

**Olympialaiset
eivät enää vain
lapsuuden
unelma**

**RUUSUSEN
VELJEKSET
TÄHTÄÄVÄT
KORKEALLE**

Ensimmäiset olympiapaikat jaossa MM-Dohassa → 14–15

Kai Jahnssonin painava puheenvuoro → 6–8

Karoliina Nissisen matka Jerevanista Frankfurtiin → 5, 10–11

LAPUA

Lyijytön uutuus metsästäjille!

- Paras terminaaliballistinen suorituskky
- Paras osunta
- Korkein BC

UUSI!

TrueRange Expanding

TRX

Lisätietoja tuotteista löydät
Lapuan nettisivuilta lapua.com

UP
YOUR
GAME.

PASSION FOR PRECISION

Tehdasladattua Lapua TRX-patruunaa saatavilla jo
kaliipereissa **6.5 x 55 SE**, **.30-06** ja **.308 Winchester**.
Tulossa myös **6.5 Creedmoor** sekä **.300 Win Mag**.

PERUSTETTU 1927

98. vuosikerta. Neljä numeroa/vuosi.

ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527

olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

ULKOASU Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto ry

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspaällikkö Kustaa Ylitalo

Valmennuksen johtaja Ville Häyrinen

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Outi Rekola

Seurakehittäjä Ann-Marie Lairolahti

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Ville Häyrinen (vas.) ja trapin päävalmentaja Robert Młodzianowski suuntaavat katseensa Dohassa järjestettävään MM-kilpailuihin.

Katseet MM-Dohaan

Teksti & kuva LASSI PALO

Kansainvälisen ampumaurheiluvuoden huipentavat Qatarin Dohassa marraskuussa järjestettävät ISSF:n MM-kilpailut. Ne ovat tärkeitä paitsi maailmanmestaruuksien takia myös kisoissa jaettavien ensimmäisten olympiamaapaikkojen takia.

Dohassa saa paikan Los Angelesissa vuonna 2028 järjestettäviin seuraaviin kesäolympialaisiin kunkin olympialajin kolme parasta. Kilpailu on äärimmäisen kova, sillä jaossa on siis kaikkiaan 36 maapaikkaa Los Angelesiin. (Aiheesta lisää sivuilla 14–15.)

Kaksi kertaa Suomea olympialaisissa edustanut pistooliampuja Kai Jahnsson

kertoo tässä lehdessä näkemyksiään siitä, kuinka vaativa tie olympialaisiin oikeasti on.

Urheiluampuja-lehdessä on myös yhteenveto Heinolassa heinäkuussa järjestetyistä siluetin MM-kilpailuista sekä katsaus mustaruutivuoteen. Lisäksi on monipuolinen ”kattaus” eri lajien urheilijoita.

AMPUMAUrheiluliiton perinteinen Grande Finale -viikonloppu järjestetään Lohjalla Kisakallion urheiluopistossa (lisätietoja sivulla 13) Ampumaurheiluliiton syyskokous pidetään 14. marraskuuta.

Vuoden viimeinen Urheiluampuja ilmestyy joulukuussa.

Hyvää syksyn jatkoa! 🍁

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 3/2026

4 Pääkirjoitus: ”Positiivisuutta ilmassa”

5 Karoliina Nissinen ehdolla ISSF:n hallitukseen ❄️ 6 kipeää: Linda Koskelainen.

6 Kai Jahnssonin mukaan huipulle tarvitaan kaiken ymmärtämistä.

10 Jerevanin kokouksen jälkipyykki jatkuu edelleen.

12 Tervetuloa Grande Finaleen 31.10.!

13 Talvitiien pariskunnan yhteinen harrastus.

14 Olympiapaikkoja aletaan jakaa MM-Dohassa.

16 Urheilijahaastattelut: Ruusunen veljekset Elias ja Samuel,

skeet-nuoret, Ida Heikkilä, William Wilkman, Lasse Kurkela, Sari Posio.

24 Heinolan MM-siluetti.

26 Mustaruudin värikäs vuosi.

27 In memoriam: Pekka Suuronen.

28 Yhteenveto Salon ruutilajien Kultahippufinaaleista.

30 Seurakyselyn tulokset.

32 Koukkin korni ❄️ Radoilta kerättyä.

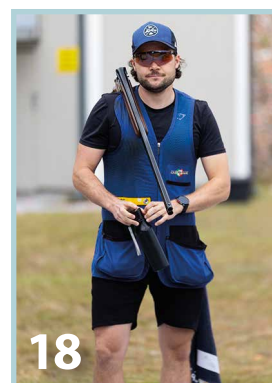
34 Millaista asekeräily on?

36 Valmennussivut.

39 Sami Jetsosen tulospalvelu.

40 Ampumaratojen taloudellinen varautuminen.

42 Tiedotuksia ❄️ Onnittelut

44 Svenska sidor.

46 10 napakkaa: Ari Stigell ❄️ Sarjakuva.

47 Finaali: Pekka Maunula.

hakuammuntaa

NÄIN MONI suomalaisurheilija on 2000-luvun aikana voittanut MM- tai olympiamitalin olympialajissa.

61

Positiivisuutta ilmassa

Kolmen vuoden välein tehtävä Ampumaurheiluliiton seurakysely toteutettiin kesän korvalla. Tulokset ovat aina erityisen mielenkiintoista luettavaa. Seurakehittäjämme Ann-Marie Lairolahti avaa tässä lehdessä tarkemmin kyselyn tuloksia, mutta pysähdyn itse muuttamaan asiaan.

Ilahduin erityisesti siitä, miten hyväksi vastaajat kokivat ampuaurheilun asenneilmapiiriin. 93 prosenttia vastaajista oli täysin tai jokseenkin samaa mieltä siitä, että ampuaurheilussa on positiivinen asenneilmapiiri ja arvostamme toisiamme. Pidetään tämä ja vahvistetaan sitä vielä entisestään – myös lajiryhmiemme välillä!

Niin yksittäisen harrastajan harrastuksen jatkumisen kannalta kuin myös seuran vapaaehtoisten jaksamisen kannalta positiivinen ja jokaista arvostava ilmapiiri on äärimmäisen tärkeä. Ilmapiiriin muodostumiseen vaikuttaa ihan jokainen harrastaja.

Toinen erityisen ilahduttava kohta vastauksissa oli seurojen näkemys siitä, että kiinnostus ampuaurheilua kohtaan on kasvamassa omalla paikkakunnalla. Kolme neljästä oli jokseenkin tai täysin tätä mieltä. Mikä tärkeintä, valtaosa vastaajista (84 %), oli sitä mieltä, että seura pystyy vastaamaan kasvavaan kysyntään.

Nämä ovat hyvin positiivisia signaaleja ampuaurheilun tulevaisuutta ajatellen.

Tuhannen taalan paikka on, miten onnistumme vastaamaan kysyntään todellisuudessa ja pitämään harrastajat mukana lajin parissa. Tässä tullaan hieman huolestuttavaan kohtaan kyselyn tuloksissa.

Seurat ovat havainneet, että seuran omat alkeiskurssit ovat seuran omien ampujien menestymisen jälkeen heti toiseksi yleisin asia, joka on tuonut seuralle lisää aktiivisia jäseniä (44 %). Tämä ei vielä ole suinkaan se huolestuttava kohta. Ampumaurheilukoulua tai muita alkeistason kursseja järjestää kuitenkin vain 63 prosenttia seuroista, ja huolestuttavinta on, että alle puolet tarjoaa sen jälkeen jatkokurssia tai valmennusta.

Varmasti on niitäkin harrastajia, jotka pärjäävät alkeistason jälkeen itseksensä ja arvostavat omatahtista ja itsenäistä harrastamista, mutta uskallan väittää, että pitovoimamme lajissa olisi suurempi, jos harrastajan polulla olisi jatkoa ohjatusti. Tämä pätee erityisesti nuoriin harrastajiin, mutta ei ole vain ikäkysymys.

Tässä tullaan sitten siihen haasteeseen, mikä monesti jarruttaa ohjatun toiminnan järjestämistä seuroissamme: vapaaehtoisten puutteeseen.

Sen ratkaiseminen ei ole helppoa, etenkin ampuaurheilussa vallitsevassa kulttuurissa, jossa seurat eivät hinnoitele palveluitaan niin, että ne mahdollistaisivat esimerkiksi ohjaajan tai valmentajan palkanmaksun, tai kuten eräästä avoimesta vastauksesta ilmeni: edes valmentajakurssin maksamista.

Halpa harrastaminen voi olla valttikortti, mutta sillä on myös kääntöpuolensa. Yritetäänpä yhdessä ratkaista näitä haasteita! 🚩

Positiva vindar

I början av sommaren genomfördes Sportskytteförbundets föreningsenkät, som besvaras vart tredje år. Resultaten är alltid ytterst intressanta att läsa. I det här numret berättar vår föreningsutvecklare Ann-Marie Lairolahti närmare om enkätens resultat, och själv vill jag ta upp några punkter här.

Det var särskilt glädjande att se hur bra respondenterna ansåg att attitydklimatet inom sportskytte var. 93 procent av respondenterna delade helt eller delvis åsikten att det råder ett positivt attitydklimat inom sportskytte och att vi värdesätter varandra. Låt oss fortsätta på samma sätt och stärka det ytterligare – också mellan våra grengrupper!

Ett positivt klimat som värdesätter varenda en är ytterst viktigt såväl med tanke på en enskild skyttsiver att fortsätta sin hobby som de frivilligas ork. Det här klimatet påverkas av varje enskild utövare.

En annan särskilt glädjande punkt i svaren var föreningarnas uppfattning om att intresset för sportskytte höll på att öka på deras ort. Tre av fyra delade den här åsikten helt eller delvis. Och viktigast av allt, majoriteten av respondenterna (84 %) ansåg att föreningen kan möta den växande efterfrågan.

Dessa signaler är mycket positiva med tanke på sportskyttets framtid.

Nu är det allra viktigaste att vi lyckas möta efterfrågan i verkligheten och hålla kvar utövarna i vår idrottsgren. På den här punkten är enkätresultaten

aningen oroande.

Föreningarna har noterat att deras egna nybörjarkurser efter den framgång som föreningens skyttar har nått är den vanligaste drivkraften som ökar antalet aktiva föreningsmedlemmar (44 %). Det här är förstås inte det som är oroande. Sportskytteskolor eller andra kurser på nybörjarnivå är det bara 63 procent av föreningarna som ordnar, och det som är mest oroande är att mindre än hälften erbjuder fortsatt utbildning eller träning.

Det finns säkert också sådana skyttar som klarar sig på egen hand efter nybörjarnivån och som värdesätter det att de kan fortsätta självständigt och i egen takt, men jag vågar påstå att det vore lättare för oss att hålla kvar skyttar om vi erbjöd dem ledd fortsättning. Det här gäller i synnerhet för unga skyttar, men är ändå inte enbart en åldersfråga.

Och det här medför en utmaning som ofta bromsar arrangerandet av ledd verksamhet i våra föreningar: bristen på frivilliga.

Att hitta en lösning på det är inte lätt, i synnerhet inte i den kultur som råder inom sportskytte, där föreningarna inte prissätter sina tjänster så att det skulle möjliggöra till exempel lön till instruktörer eller tränare, eller som det stod i ett av enkätsvaren: betalning av tränarkurser.

Att hobbyn är billig kan vara ett trumfkort, men det har också sina nackdelar. Låt oss tillsammans försöka hitta en lösning på dessa utmaningar! 🚩

ANNE LAURILA
SAL:n toiminnanjohtaja /
Sportskytteförbundets
verksamhetsledare

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

noname

Karoliina Nissinen ja yllättävä käänne

Teksti LASSI PALO

Helsinkiäisellä **Karoliina Nissillä** on ollut tapahtumarikas vuosi. Voisi olettaa, että hän olisi saanut kansainvälisistä urheiluvaaleista tarpeekseen.

– Kieltämättä Jerevanin jälkeen ensimmäinen ajatukseni ei ollut, että mistähän löytyisi seuraava vaali, Nissinen naurahdaa.

Syyskuun ensimmäisellä viikolla tilanne kuitenkin muuttui, sillä Suomen Ampumaurheiluliiton hallitus päätti kokouksessaan esittää Karoliina Nissistä ehdokkaaksi Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) Executive Committee eli hallituksen jäseneksi joulukuun vaaleissa. ISSF:n yleiskokous järjestetään Roomassa 13.–14. joulukuuta.

ALLE VUOSI Jerevanin tapahtumien jälkeen Nissinen on siis jälleen ehdolla kansainvälisen ampumaurheilun ylimpään päätöksentekoon. Tällä kertaa tehtävä on toinen.

Nissinen johtaa osaltaan ISSF Akatemiaa ja työskentelee päivittäin kansallisten liittojen, valmentajien ja urheilun koulutusjärjestelmien kanssa eri puolilla maailmaa. Hän sanoo tämän näkökulman olevan se, jonka hän haluaisi tuoda myös ISSF:n hallitukseen.

ANNE LAURILA

Karoliina Nissinen on ehdolla ISSF:n hallitukseen.

– Kansainvälisen liiton pitää palvella jäsenliittoja, urheilijoita, valmentajia ja koko lajia. Minulle se on kaikkein tärkein lähtökohta.

MUKANA KULKEE myös Jerevanista tuttu teema eli hyvä hallinto. Nissisen mukaan nykyään osataan puhua sujuvasti transparencystä, integritystä ja good governancesta. Niiden todellinen merkitys mitataan kuitenkin vasta silloin, kun tilanne muuttuu vaikeaksi.

– Hyvä hallinto on helppoa silloin, kun kaikki ovat samaa mieltä. Sen todellinen testi tulee silloin, kun joku kysyy vaikean kysymyksen, haastaa päätöksen tai arvostelee vallankäytäjää.

Viimeksi kuluneen vuoden aikana Nissinen

on hävinnyt kansainvälisen urheiluvaalin, tehnyt tapahtumista integrity-ilmoituksen, joutunut itsekin integrity-prosessin kohteeksi, saanut siinä itselleen myönteisen ratkaisun ja istunut saksalaisessa oikeussalissa.

Nyt edessä ovat valitus Frankfurtin ratkaisusta ja uudet vaalit Roomassa.

– Olen varmasti paljon realistisempi sen suhteen, miten kansainvälisessä urheilussa käytetään valtaa ja miten vaikeaa rakenteita joskus on muuttaa. Mutta yhdestä asiasta ajattelen ehkä vielä vahvemmin kuin ennen. Jos näemme asioita, jotka eivät mielestämme ole oikein, niistä pitää voida puhua. ⚙️

Karoliina Nissisestä lisää sivuilla 12–13.

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

Simpeleen Hahloa edustava **LINDA KOSKELAINEN**, 15, on kivääriampuja, joka teki syyskuun puolivälissä Unkarin Budapestissa uuden hienon ennätöksensä 10m ilmakiväärissä. Se kirjataan nyt numeroin 630,4.

LASSI PALO

1 Mitä sanot uudesta ennätyksestäsi?

Olihan se ihan kiva ampua nyt lopulta yli 630.

2 Millainen tämä vuosi on ollut urheilullisesti?

Kisat ovat menneet tänä vuonna vähän laidasta laitaan. On ollut hyviä onnistumisia, mutta paljon epäonnistumisiakin.

3 Millaisia suunnitelmia sinulla on ensi vuodelle?

Helmikuussa olisi tarkoitus kisata Varsova U16 EM-kisoissa. Katsellaan siitä sitten eteenpäin.

4 SEntä pidemmän ajan tavoitteesi?

Nostaa omaa tasoa koko ajan ja pitää homma hauskana.

5 Mitä muuta teet kuin harrastat ampumaurheilua?

Käyn lukion ensimmäistä vuotta ja soitan selloa.

6 Mikä voisi olla ensi vuoden napakymppi?

Onnistuminen kisoissa.

LASSI PALO

Olympialaisiin ei oikaista

Kai Jahnssonin mukaan huipulle tarvitaan kaiken ymmärtämistä. Avainsanoja ovat oman tekemisen ymmärtäminen, suunnitelmallisuus, hyvä valmentaja ja toimivat taustajoukot.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Urheiluampuja-lehti tapasi **Kai Jahnssonin**, 61, elokuun lopussa Hämeenlinnassa, missä hän on asunut vuodesta 2011 lähtien.

Sitä ennen hän asui Helsingin Kivikossa. Hämeenlinnan Ampumaseuran (HIAS) ilma-aseradalla tehdyssä pitkässä haastattelussa palattiin Jahnssonin pitkään uraan ja siihen, mitä olympiavoitteen saavuttaminen oikeastaan vaati ja vaatii.

Jahnsson edustaa edelleen helsinkiläistä Poliisien Ampumaseuraa (PAS), mutta on HIAS:n jäsen ja sen rahastonhoitaja.

Jahnsson edusti Suomea olympialaisissa kahdesti. Vuonna 2012 järjestetyissä Lontoon olympialaisissa hän sijoittui kahdeksanneksi ilmapistoolin finaalisissa. Suomessa oli Lontoossa kaksi pistooliampujaa – Jahnssonin lisäksi **Mira Suhonen**. Lontoon jälkeen suomalaisia pistooliampujia ei ole olympialaisissa ollut.

Katset ovat nyt Los Angelesissa vuoden 2028 kesäolympialaisissa. Jahnsson uskoo, että pistoolin kansainväliselle huipputasolle kahden viime vuoden aikana noussut **Sampo Voutilainen** pääsee kisoihin.

OLYMPIALAISET eivät kuitenkaan olleet Jahnssonin uran alussa selkeä päämäärä. Kilpaileminen eteni askel kerrallaan.

– Alussa ei ollut kirkkaana mielessä, että nyt mennään olympialaisiin asti. Kävin kilpailuissa, välillä pärjäsinkin ja välillä en. Jossain vaiheessa suunta alkoi kuitenkin muuttua.

Jahnssonin ura rakentui ensin sotilasammunnan ympärille. Ruutilajit olivat keskeisessä roolissa, mutta syksyn ja talven harjoitteluun tarvittiin laji. Ilmapistooli tuli mukaan lähes luonnostaan.

Ilmapistooli alkoi nousta yhä isompaan rooliin 2000-luvun alkupuolella. Samalla maajoukkuetoiminta toi olympialajit lähemmäksi.

– Vuoden 2004 tienoilla tuli kotimaassa kovia tuloksia, erityisesti ilmapistoolissa. Silloin silmät avautuivat siihen, että näillä tuloksilla voisi pärjätä maailmallakin. Sieltä alkoi ajatus, että tässä voisi olla mahdollisuus ihan mihin vain.

Ensimmäisen maailmancupinsa Jahnsson ampui Kiinassa vuonna 2006. Siitä olympiavoite alkoi muuttua konkreettisemmaksi. Vuonna 2008 hän jo edusti Suomea ensimmäisen kerran olympialaisissa. Jahnsson sijoittui Pekingin ilmapistoolissa 29:nneksi (574) ja 50m pistoolissa 21:nneksi (553).

JAHNSSON AMPUI Lontoon olympiapaikan Fort Benningin maailmancupissa vuonna 2011, kun hän sijoittui ilmapistoolissa viidenneksi. Seuraavan vuoden huhtikuussa Jahnsson tähtäsi yhä voimassa olevan lajin Suomen ennätyksen 588 pistettä. Se syntyi Lontoon maailmancupissa.

Jahnsson on muistellut ampuneensa sen ”melko hyytävässä säässä”. Päällimmäisenä muistona onkin viileä keli.

– Sormet meinasivat kylmettyä, mutta onneksi sain **Ritva Karrilta** lainaksi vaaleanpunaiset lapaset, jotka herättivät hilpeyttä, Jahnsson on kertonut.

Nyt Jahnsson odottaa Voutilaisen rikkovan SE:n. Jahnssonilla on jopa kuohujuomaa odottamassa ennätyksen rikkoutumista.

– Minulla on hyvä ”setti” valmiina. Pulloon kiinnitettyssä lapussa lukee ”R.I.P. 588 ja Sampo 5xx”, Jahnsson kertoi edellisessä Urheiluampuja-lehdessä.

Lontoon olympialaisten peruskilpailussa Jahnssonin tulos oli 583 ja finaalisissa 96,1.

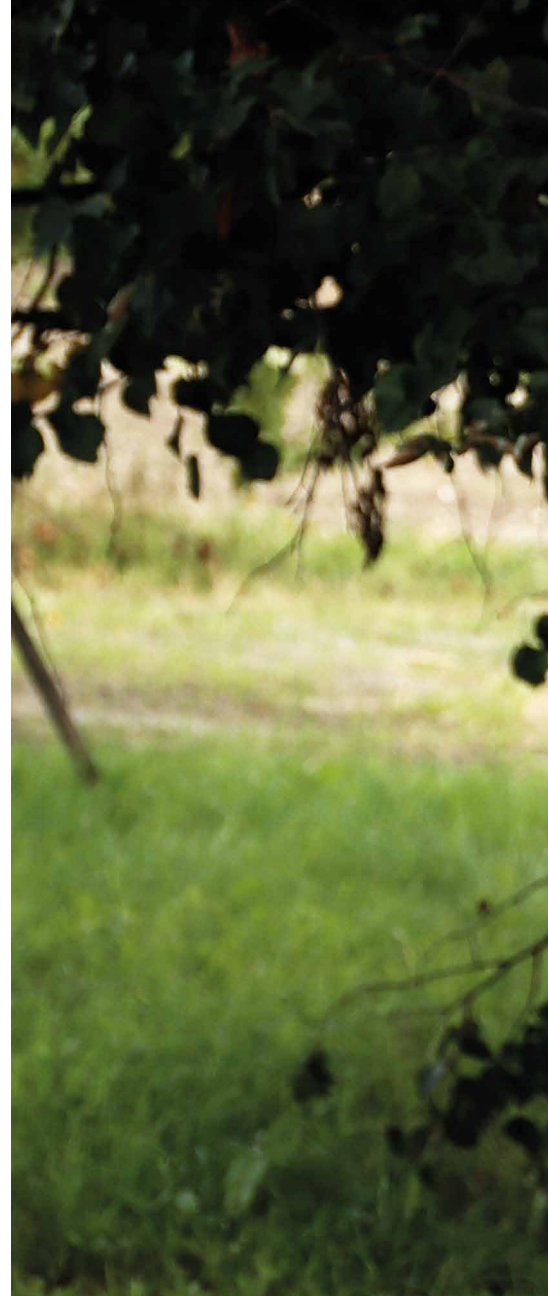
KUN TAVOITE asetetaan korkeimmalle mahdolliselle tasolle, myös tekemisen on muututtava.

– Jos haluat olympialaisiin, se vaatii kaiken, Jahnsson sanoo painokkaasti.

Kaikki tarkoitti Jahnssonille muutakin kuin harjoitustunteja. Huippu-urheilijan arki on kokonaisuus, jossa työ, perhe-elämä ja valmentautuminen on sovittava yhteen.

– Se on aikamoinen vyyhti. Pitää löytää hyvä balanssi työn, siviilielämän ja harjoittelun välillä. Kaikki vaikuttaa kaikkeen.

Jahnsson työskenteli urheilu-uransa aikana Rajavartiolaitoksessa pintapelastajana ja ylimerivartijana. Työnantajan joustavuus mahdollisti harjoittelun yhdistämisen työelämään.

Kai Jahnsson kertoi urheilu-urastaan elokuussa

Yksi esimerkki: harjoittelupaikka saattoi löytyä sieltä, missä sille oli kulloinkin tilaa – jopa työpaikan helikopterihallista. Jahnsson pystytti sinne ilma-aseradan.

– Kun ei oltu lentohommissa, hallissa oli aika usein pyssy valmiina. Siellä tuli tehtyä pieniä harjoituksia monta kertaa päivässä.

Kyse ei siis aina ollut valtavista harjoitusmääristä, vaan siitä, että käytettävissä oleva aika ja mahdollisuudet hyödynnettiin tehokkaasti. Jahnsson ampui huippuvuosinaan ilmapistoolilla noin 25–30 000 laukausta vuodessa.

Jahnsson ei koe joutuneensa luopumaan mistään, mutta perhe joutui tuntemaan vaativan huippu-urheilun ”nahoissaan”, kuten Jahnsson sanoo. Pelkästään leirivuorokausia oli kiireisimpinä vuosina peräti 165. Niiden päälle tulivat vielä kilpailumatkat ja työt.

– Kaikkien palasten on loksahdettava kohdalleen, ja on jaksettava tehdä töitä. Eteenpäin mennään pienin askelin. Vähempikin harjoittelu voi riittää, jos se on laadukasta.

kotikaupungissaan Hämeenlinnassa.

JAHNSSON NOSTAA menestyksen kan-
nalta erityisen tärkeäksi yhden asian: oman
tekemisen ymmärtämisen. Harjoituksiin ei
pitäisi mennä vain harjoittelun vuoksi.

– Jokaisessa harjoituksessa pitäisi olla
joku suunnitelma ja ajatus. Mitä tehdään,
miksi tehdään ja miten tehdään.

Tämän ajattelun merkitys korostui eri-
tyisesti silloin, kun Jahnssonin valmenta-
jaksi tuli saksalainen **Matthias Hahn**, joka
toimi myös Ampumaurheiluliiton pistoo-
lilajien päävalmentajana. Valmentajan ja
urheilijan yhteistyö muuttui. Harjoittelusta
tuli tavoitteellisempaa ja analyyttisempää.
Vaativustaso nousi.

– Leireillä oli aamusta iltaan tekemisen
meininki. Kaikella tekemisellä oli aina joku
tarkoitus. Kaikki tuki sitä, että ymmärre-
tään ammuntaa.

Jahnssonin mukaan juuri tämä oli rat-
kaisevaa. Pelkkä laukausmäärä ei kerro vielä
siitä, onko harjoittelu kehittänyt urheilijaa.

– Jos päiväkirjassa lukee, että on oltu
leirillä ja ammuttu tietty määrä laukauksia,
niin mitä siitä oikeasti jäi kotiin vietäväk-
si? On myös ymmärrettävä ja sisäistettävä

esimerkiksi se, miksi jokin laukaus oli huo-
no. Ammunnalla on oltava sisältöä, jotta ei
vain ammuta eikä opita mitään. Se ei vie
tuloksellisesti urheilijaa eteenpäin. Urheili-
jan pitäisi tietää jo ennen harjoitusta, mitä
tänään tehdään, ja harjoitteluun pitää kes-
kittyä.

Yksi Jahnssonin painotuksista on se,
että jokaisella yksittäisellä laukauksella on
oma elämänsä: se on kuin pienen ihmisen
elämä. Se alkaa kasvaa, oppii ne tietyt jutut,
siihen valmistaudutaan, liikeradat tulevat,
sitten se lähtee menemään. Jos ennen lau-
kausta keskittymiseen tulee häiriöitä, on se
vähän niin kuin huono nuoruus, Jahnsson
kuvailee.

– Jokainen 60:sta kilpalaukauksesta on
omanlaisensa ja jokaisen niistä pitäisi saa-
da parhaat mahdolliset lähtökohdat ja lap-
suus, kasvaa oikein. Jokaisella laukauksella
pitäisi olla kymppin arvoinen elämä. Tässä
korostuu oma tekemisen ja jokaisen lauka-
uksen ymmärtäminen: miksi se on ylhäällä,
miksi se on vasemmalla. Ainakin pitää olla
”haju” siitä, miksi. Siitä se ymmärtäminen
kehittyy.

JAHNSSON SEURASI uransa aikana tar-
kasti omaa tekemistään. Harjoitustunnit,
laukausmäärät ja muut harjoitteluun liit-
tyvät asiat kirjattiin ylös. Tarkoitus ei ollut
kerätä numeroita numeroiden vuoksi, vaan
käyttää niitä oman toiminnan ymmärtämi-
seen.

– Jos ei ole mitään dataa olemassa, ke-
hittymisen seuraaminen on hemmetin vai-
keaa.

Harjoittelun seuranta mahdollisti myös
kilpailuihin valmistautumisen arvioinnin.
Jos kilpailu ei onnistunut, voitiin palata
taaksepäin ja tarkastella, mitä ennen kil-
pailua oli tehty.

Oliko valmistautuminen onnistunut?
Oliko harjoittelussa jotakin, mikä olisi pi-
tänyt tehdä toisin?

– Silloin pystyy itselle analysoimaan,
että ainakaan noin ei kannata tehdä.

Ammunta vaatii myös
rytmitystä. Huippukuntoa ei
voi Jahnssonin mukaan pi-
tää yllä samalla tavalla
ympäri vuoden, vaan
harjoittelussa on oltava

jatkuu

nousuja ja laskuja. Välillä kehon ja mielen pitää saada levätä. Sen jälkeen voidaan jälleen kiihdyttää kohti seuraavaa tavoitetta.

JAHNSSON PUHUU valmentaja–urheilija-suhteesta hyvin kokonaisvaltaisesti.

– Vertaisin sitä vähän parisuhteeseen. Kun suhde on oikealla tasolla, se on aika tiivistä kanssakäymistä.

Valmentajan pitää tietää, missä urheilija menee. Samalla urheilijan pitää pystyä kertomaan myös asioista, jotka eivät liity suoraan ampumiseen.

Työkiireet, perhe-elämän ongelmat tai yksinkertaisesti huono viikko vaikuttavat harjoitteluun.

– Ei ole aina hyviä päiviä ja hyviä viikkoja. Valmentajan pitää ymmärtää myös ne asiat.

Jahnssonin ja Hahnin yhteistyössä tämä toimi hyvin. Jos elämässä oli kiireinen vaihe, harjoitussuunnitelmaa voitiin muuttaa. Negatiivisia asioita ei pitäisi nostaa esiin ennen kilpailuja.

– Nyt ei tehdäkään niin kuin oli suunniteltu, vaan otetaan vähän isommin tai pieniä huilipäiviä väliin. Sitten taas keskitytään asiaan.

Kyse on siitä, että molemmat ymmärtävät yhteisen pelikirjan.

SAMA AJATUS pätee Jahnssonin mukaan kilpailumatkoihin. Valmentajan mukanaolo ei ole pelkkä muodollisuus. Jahnsson pitää itseään onnekkaana siitä, että Hahn oli hänen mukanaan kilpailuissa.

– Jos hän ei olisi ollut mukana, en usko, että oma menestykseni olisi ollut sitä, mitä sain aikaiseksi.

Kilpailun aikana ehtii tapahtua paljon. Urheilijan takana olevan henkilön tehtävä on muutakin kuin seurata suoritusta.

– Sen pitää olla joku, joka on oikeasti mukana siinä matkassa. Oma luottohenkilö.

Jahnssonin mukaan pelkkä paikalla oleva valmentaja ei vielä riitä. Taustalla olevan ihmisen pitää tuntea urheilija ja olla aidosti mukana tämän tekemisessä.

– Jos olet yksin viivalla arvokisoissa, kyllä se aika yksinäistä on. Toki urheilija pystyy tekemään oman suorituksensa, mutta sillä on väliä, kuka siellä on takana.

TAVOITTEELLINEN tekeminen alkaa puolestaan ruokkia itse itseään, kun tuloksia alkaa syntyä. Jahnssonin mukaan motivoivat kasvoi sitä mukaa, kun oma tulostaso nousi ja maailmankärjen tuloksia pystyi vertaamaan omiin suorituksiin.

Myös valmentajan tarkka seuranta auttoi. Oli mahdollista nähdä, mitä maailman huipulle pääseminen vaatii.

– Kun seurattiin maailmalla amatteikseen tekevien tulostasoa, nähtiin aika tarkkaan, missä mennään ja mitä vaatii. Jos sinne halutaan, pisteitä pitää tulla tietty määrä. Silloin kaikki on mahdollista.

Tässä piilee myös yksi Jahnssonin keskeisistä opeista: tavoitteiden pitää perustua

Kai Jahnsson huhtikuussa ilma-aseiden SM-kilpailuissa Salossa. Hän ampuu nykyään noin 6000 laukausta vuodessa.

ymmärrykseen siitä, missä ollaan nyt ja mitä seuraavalle tasolle pääseminen vaatii.

Pelkkä haave ei riitä.

JAHNSSON MUISTUTTA, ettei kaikkien urheilijoiden tarvitse harjoitella samalla tavalla. Ihmiset ovat erilaisia, eikä sama menetelmä toimi kaikille. Hän kuvaa itseään tunnolliseksi ja kovaksi harjoittelijaksi. Samassa porukassa oli kuitenkin myös urheilijoita, jotka pärjäsivät pienemmällä harjoitusmäärällä.

– Jotkut pärjäsivät vähän vähemmälläkin harjoittelulla, mutta olivat todella lahjakkaita.

Myös valmentajien osaamisessa on eroja. Osa ammentaa omasta kokemuksestaan, osa kirjoista ja tutkimuksesta. Tärkeintä on kuitenkin ymmärtää, mitä juuri kyseinen urheilija tarvitsee.

– Kaikki metodit eivät sovi kaikille, koska me olemme erilaisia ihmisiä.

Jahnsson kaipaa ennen kaikkea käytännön ymmärrystä: sitä, että harjoittelun taustalla on todellista lajituntemusta ja näkemystä.

KUN JAHNSSON katsoo uraansa taaksepäin, kaksii olympialaisiin johtanut tie näyttäytyä pitkänä kokonaisuutena. Siihen mahtui sotilasammuntaa, olympialajeihin siirtymistä, harjoittelun ja työelämän yhteensovittamista, tarkkaa seuranta, onnistumisia ja epäonnistumisia.

Tie ei ollut tasainen. Eikä sen tarvitsekaan olla.

Olympialaisiin pääseminen vaati kaiken, mutta samalla juuri matka opetti ymmärtämään omaa tekemistä – miksi harjoitellaan, mitä harjoittelulla tavoitellaan ja miten omaa tekemistä voidaan jatkuvasti kehittää.

Suomella on ollut noin 1700 kesäolympiaedustajaa, ja heistä noin 500 on osallistunut kisoihin useammin kuin kerran. Voi siis karkeasti sanoa, että kolmasosa kilpailee kesäkisoissa kaksi kertaa tai useammin. Jahnsson kuuluu tähän joukkoon.

– Tie ei ole mikään tasainen. Matka kuitenkin kannattaa tehdä. On ne melkoiset karkelot kaikkienensa. Ikimuisia toisia hetkiä ja aivan mykistäviä kokemuksia! 🍀

”Ei valmentajaksi”

Kai Jahnssonilta on kysytty paljon neuvoja ja näkemyksiä – sekä pyydetty usein myös valmentajaksi.

Entinen olympiatason pistooliampuja on auttanut useita ampumaurheilijoita, jotta joitain virheitä välttyttäisiin. Neuvoja kysellään usein, mutta ei kuitenkaan yli lajirajojen. Usein käy niinkin, että neuvot unohtuvat saman tien. Jotkut ovat taasen erittäin hyviä kuuntelijoita, Jahnsson sanoo.

Jahnsson ei kuitenkaan halua ryhtyä kenenkään henkilökohtaiseksi valmentajaksi. Puhumattakaan siitä, että olisi hakeutunut avoinna ollut Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentajana tehtävää.

Jahnsson perustelee asiaa pitkään ja perusteellisesti:

– Valmentajan pesti on oikeasti kova homma, jos siihen suhtautuu oikealla vakavuudella niin kuin pitäisi. Urheilijasta on pidettävä huolta kokonaisvaltaisesti. Urheilijalta kysytään yhtenä, onko hän valmis sitoutumaan lajiin samalla tavalla. Kysytäänkö tätä koskaan valmentajalta tai vastuuhenkilöiltä? Jokainen puolustaa omaa hiekkalaatikkoaan ja etuaan.

– Olen aina sanonut kysyjille kiitos ei. Kyse ei ole siitä, ettenkö haluaisi auttaa, vaan siitä, että minulla on omat kokemukseni **Matthias Hahnin** kanssa. Tarkoitin tällä sitä, että tiedän, mitä valmentaminen vaatii ja mitä hän teki hyväkseni. Se on tiivistä elämää – melkein kuin parisuhde. En voi nyt sitoutua sellaiseen elämään valmentajana. Jos valmentajaksi ryhtyy, se ei ole vain nimi paperissa, vaan pitää olla aidosti kiinnostunut ja läsnä koko ajan.

– Valmentajan rooli on näkemykseni mukaan ihan 24/7-homma. Se ei ole vain soittelu silloin tällöin ja viestejä ja videoita. Tämä ei ole se, miten valmentajan tittelin näen. Se on valtava duuni.

KAI JAHNSSON:

”Lontoosta vain positiivisia muistoja!”

Päätös Ampumaurheilusta ohitti Kai Jahnssonin silloin, kun hän oli vasta 18-vuotias. Hän oli silloin vielä nuori ja täynnä energiaa. Hän oli silloin vielä nuori ja täynnä energiaa. Hän oli silloin vielä nuori ja täynnä energiaa.

”KAI EI ASIA, JOSKÄ AATTELIN JA SUUNNELTIN JA JOSKÄ HAAVEILIN, TÄTTÄVÄT SE OLI KILPAILU. JOSKÄ KUTU SAATUIN PÄÄLLE, JOSKÄ OLEN EHTINnyt TÄTTÄVÄT.”

Urheilu-ampujassa 4/2012 kerrottiin Kai Jahnssonin kokemuksista Lontoon olympialaisissa.

ME NÄKEMÄ

BERETTA- RATAHAULIKOT ON SUUNNITELTU VOITTAMAAN.

BERETTA 688 PERFORMANCE

Aloitteleville kilpa-ampujille, sekä laatutietoisille urheiluampujille.
Aseessa on Steelium® Optimabore® HP-piiput, tasapainoa parantava levennetty lukkorunko sekä säätöperä.

BERETTA 694

Edistyneille urheiluampujille.
Aseessa on rekyyliä pienentävät Steelium Plus -piiput, pähkinäpuutukki sekä säädettävä tasapaino etu- ja takatukin sisään asetettavilla painoilla. Saatavana myös säätöperällä.

BERETTA DT11

Heille, jotka haluavat voittaa kansainvälisesti.
Aseessa on innovatiiviset Steelium Pro -piiput, jotka vähentävät rekyyliä ja pienentävät piipunousua varmistaen tasaisen osumakuvion. Aseessa on lisäksi pikairrotettava laukaisukoneisto ja B-Fast painon säätöjärjestelmä. Saatavana myös säätöperällä.

Menestyneimpiä haulikoita jo 500 vuoden ajan.

Jerevanista Frankfurtiin –

Karoliina Nissisen ESC:n puheenjohtajavaalista on kulunut vajaa vuosi, mutta Jerevanin tapahtumien jälkipyykki jatkuu edelleen.

Teksti LASSI PALO
Kuva ANNE LAURILA

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) vaalien tapahtumia on käsitelty kansainvälisen ampumaurheilun integrity-prosessissa (rehellisyys). Toisaalta venäläisen ESC:n puheenjohtajan Alexander Ratnerin Saksassa käynnistämä oikeusprosessi vei helsinkiläisen Karoliina Nissisen elokuussa Frankfurtin oikeussaliin.

Samalla edessä ovat seuraavat vaalit joulu- ja tammikuussa. Suomen Ampumaurheiluliiton hallitus päätti 7. syyskuuta esittää Nissistä ehdokkaaksi Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) Executive Committeeen eli hallituksen jäseneksi.

NISSINEN ISTUI elokuussa saksalaisen asianajajansa kanssa Frankfurtin oikeussalissa ja seurasi tulkin välityksellä saksankielistä käsittelyä. Vastapuolella oli Ratner. Asiaa käsitteli kolmen tuomarin kokoonpano.

Tilanne oli kaukana siitä, mitä Nissinen oli kuvitellut vajaa vuosi aikaisemmin lähtiessään Suomen ehdokkaana haastamaan Ratneria ESC:n puheenjohtajavaalissa.

– Jos joku olisi Jerevanissa sanonut, että seuraavana vuonna olen oikeudessa puolustamassa oikeuttani puhua vaalien tapahtumista, en olisi ihan heti uskonut, Nissinen sanoo.

Ratner valittiin jatkamaan ESC:n puheenjohtajana Jerevanissa lokakuussa 2025. Nissinen hävisi vaalin äänin 37–56. Vaalitulos Nissinen hyväksyi. Kaikkea vaalien alla ja sen aikana tapahtunutta hän ei hyväksynyt.

NISSINEN NOSTI vaalien jälkeen julkisuudessa esiin useita asioita, joita hän piti ongelmallisina ESC:n sääntöjen ja hyvän hallinnon näkökulmasta. Kysymyksiä liittyi muun muassa yleiskokouksen menettelyihin, osallistumiseen, äänestämiseen, vaalisalaisuuteen sekä siihen, miten kokouksen tapahtumat myöhemmin kirjattiin pöytäkirjaan.

Eniten keskustelua herätti kuitenkin raha. Juuri ennen puheenjohtajaäänestystä kokouksessa kerrottiin ESC:n jäsenliitoille suunnatusta huomattavasta yhden sponsorin taloudellisesta tuesta. Itse sponsori – oligarkki Vladimir Lisin – istui kokouksessa läsnä.

ESC:n kokous pidettiin viime vuoden lokakuussa Jerevanissa.

Suomen Ampumaurheiluliitto on myöhemmin omissa asiakirjoissaan kertonut Ratnerin kampanjassa esitetystä 23,1 miljoonan euron sponsorituesta, johon sisältyi muun muassa 200 000 euron kertatuki jäsenmaata kohden.

Rahoituskysymyksellä on myös pidempi historia. Eurooppalaista ampumaurheilua on jo vuosien ajan tukenut taloudellisesti edellä mainittu venäläinen miljardööri Lisin, joka toimi ennen Ratneria ESC:n puheenjohtajana ja myöhemmin myös yhden kauden ISSF:n puheenjohtajana.

ESC:n omien tietojen mukaan Lisin lupasi järjestölle vuosille 2022–2025 yhteensä kaksi miljoonaa dollaria sponsoritukea. Viimeinen 500 000 dollarin erä siirrettiin ESC:n tilille heinäkuussa 2025, vain muutamia kuukausia ennen Jerevanin vaalia.

Nissinen pitää juuri rahan ja urheilupuolittisen vallan välistä suhdetta yhtenä tapahtumien olennaisista taustoista.

– Tässä kohtaa minun täytyy olla sanoisani tarkka myös Frankfurtin päätöksen vuoksi. En aio väittää sellaista, mitä minua on kielletty väittämästä. Mutta julkisista asiakirjoista voidaan nähdä, kuka ESC:tä on rahoittanut, kuinka merkittävästä rahoituksesta on ollut kysymys ja millaista rahoitusta jäsenliitoille esiteltiin vaalin yhteydessä.

Nissinen mielestä kyse ei siksi ole vain kahden puheenjohtajaehdokkaan välisestä vaalista.

Taustalla on laajempi kysymys siitä, miten taloudellinen ja poliittinen valta kansainvälisessä urheilussa liittyvät toisiinsa.

– Minulle tämä ei ole koskaan ollut kysymys siitä, että hävisin vaalin. Mutta jos ehdokkaana näkee asioita, joita pitää vakavasti

ongelmallisina, ei niitä voi jättää sanomatta vain siksi, että vaali on ohi.

JEREVANIN TAPAHTUMAT eivät jääneet julkiseen keskusteluun. Nissinen teki 27. marraskuuta ISSF:lle virallisen ilmoituksen kokouksen ja vaalien tapahtumista. ISSF kertoi saaneensa myös muita ilmoituksia mahdollisista Integrity Code -rikkomuksista, ja asia eteni alustavan arvioinnin jälkeen riippumattomaan tutkintaan.

Samalla tapahtumaketju kääntyi myös toiseen suuntaan: myös Nissistä vastaan tehtiin integrity-ilmoitus.

Nissinen sanoo, ettei häntä vastaan käynnistynyt prosessi ollut yhdentekevää.

– Totta kai se tuntui. Jos itse vaatii muilta korkeaa eettistä standardia ja sitten oma toiminta asetetaan kyseenalaiseksi, ei sitä voi vain olankohautuksella ohittaa.

Nissinen päätti kuitenkin suhtautua asiaan samalla periaatteella, jota hän oli vaatinut muilta: asia tutkittaisiin. Nissistä vastaan tehty integrity-prosessi on sittemmin päättynyt hänen kannaltaan myönteisesti.

– Se oli aidosti helpottava päätös. Samoja sääntöjä pitää soveltaa kaikkiin. Se tarkoittaa myös minua.

Hänen mielestään integrity-järjestelmän pitäisi toimia juuri näin.

– Jos joku epäilee toimintaani, se tutkitaan. Molempia osapuolia kuullaan ja riippumaton järjestelmä tekee ratkaisunsa. Minusta se on paljon terveempi tapa käsitellä vaikeita asioita kuin yrittää estää niistä keskusteleminen.

Nissisen oma Jerevanin tapahtumia koskeva ilmoitus on tästä erillinen kokonaisuus. Mutta samaan aikaan tapahtumat olivat jo

ja seuraavaksi Roomaan

vienieet hänet aivan toisenlaiseen järjestelmään eli saksalaiseen oikeuteen.

FRANKFURTIN OIKEUSPROSESSISTA puhuttaessa yksi asia on tärkeä ymmärtää.

Kyseessä ei ollut oikeudenkäynti ESC:n puheenjohtajavaalin pätevydestä, vaan neljää Nissisen julkisuudessa esittämää lausumaa koskenut väliaikainen kieltoimenettely.

Menettely koski neljää täsmällisesti yksilöityä Nissisen julkisuudessa esittämää lausumaa, jotka oli hänen mukaansa irrotettu niiden laajemmasta asiayhteydestä. Ratner vaati, ettei Nissinen saisi toistaa niitä. Tuomioistuin määräsi väliaikaisen kiellon, jota Nissinen vastusti.

– Käytännössä kyse oli siitä, mitä minä saan sanoa. Minun näkökulmastani vaikutus oli hyvin selvä: minut haluttiin hiljaiseksi juuri silloin, kun olin nostonut Jerevanin tapahtumia julkiseen keskusteluun.

Kun Nissinen vastusti määräystä, asia eteni elokuussa suulliseen käsittelyyn Frankfurtin alueoikeudessa. Oikeudelle oli toimitettu kirjallista aineistoa sekä Nissisen kirjallinen vakuutus tapahtumista. Hän oli odottanut, että Jerevanin tapahtumia ja lausumiensa taustalla ollutta aineistoa käytäisiin oikeudessa yksityiskohtaisesti läpi.

– Käsittely oli siihen nähden yllättävän lyhyt. Minulle tuli aika nopeasti tunne siitä, että sitä kokonaisuutta, jota olin tullut selettämään, ei tässä oikeudenkäynnissä tulla tutkimaan.

Nissiselle käsittelystä jäi myös voimakas kokemus osapuolten erilaisesta asemasta. Hänen mukaansa vastapuoli esitti oikeudessa hänen toiminnastaan ja motiiveistaan väitteitä, joita hän piti paikkansapitämättöminä ja osin täysin keksittyinä. Nissinen koki, ettei näiltä väitteiltä edellytetty samanlaista näyttöä kuin hänen omilta julkisilta lausumiltaan.

Yksi Nissisen kannalta keskeisistä kysymyksistä kuitenkin nostettiin esiin. Hänen asianajajansa kysyi vaalin yhteydessä esitystä 200 000 euron jäsenliittokohtaisesta rahoituksesta ja erityisesti sen ajoittumisesta juuri ennen puheenjohtajaaenestystä.

Nissinen olisi odottanut tästä perusteellisempaa keskustelua. Sitä ei tullut.

Frankfurtin alueoikeus päätti pitää neljää lausumaa koskevan väliaikaisen kiellon voimassa.

ESC JULKAISI ratkaisun jälkeen verkkosivuillaan uutisen otsikolla “ESC President Wins One More Court Case”. Tiedotteessa ratkaisulle annettiin Nissisen mukaan huomattavasti laajempi merkitys kuin pelkästään neljää lausumaa koskeneen väliaikaisen kiellon pysyttäminen.

ESC käsitteli uutisessaan muun muassa vaalin hyväksyttävyyttä ja kirjoitti, ettei

vaalin epäreiluvuudesta tai epädemokraattisuudesta ollut näyttöä. Nissisen vaalien jälkeen esittämät väitteet kuvattiin tiedotteessa muun muassa perusteettomiksi. Hän pitää tapaa kuvata oikeudenkäyntiä ongelmallisena.

– Minulle ei ole ongelma sanoa, että hävisin Frankfurtissa. Hävisin. Mutta myös se pitää kertoa oikein, minkä asian hävisin.

Frankfurtin oikeus joutui luonnollisesti arvioimaan Jerevanin tapahtumia siltä osin kuin se oli tarpeen neljän yksilöidyn lausuman ratkaisemiseksi. Se ei kuitenkaan ole sama asia kuin koko ESC:n puheenjohtajavaalin oikeudellinen tutkiminen.

Tuomioistuimen tehtävänä ei ollut tehdä yleistä tutkintaa ESC:n vaaliprosessista, ESC:n hallinnosta tai kaikista Jerevanin yleiskokouksen tapahtumista. Oikeudenkäynnin tarkoituksena ei myöskään ollut antaa yleistä oikeudellista hyväksyntää koko vaaliprosessin demokraattisuudelle, läpinäkyvyydelle tai integritylle.

– Jos Frankfurtin tuomioistuin olisi tutkinut koko Jerevanin vaalin ja päätyntä siihen, että kaikki tapahtui asianmukaisesti, se olisi aivan toinen asia. Mutta sellaista oikeudenkäyntiä ei käyty.

Nissinen kiteyttää asian yksinkertaisesti:

– Oikeuden päätöksiä pitää kunnioittaa. Mutta niitä pitää myös kuvata oikein. Neljää yksilöityä lausumaa koskevan väliaikaisen kieltoimenettelyn voittaminen ei ole sama asia kuin koko vaaliprosessin saaminen tuomioistuimen hyväksymäksi.

Nissistä huolestuttaa myös se, kuinka nopeasti organisaation oma tulkinta oikeuden päätöksestä voi muuttua kansainvälisessä julkisuudessa tosiasiaksi.

NISSISELLÄ OLI Frankfurtiin mennessään myös yksi uusi asia mukanaan. Häntä vastaan tehty integrity-asia oli ratkaistu hänen kannaltaan myönteisesti. Hän oli odottanut, että ratkaisulla olisi merkitystä arvioitaessa hänen toimintaansa ja sitä kokonaisuutta, jossa Jerevania koskevat lausumat oli esitetty.

Nissisen kokemuksen mukaan näin ei tapahtunut.

– Se oli minulle vaikea ymmärtää. Urheilun omassa integrity-järjestelmässä toimintaani oli arvioitu ja asia oli päättynyt minun

”Jos ehdokkaana näkee asioita, joita pitää vakavasti ongelmallisina, ei niitä voi jättää sanomatta vain siksi, että vaali on ohi.”

Karoliina Nissinen

kannaltani myönteisesti. Ajattelin luonnollisesti, että sillä olisi jonkinlaista merkitystä myös kokonaisuutta arvioitaessa.

Frankfurtin tuomioistuin tarkasteli kuitenkin edessään ollutta asiaa oman oikeudellisen kysymyksenasettelunsa kautta.

Nissiselle juuri tämä osoittaa, miksi eri prosessien tuloksia ei pidä sekoittaa. Integrity-prosessi on yksi asia. Frankfurtin neljää lausumaa koskenut väliaikainen kieltoimenettely toinen. Ja koko ESC:n vuoden 2025 vaaliprosessin arviointi kolmas.

FRANKFURTIN JÄLKEEN Nissinen pohti pitkään, haluaako hän jatkaa. Oikeudenkäynnit maksavat rahaa, ja ne vievät aikaa ja energiaa. Lisäksi hän sanoo suoraan, ettei Frankfurtin päätöksellä ole hänen henkilökohtaisen elämänsä kannalta enää kovin suurta merkitystä.

– Minä pystyn elämään tämän päätöksen kanssa aivan hyvin. Sen takia mietin monta kertaa, miksi käyttäisin tähän enää yhtään enempiä aikaa.

Lopulta päätös syntyi: Nissinen aikoo valittaa. Syynä ei hänen mukaansa ole halu voittaa Ratneria tai jatkaa henkilökohtaista taistelua.

– Minusta tässä on lopulta paljon suurempi kysymys kuin Alexander Ratner ja minä.

Kysymys on yksinkertainen:

– Saako kansainvälistä urheiluhallintoa kritisoida?

Kansainväliset urheilujärjestöt käyttävät huomattavaa valtaa. Ne päättävät rahasta, kilpailuista, urheilijoiden mahdollisuuksista, jäsenliittojen asemasta ja lajien tulevaisuudesta. Nissisen mielestä tällaisen vallan täytyy kestää julkista tarkastelua.

Hän korostaa, ettei sananvapaus tarkoita vapautta esittää mitä tahansa väitteitä ilman perusteita.

Mutta toinenkaan ääripää ei voi olla oikea.

– Jos kansainvälisessä urheilussa toimiva ihminen näkee jotain, mitä pitää vakavasti vääränä, hänen pitää voida sanoa se. Muuten kaikki puhe whistleblowingista, transparencysta ja hyvästä hallinnosta jää aika tyhjäksi.

Nissinen puhuu oikeusprosessien mahdollisesta hiljentävästä vaikutuksesta. Jos kriittisen puheenvuoron seurauksena voi olla nopeasti haettava oikeudellinen kielto ja pitkä oikeusprosessi toisessa maassa, moni saattaa seuraavalla kerralla päättää olla puhumatta.

– Ehkä juuri se ratkaisi päätökseni valittaa. Ei tämä ole minulle enää kysymys neljästä lauseesta. Minua kiinnostaa, missä kulkee kansainvälisen urheilun vallankäyttäjän maineensuojan ja urheiluhallintoa koskevan kriittisen keskustelun välinen raja. 🍷

Grande Finale

JA LAJIPARLAMENTIT

– Kisakalliossa 31.10.–1.11.2026 –

Perinteinen Grande Finale järjestetään jälleen lokakuun viimeisenä viikonloppuna Kisakallion urheiluopistolla Lohjalla. Tapahtuma rakentuu jaostojen lajiparlamenttien ja liiton palkitsemisgaalan ympärille!

LAUANTAINA aloitetaan yhteisesti klo 9.00, jonka jälkeen siirrytään lajiparlamentteihin. Lauantaina on luvassa myös hyödyllisiä koulutusaiheita ennen illan hui-pentavaa Grande Finale -gaalaillallista.

OHJELMA:

Lauantai 31.10.

8.00 Ilmoittautuminen alkaa
9.00 Yhteinen avaus
9.30 Lajiparlamentit alkavat
13.30 SAL Portaalin käyttöopastus
14.40 KITI lajijaostoille ja aluekoordinaattoreille
17.00 Grande Finale -gaala

Sunnuntai 1.11.

9.00–13.00 Tähtiseuran kehityspolku ja ajankohtaiset asiat/
Askelmerkit tulevaan, miten saadaan osaamista seuroihin
13.00 Lounas ja kotiinlähtö

HINNAT:

Majoituspakettien hinnat ovat per henkilö ja riippuvat siis valitusta huoneesta. Huomioithan, että ensin valitset haluamasi paketin ja sen jälkeen valitset paketin alusvetovalikosta haluamasi majoitusvaihtoehdon.

VIIKONLOPPUPAKETTI:

Viikonloppupaketti sisältää majoituksen la-su valitsemassasi huoneessa, lajiparlamentin ja seuraavat ruokailut: lauantaina aamiainen, lounas ja Grande Finale -gaalaillallinen, sunnuntaina aamiainen ja lounas.

– Katajarinne: 2hh 170€/ 1hh 200€ (tarvittaessa myös 3hh saatavilla 170€)

– Omenatarha, huoneita rajoitetusti: 2hh 190€/ 1hh 220€

VIIKONLOPPUPAKETTI LISÄYÖLLÄ PE-LA:

Perjantai-lauantai lisäyön hinta pakettiin on 60€/hlö.

PÄIVÄKÄVIJÄ:

Päiväkävijä voi valita lajiparlamentin osalta vaihtoehdon ilman ruokailuja tai ruokailuihin (la aamiainen ja lounas). Ei sisällä Grande Finale -gaalaillallista (valitse halutessasi gaalapaketeista).

Lajiparlamentti, ei ruokailuja 0€

Lajiparlamentti ja lounas 14,70€

SUNNUNTAINA paneudutaan seuratoiminnan asioihin yhdessä aluekoordinaattoreiden kanssa.

GAALAPAKETTI:

Sisältää Grande Finale -gaalaillallisen ja halutessasi myös majoituksen la-su valitsemassasi huoneessa sisältäen su-aamiaisen. Ei sisällä lajiparlamenttia.

Ilmapaketti 65€, sisältää vain Grande Finale -gaalaillallisen ohjelmiseen.

Ilmapaketti majoituksella sisältää la-su majoituksen, Grande Finale -gaalaillallisen ja su-aamiaisen. Ei sisällä lajiparlamenttia eikä la-lounasta.

– Katajarinne: 2hh 150€/ 1hh 160€ (tarvittaessa myös 3hh saatavilla 150€)

– Omenatarha: 2hh 160€/ 1hh 190€

ILMOITTAUTUMINEN:

Ilmoittaudu Suomisportin kautta osoitteessa: www.suomisport.fi/events/8e8f3e6b-b155-4a5d-80ad-1c68f1a49f66

QR-koodi vie ilmoittautumissivulle.

Huomaathan, että ensimmäisessä vaiheessa vastataan tapahtumaan liittyviin kysymyksiin, seuraavassa vaiheessa pääsee valitsemaan toivomansa ruokailu- tai majoituspaketin, jonka jälkeen valitaan vielä paketin sisältä oikea ruokailu- tai majoitusvaihtoehto. Seurakäyttäjä voi ilmoittaa seuran muitakin jäseniä yhdellä kertaa.

Ilmoittautumiset ovat sitovia, ja ne tulee tehdä viimeistään 14.10.2026. Sen jälkeen tullessiin majoituspyyntöihin lisätään 15€/hlö ja niiden toteutuminen on riippuvainen saatavuudesta.

Jos Suomisport-ilmoittautumisessa on ongelmia, kysy lisätietoja Sanna Hellgréniltä, puh. 040 563 3554, [sanna.hellgren\(at\)ampumaurheiluliitto.fi](mailto:sanna.hellgren(at)ampumaurheiluliitto.fi)

Pukeutumiskoodi gaalailtaan on juhlapuku (smokki/tumma puku).

Talvitien pariskunta napsii mitaleja yhdessä

Teininä seurustelleet Marko ja Leena tapasivat vuosien jälkeen ampumakilpailussa. Yllättävä kohtaaminen johti lopulta avioliittoon.

Teksti LASSI PALO

Kuvat HEIKKI KURKELA

Pistooliampujat **Marko** ja **Leena Talvitie** ovat yksi niistä harvoista suomalaisista aviopareista, jotka napsivat SM-mitaleja ja edustavat Suomea kansainvälisellä tasolla eli Eurooppa cupeissa. On hivenen sattuman-kauppaa, että näin nyt on.

Talvitiet ovat samanikäisiä ja seurustelivat noin vuoden ajan, kun he olivat 16–17-vuotiaita. Sitten heidän tiensä erosivat eivätkä he tavanneet toisiaan pariinkymmeneen vuoteen.

Kunnes tuli vuosi 2020.

– Elämäntilanteeni oli muuttunut, ja taspasin Markon syksyn korvilla eräässä ampumakilpailussa. Kumpikaan ei aluksi osannut sanoa oikein mitään. Se oli sellainen molemmipuolinen hämmästyks: ootko sinäkin täällä, Leena muistelee.

Markon mukaan he ”siinä vähän jutska-livat”. Yllättävä kohtaaminen johti siihen, että he muuttivat yhteen vuotta myöhemmin. He menivät naimisiin vuonna 2022.

LEENA ON Lahden Ampumaseuran (LAS) kasvatti, joka palasi vuosien tauon jälkeen ampumaurheilun pariin kuusi vuotta sitten. Hän harrasti pistooliammuntaa vuoteen 2001 asti eikä sen jälkeen seurannut mitään ampumaurheilussa tapahtuu. Perhe-elämä ja työ Kausalassa pitivät kiireisenä.

Marko sen sijaan on ollut ampumaurheilussa aktiivisesti tauotta mukana vuodesta 1987 lähtien. Lehtimäen Ampujia (LehA) edustava Marko kilpaili ensimmäisen kerran vuonna 1988 ja on sittemmin menestynyt myös kansainvälisellä tasolla.

SM-mitaliensa määrää hän ei ole koskaan laskenut, mutta lupaili haastattelun aikana, että voisi sen tehdä ”40-vuotistaiteilijajuhla-vuotensa” kunniaksi.

– En ole myöskään laskenut ampumieni laukausten määrää. Karkea arvioni on, että alle miljoonan se jää.

Marko on Puolustusvoimien palveluksessa ja tekee töitä Ylöjärvellä. Ampumaurheiluun liittyviä puheenjohtajan tehtäviä hänellä on kolme: Lehtimäen Ampujat, Ampumaurheiluliiton pistoolijaosto ja kilpailuvaliokunta.

Pistooliampujat Marko ja Leena Talvitie edustavat Suomea elokuussa Lapua Eurooppa cupissa Ruotsin Öckerössä.

Talvitiet sijoittuivat toiseksi Öckerön Eurooppa cupin 25m urheilupistoolin parikisassa.

TALVITIED OVAT erittäin tyytyväisiä siitä, että heillä on yhteinen harrastus. Ylöjärvellä sijaitsevan omakotitalon yläkerrassa on 10m ilma-aserata, jota Leena käyttää useammin kuin miehensä. Viljakkalassa on nelipaikkainen ilma-aserata, jossa he käyvät harjoittelemassa yhdessä.

– Tiivistä toimintaa tämä on. Olemme kilpailleet ahkerasti, eikä kesän aikana va-paita viikonloppuja juurikaan ollut. Kausi jatkuu vielä, Marko sanoo ja laskee, että vuoden aikana noin 30 viikonloppua menee ampumaurheilun parissa.

– Kyllä se on pariskunnan laatuaikaa, kun voi lähteä kilpailumatkoille vaimon kanssa. Tilanne olisi ihan erilainen, jos toinen ei harrastaisi ja jäisi aina kotiin.

Leena on samaa mieltä:

– Se on yhdessäoloa ja yhteistä tekemistä. Keskustelemme paljon ampumaurheilusta, ja saan Markolta arvokkaita

vinkejä ja tukea etenkin ruutilajeihin. Silloin syntyy hyviä oivalluksia.

– Minulla tekee tiukkaa pärjätä Leenaa vastaan ilmapistoolissa. Mitään ”tiskivuo-rojuttuja” meillä ei kuitenkaan ole, Marko viittaa pariskunnan keskinäiseen kilpailuti-lanteeseen.

TALVITIEN pariskunnalla on pistoolissa vankat suosikkinsa ja Leenalla jopa ”inhok-kinsa”. Markon suosikkilaji on olympiapis-tooli, kakkosena tulee isopistooli ja kolmo-sena sotilaspistoolin pika-ammunta.

– Talvella pitää ampua ilmapistoolia, mutta ei se mitenkään älyttömän hohdokas-ta ole, hän naurahtaa.

Leena sen sijaan rankkaa ilmapistoolin suosikikseen, ja toisena tulee 25m urheilupistooli. Hän pitää myös olympiapistoolista, jossa on ”nopeat suoritukset” ja jossa voi sik-si ”laittaa aivot narikkaan”.

– Vakiopistoolista en tykkää, koska siinä ei tule juurikaan onnistumisia, hän nauraa.

YHTEINEN HARRASTUS on vienyt Talvitiet myös ulkomaille kilpailemaan, vii-meksi elokuussa Ruotsin Öckerössä järjes-tettyyn 25m iso- ja vakiopistoolin Lapua Eurooppa cupiin. He edustivat Suomea henkilökohtaisten kilpailujen lisäksi 25m urheilupistoolin parikilpailussa, jossa he sijoittuivat toiseksi.

Yhteisiä kisareissuja on tehty myös Vi-roon ja Sveitsiin.

– Kuten olemme aiemmin jo sanoneet, kaikki tämä on arvokasta yhteistä laatuaikaa. 🌀

Ensimmäiset olympiama jaossa MM-Dohassa

Ampumaurheilun ensimmäiset maapaikat Los Angelesin olympialaisiin ovat jaossa marraskuussa Dohassa. Kansainvälinen kilpailu kovenee koko ajan.

Teksti & kuva LASSI PALO

Olympialajien katseet alkavat kääntyä yhä tiiviimmin kohti seuraavia kesäolympialaisia, jotka järjestetään Yhdysvaltain Los Angelesissa vuonna 2028. Kaupunki isännöi olympialaisia tuoloin jo kolmannen kerran. Kisat on järjestetty siellä aiemmin vuosina 1932 ja 1984.

Ampumaurheilun karsintapolku oli yksi 26:sta ohjelmassa olevasta lajista, jotka hyväksyttiin Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) hallituksen kokouksessa viime vuoden lopussa. Ohjelmaan sisältyy viisitoista kilpailua: kuusi miehille, kuusi naisille ja kolme sekajoukkuekilpailua.

Miehille ja naisille jaetaan yhtä monta paikkaa – kummallekin 170 kiintiöpaikkaa, yhteensä 340. Näistä 316 tulee henkilökohtaisista kiintiöistä, 12 isäntämaalle ja 12 uni-versaalisuuspaikkoina.

KOK voi valita enintään 24 urheilijaa eli 12 miestä ja 12 naista, enintään kaksi urheilijaa jokaiseen yksilölajiin.

Niiden urheilijoiden, jotka haluavat kilpailla LA28-kisoissa, on saavutettava vähimmäiskarsintatulokset (MQS) yhdessä tai useammassa lajissa määrättyissä kilpailuissa. MQS voidaan saavuttaa vain olympialajien karsinta- tai alkuerissä ISSF:n MM-kisoissa, maailmancupeissa, maailmancupin finaalissa, ISSF Grand Prix -kilpailuissa, maanosamestaruuskilpailuissa, maanosakisoissa tai erityisesti nimetyissä karsintakilpailuissa 31.7.2026–1.5.2028.

OLYMPIAPAIKOISTA kamppaillaan alati koventuvassa ja laajentuvassa kansainvälisessä kilpailutilanteessa. Suomen Olympiakomitean mukaan olympialajeissa olympia- ja MM-mitaleille yltäneiden maiden määrä on 30 vuodessa kasvanut yli 20 prosenttia.

Lisäksi väestörakenne on muuttunut: huippu-urheiluikäisen ikäluokan eli 20–30-vuotiaiden koko on pienentynyt 30 vuodessa Suomessa lähes 30 prosenttia ja kasvanut maailmalla noin 15 prosenttia.

Mielenkiintoinen tilastotieto on sekin,

että vain 61 suomalaisurheilijaa on 2000-luvun aikana voittanut MM- tai olympiamitalin olympialajissa. Heistä 53 oli aikuisten maailman huipulla jo 22-vuotiaana.

Viimeisin suomalaisen ampumaurheilun olympialajin MM-mitali on vuodelta 2023, jolloin **Eetu Kallioinen** (Ala-Hämeen Ampujat) sijoittui Bakussa miesten skeetissä hopealle ja ampui Suomelle paikan seuraavana vuonna järjestettyihin Pariisin olympialaisiin.

KUN SUOMI jäi Pariisissa historiallisesti ilman olympiamitalia, käynnistyi vilkas keskustelu suomalaisen huippu-urheilun tulevaisuudesta. Puhuttiin muun muassa kilpailusta lasten ja nuorten vapaa-ajasta, sillä nykyään vain noin puolet suomalaislapsista ja nuorista harrastaa säännöllisesti urheiluseuroissa ja yhä harvempi harrastaa riittävän monipuolisesti.

Olympiakomitean mukaan nyt pitääkin

löytää kilpailuetua, sillä Suomi ei pysty kilpailemaan menestyspotentiaalisten urheilijoiden määrällä eikä resursseilla. Olympiakomitean mukaan Suomi voi menestyä ”vain koko urheilujärjestelmän yhteistyöllä, resurssien keskittämisellä, korkeatasoisella osaamisella ja vaatimustason nostamisella”.

Mikä siis muuttuu ja on muuttunut? Olympiakomitealla on uusi fokus: se satsaa huippuihin ja potentiaaliin ja on perustanut Next Generation -nimisen ohjelman. Se on ”yksilötukiohjelma 2020-luvun supertalenteille”.

Olympiakomitea sanoo nostavansa optimaalisen tuen piiriin ne, jotka kulkevat kansainvälisen huipun kehityskäyrällä. Samalla se takaa heille laadukkaan arjen ja mahdollisuuden heittäytyä huippu-urheilijan elämään.

Ryhmän koko on nyt 25 urheilijaa ikäluokassa 15–20-vuotiaat. Joukkuepelit tulevat mukaan ensi vuonna. Seurannassa on

apaikat

Juho
Mäkelä edustaa
Suomea miesten
trapissa Dohan
MM-kilpailuissa.

noin sata urheilijaa, joista kaksi on ampumaurheilijoita.

Nykyisestä NG-ryhmästä odotetaan jonkun nousevan tuleviin olympialaisiin – joko kesä- tai talvikisoissa.

NEXT GENERATION ei kuitenkaan auta tämän ampumaurheiluvuoden huipentavissa MM-kilpailuissa. Aikaa ei todellakaan ole paljon, sillä Dohan kisat järjestetään 1.–15. marraskuuta. Suomesta kisoihin lähtee neljä kivääriampujaa, yksi pistooliampuja ja kymmenen haulikkoampujaa eli kuusi trapiin ja neljä skeettiin.

Panokset ovat kovat, sillä Dohassa jaetaan ensimmäiset 36 maapaikkaa Los Angelesiin. Paikan saa jokaisen olympialajin kolme parasta. Samalla tavalla kolme parasta ansaitsee kiintiöpaikan omalle kansalliselle olympiakomitealleen vuoden 2027 MM-kisoissa Daegussa (Etelä-Korea) ja Kairossa (Egypti), enintään kaksi per maa.

Jos maa on jo saavuttanut enimmäismäärän, seuraavaksi paras urheilija saa paikan.

Kallioinen on edustanut Suomea Pariisin lisäksi myös Tokion olympialaisissa 2021. Kolmannet olympialaiset ovat nyt tavoitteena, kun olympiapaikkoja aletaan jakaa Dohasta alkaen.

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajan **Ville Häyrisen** mukaan Suomi lähtee MM-Dohaan iskukykyisellä joukkueella, jolla on mahdollisuudet mihin vain.

– Kaikilla on takana pitkä harjoituskausi, joten lähtökohta on parempi kuin aikaisen kevään arvokisoihin. Tosin ulkohanjoittelusta tulee taukoa väkisinkin, kun MM-mitaleista kilpaillaan vasta marraskuussa, Häyrisen sanoo.

KUTEN VUODEN ensimmäisessä Urheiluamputaja-lehdessä jo kerrottiin, vuosien 2027 ISSF-maailmancupien voittaja – tai seuraavaksi paras – saa myös maalleen kiintiöpaikan Los Angelesin kisoihin. Tämä tarkoittaa, että MM-kilpailuista jaetaan 72 paikkaa ja maailmancupeista 48 paikkaa.

Euroopan mestaruuskisoissa ja Euroopan kisoissa jaetaan viisi kiintiöpaikkaa per laji, yhteensä 60. Oseanian mestaruuskisoissa yksi paikka per laji, yhteensä 12.

Aasian mestaruuskilpailuista ja Aasian kisoista tulee yhteensä 54 kiintiöpaikkaa: viisi 10m ilmakiväärissä, 10m ilmapistoolissa ja 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa sekä neljä 25m olympiapistoolissa, 25m pistoolissa, skeetissä ja trapissa.

CAT-mestaruuskilpailut ja Pan-Amerikan kisat tuovat Aasian tavoin neljä paikkaa jälkimmäisissä, mutta kolme 10m ilmakiväärissä, 10m ilmapistoolissa ja 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa, yhteensä 42. Afrikan mestaruuskisoista ja Afrikan kisoista tulee 16 paikkaa: kaksi 10m ilmakivääriin ja 10m ilmapistooliin, yksi kaikkiin muihin lajeihin.

LISÄKSI 12 URHEILIJAA – yksi per laji – karsii olympiarankingin perusteella 1.5.2028. Vain näitä ja niin sanottuja universality-paikkoja jaettaessa kiintiö myönnetään suoraan urheilijalle, ei kansalliselle olympiakomitealle. Aiemmin niitä kutsuttiin villeiksi korteiksi, joita myönnettiin maille, joilla ei ole vielä yhtään paikkaa ampumaurheiluun.

Urheilija voi saavuttaa vain yhden kiintiöpaikan maalleen. Jos sama urheilija voittaisi sekä vuoden 2026 että 2027 MM-kisat, vuoden 2027 kilpailussa seuraavaksi paras saisi paikan.

Kansallinen olympiakomitea voi saada vain yhden paikan per laji yhdessä MM-kil-

"Olympiakomitea sanoo nostavansa optimaalisen tuen piiriin ne, jotka kulkevat kansainvälisen huipun kehityskäyrällä."

pailussa. Jos maa ottaa kaikki palkintosijat, toisen ja kolmannen paikat siirtyvät seuraaville urheilijoille.

Muiden ISSF-olympiakarsintakilpailujen kautta kansallinen olympiakomitea voi saada enintään kaksi paikkaa yksilölajissa.

Parikilpailuissa joukkueiden on muodostuttava urheilijoista, jotka ovat jo karsineet osallistumiseen vastaaviin 10m ja trapin yksilölajeihin.

Jos joukkueita on enemmän kuin mitä voidaan yhtä aikaa suorittaa, olympiaranking ratkaisee lopullisen osallistujalistan, käyttäen joukkueen kahden urheilijan rankingpisteiden summaa. Trapin parikilpailussa mukaan valitaan 18 parasta joukkuetta.

JOKAISessa LAJISSA yksi kiintiö on varattu isäntämaan urheilijalle, mikäli MQS on saavutettu. Universality-paikkoja varten kansallisten olympiakomiteoiden on jätettävä hakemuksensa 15.1.2028 mennessä KOK:n kutsun jälkeen, joka lähetetään 1.10.2027. Oletettavaa on, että lähes kaikki isäntämaan kiintiöpaikat tulevat uusjakkoon, koska sen taso on niin kova.

ISSF julkaisee karsintajakson aikana listan kussakin lajissa saavutetuista kiintiöistä ja niitä saaneista kansallisista olympiakomiteoista. Verkkosivuille päivitetään myös olympiaranking kullekin 12 yksilölajille.

Käyttämättömät kiintiöt – esimerkiksi päällekkäisten paikkojen tai luopumisten vuoksi – jaetaan uudelleen seuraavaksi parhaiten sijoittuneille urheilijoille olympiarankingin perusteella 1.5.2028. Jonkin verran erilaisia sääntöjä sovelletaan palautettuihin, isäntämaan ja universality-paikkoihin.

Kaikki käyttämättömät kiintiöpaikat ISSF jakaa 11.6.2028 mennessä, ja laji-ilmoittautumisten takaraja on 26.6.2028.

Los Angelesin olympialaiset järjestetään 14.–30.7.2028. Paralympialaisten avajaiset pidetään elokuun 15. päivänä. 🌸

Veljekset tähtäävät kork

Elias ja Samuel Ruususen lapsuuden olympiahaave on muuttunut konkreettiseksi tavoitteeksi.

Teksti & kuva LASSI PALO

Orimattilan Seudun Urheiluampujia (OSU) edustavat **Elias**, 19, ja **Samuel Ruusunen**, 18, ovat kasvaneet ampuurheilun parissa. Heistä tehtiin ensimmäinen juttu Urheiluampujaan kymmenen vuotta sitten.

Matka on edennyt lapsuuden haaveiden suuntaisesti, sillä tavoitteet on nyt asetettu olympialaisiin.

Ruususen veljesten lapsuudessa ampuurheilua on ollut aina läsnä. **Simo**-isän mukana lajin pariin tulleet pojat ampuivat nuorena monipuolisesti eri lajeja. Kivääri, pistooli ja muut lajit kuuluivat harrastukseen ennen kuin haulikko alkoi tuntua omimmalta.

Elias kokeili ilmapistoolia jo kolmivuotiaana, ja kivääri tuli mukaan muutamaa vuotta myöhemmin. Vuosien mittaan lajit ja tavoitteet vaihtuivat, mutta harrastus pysyi.

– Se on siitä jatkuvasti vaihtunut vain tavoitteellisemmaksi, ja taso on noussut. Sama laji on edelleen, ja samasta syystä tämä on hauskaa.

Jotkut ehkä näkivät lajien runsauden ongelmana, mutta Eliaksen mielestä se on ollut pikemminkin vahvuus. Hänelle sanottiin usein, että pitäisi valita yksi laji. Hän kuitenkin ajattelee niin, että eri lajit ovat tukeneet toisiaan.

– Kun samana vuonna kilpaili ilmakiväärissä, pienoiskiväärissä, pistoolissa ja haulikossa, niistä muodostui kokonaisuus.

Jossain vaiheessa valinta oli kuitenkin tehtävä. Kun paikka trapin maajoukkueessa aukesi Eliakselle, siitä tuli selkeä päälaaji ja harjoitteluun tuli uudenlainen fokus. Jos nyt yrittäisi harjoitella tavoitteellisesti vielä jotakin toista lajia, se olisi varmaan liikaa, hän sanoo.

SAMUELIN URHEILIJAN polku on ollut hyvin samankaltainen. Myös hän teki päätöksen erikoistumisesta jo nuorena. Noin 12-vuotiaana hänelle tuli tunne, että yhteen lajiin voisi panostaa enemmän.

Täysipainoinen keskittyminen tarkoittaa käytännössä muutakin kuin ampumaradalla vietettyä aikaa. Lisäksi tulevat fyysinen harjoittelu, kehonhuolto ja mentaaliharjoittelu.

Monipuolinen tausta ei siis ollut turha vaihe, vaan päinvastoin: muista lajeista saadut kokemukset ovat antaneet pohjaa sille, mitä he nyt tekevät trap-radalla.

Eliaksen kahteen viime kauteen mahtui sekä vaikeuksia että onnistumisia. Kesällä

Samuel ja Elias Ruusunen kotiradallaan Orimattilassa.

Ruususet vuonna 2016 Urheiluampujan kannessa Syrjän veljesten kanssa.

Parolannummella päättynyt varusmiespalvelus rajoitti harjoittelua ja kilpailuihin osallistumista, minkä väliin jäi melkein viime kausi. Suomessa tulokset olivat kuitenkin tänä kesänä vahvoja. Hän muun muassa voitti miesten ja M20-sarjan trapin SM-kultaa. Hänen ennätyksensä on tällä hetkellä 117.

Suomen mestaruus ei tullut yllätyksenä:

– Periaatteessa se ei ollut yllätys. Kyllä minä sitä lähdin hakemaan. Varmasti se oli muille isompi yllätys kuin minulle.

Armeija-ajan jälkeen tilanne on muuttunut, sillä harjoitteluun on jälleen mahdollista käyttää enemmän aikaa. Eliaksella ensi vuosi on viimeinen junnuvuosi.

Samuelillakin kausi on ollut erittäin onnistunut. Hän nostaa esiin kolme erityistä hetkeä. Kesäkuun MM-kilpailuissa hän sivusi ennätystään rikkomalla 116 kiekkoa. Miesten SM-kilpailuissa hän sijoittui peruskilpailussa jaetulle ykkössijalle ja teki uuden ennätyksensä. Seuraavalla viikolla hän saavutti poikien PM-kultaa.

Mainittakoon, että Simo-isällä ja pojilla trapin ennätys on sama eli 117!

– Mutta minä olen ampunut sen kolme kertaa, isä nauraa. Nähtäväksi jää, kuka nousee perheen ”kunkuksi” ja ehkä myös rikkoo uuden kymmenluvun.

TULOKSET KERTOVAT siitä, että veljekset ovat nousseet jo miestenkin sarjassa vahvasti esiin. Ja kun tavoitteista puhutaan, molemmilla katse suuntautuu olympialaisiin.

Lapsena olympiaunelma on tietysti vain kaukainen haave, mutta nyt se on Ruusulla muuttunut tavoitteeksi, jonka eteen he ovat valmiita tekemään töitä. Matka on vielä pitkä ja vaativa, mutta juuri siksi tavoitte kiinnostaa. Seuraavat kesäolympialaiset järjestetään Los Angelesissa vuonna 2028. Vuoden 2032 olympialaiset ovat Australian Brisbanessa.

– Kyllähän se, että pääsee olympialaisiin, on jo iso saavutus, Elias sanoo.

Samuel ajattelee samalla tavalla. Hänen mukaansa olympiapaikan saavuttaminen vaatii ennen kaikkea sitä, että pystyy ajoittamaan ”piikin” eli parhaan tuloksen tärkeimpään kilpailuun.

Harjoittelulla pyritäänkin nostamaan perustasoa ja vähentämään tulosten heilailua. Huippupäivä ei yksin riitä, vaan myös huonompana päivänä pitäisi pystyä ampumaan riittävän korkealla tasolla. Samuelin tavoitteena on nostaa vuodessa ammuttujen kiekkojen määrä noin 10 000:een. Hän arvioi ampuvansa nykyisin noin 8 000 kiekkoa vuodessa.

Eliaksen tärkeäksi kehityskohteeksi on noussut kestävyys. Hän suunnittelee kilpailukauden ulkopuolelle fysiikkajaksoa, johon kuuluu muun muassa kuntosaliharjoittelua, kävelyä, pyöräilyä tai kevyttä juoksua.

Elias muutti alkusyksystä Tampereelle ja alkoi opiskella hallintotieteitä. Hän on hakenut myös Tampereen urheiluakatemiaan.

– Tärkeintä on, että urheilun ja opiskelun saa mahdollisimman hyvin sovitettua yhteen niin, että kaikki tukee sitä tekemistä.

Samuel puolestaan viettää parhaillaan abivuotta lukion liikuntalinjalla. Edessä onkin kiireinen vuosi, sillä ylioppilaskirjoitukset ja urheilu kulkevat rinnakkain. Hän kirjoittaa keväällä äidinkielen, matematiikan ja historian. Yhteiskuntaoppi ja englanti on tarkoitus suorittaa jo aiemmin.

Ensi vuonna Samuel haluaa päästä Puolustusvoimien urheilukouluun.

RUUSUSEN VELJEKSI olympialaiset ovat vielä kaukana, mutta enää kyse ei ole pelkästä lapsuuden unelmasta. Molemmat tietävät, mitä tavoite vaatii.

Juuri siksi matka kohti sitä on alkanut tosissaan. Lapsena haulikko löytyi kokeilemalla. Nyt suunta on selvä. 🚩

Simo-isä haluaa pysytellä taustalla.

Kultahippufinaaleista kohti maailman huippua

Teksti & kuva LASSI PALO

”**N**uoria miehiä, mutta paljonhan he ovat jo kokeneet.” Näin kuvailee poikiaan **Simo Ruusunen**, joka on kansallisen tason trap-ampuja. Hän entinen huippuampuja, joka on voittanut useita trapin SM-mitaleja ja edustanut Suomea EM-kisojen lisäksi maailmancupeissa.

Orimattilan Seudun Urheiluampujia edelleen edustavan isän lopetettua huipputasolla perheessä ei ole nukkunut ampumaurheilussa ruusunen unta, vaan perinteet jatkuvat: isä valmentaa nyt kahta poikaansa kohti maailman huippua.

KYMMENEN VUOTTA sitten Urheiluampuja-lehdessä kerrottiin, että isä ”ohjaa lempeällä otteellaan kahta pientä poikaansa lajin saloihin”. **Samuel** oli tuolloin 8-vuotias ja **Elias** 10-vuotias. Samuel sanoi tuolloin, että Tanhuvaarassa järjestetyissä ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa oli ”kivaa”.

Vesivehmaalla asuvan perheen vuosien ajan jatkunut yhteinen ampumaharrastus on vienyt heitä yhä pidemmälle. Matka alkoi varhain, sillä ilmapistooli ja -kivääri tulivat tutuiksi jo noin kolmivuotiaina.

Isälle oli alusta asti tärkeää, että pojat saavat tehdä omat valintansa. Hän näytti suuntaa ja opetti tekniikkaa, mutta lajivalinta oli poikien. Kun kiinnostus haulikkoammuntaan kasvoi, myös isä innostui uudelleen.

– Sukurasite haulikko on, mutta kyllä he ovat itse saaneet lajivalinnan tehdä. Minusta on hienoa, että he ampuvat trapia nyt ihan tosissaan. Kivääriäkin on

kiva seurata, mutta kyllä trap on vähän erilainen ja vauhdikkaampi laji, isä sanoo.

VUOSIEN VARRELLA pojat ovat myös osoittaneet, että tavoitteellisuudelle on perusteita. Isän mielestä se kertoo ennen kaikkea lahjakkuudesta – ja siitä, mitä voi syntyä, kun on harjoitellut ja kilpaillut monipuolisesti eri aseilla. Lajihistoriaa on myös salibandystä ja jalkapallosta.

Samaan aikaan nuorten elämä on muuttunut. Opiskelut, muut velvollisuudet ja aikuisuuden mukanaan tuomat realiteetit vaikeuttavat tavoitteellista urheilua.

Myös isän ja poikien valmennussuhde on vuosien aikana muuttunut. Pienenä pojat kuuntelivat ohjeita suoraan isältä. Nyt kummallakin on oma tapansa ampua ja oma näkemyksensä siitä, miten asiat tehdään.

– Elias ampuu teknisesti enemmän sillä tyylillä, mitä olen opettanut. Samuelilla on vahvasti oma pää ja oma tyyli mukana.

Isä hymyilee ajatukselle, että suorat neuvot eivät ehkä enää uppoa samalla tavalla kuin ennen. Palaute saattaa kuitenkin mennä perille kiertotietä Orimattilan radalla – jonkun muun sanomana.

Kotona ampumisesta puhutaan nykyään vähemmän kuin lasten ollessa pieniä, joka on tietoinen valinta. Elämään halutaan mahdollistaa muutakin: opiskelua, ystäviä, metsästystä ja kalastusta.

Ampuminen kulkee silti vahvasti mukana. Ehkä juuri siksi, että vuosien jälkeen se ei ole enää vain harrastus. Se on yhteinen historia – ja isälle ennen kaikkea mahdollisuus nähdä, millaisia ampumaurheilijoita hänen pojistaan on kasvamassa.

Skeetin nuorilla hyvä meikkaus, mutta harrastajia toivota

Skeet on yksi ampumaurheilun lajeista, joissa nuorten parissa on paljon positiivista meneillään. Kaikki toivovat kuitenkin lisää nuoria lajin pariin.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Kuvat ARI PAKARINEN, HEIDI LEHIKONEN

Ampumaurheiluliitossa skeetin lajivalmentajana ja nuorten valmentajana toimiva **Janne Vallioniemi** on huomannut, että nuorten toiminta on piristymään päin.

– Uusia nuoria on tullut lajin pariin ihan hyvin ja pidempään harrastaneet ovat pysyneet mukana. Lopettaneita ei isommin ole. Toki aina kaivataan lisää, sanoo.

Skeetissä nuoria harrastajia on niin Kittilässä, Oulussa kuin eteläisessäkin Suomessa. Pohjoiseen saatiin tälle vuodelle alueellinen skeetin tehoryhmä, jossa vastuvalmentajana toimi kokenut **Reijo Alkku** Tornion Seudun Ampujista.

– Siellä on sellaisia, jotka ovat vasta aloittamassa tai vasta aloittaneet kilpailumielessä ammunnan. Sitä tehoryhmävalmennusta pyrimme kehittämään. Tavoitteena on saada nuoret heti valmennuksen pariin ja sitä myötä kiinnostus säilymään.

VALLIONIEMI SANOO, että skeetissä, kuten monissa muissakin lajeissa, moni yksittäinen henkilö on tehnyt hyvää työtä – Jyväskylän suunnalla **Panu Remes** ja Tornion suunnalla Alkku. He ovat saaneet houkuteltua nuoria lajin pariin.

Tällä hetkellä skeetissäkin ampujan pollulla kaikki lähtee ampumaseurasta, jossa ensimmäinen etappi on haulikkokoulu. Jos laji innostaa, seuraavaksi voi edetä kilpailemaan.

– Kun saa vähän kilpailukokemusta, aika nopeasti pääsee tehoryhmätoimintaan mukaan ja sitä kautta liiton valmennukseen. Tehoryhmästä on mahdollista edetä nuorten maajoukkueeseen ja kansainvälisiin kilpailuihin. Toki aikaisemminkin on mahdollista päästä kansainvälisiin kisoihin, jos taso riittää, Vallioniemi sanoo.

Suomen nuorista **Lassi Kauppinen** on onnistunut voittamaan nuorten maailmancupin osakilpailun. Muille nuorille Kauppinen on innostava esimerkki.

– He näkevät läheltä, missä kansainväli-

Y16-sarjan
kärkinimi Tuomas
Takalo oli juniorifinaalin
voittaja, kun skeetin
ikäkausisarjojen
SM-mitaleista kilpailtiin
Lopella elokuussa. Lassi
Kauppinen oli toinen
ja Aapo Ylimäki
kolmas.

Valmentaja Janne Vallioniemi pitää vahvuutenaan sitä, että kilpailee itse.

nen maailman kärki menee. Omakin vaatimustaso nousee ja sitä kautta tulokset. Totta kai se motivoi kaikkia muitakin, kun nähdään, että täältäkin on mahdollista ponnis-

taa ihan maailman kärkitasolle.

Vallioniemi on itse hyvä kansallisen tason ampuja. Hän kokee, että siitä on valmentajana apua.

ninki, an lisää

– Tekniseen tekemiseen on helppo ammentaa, kun hioo omaa ammutekniikkaa aktiivisesti. Näkisin, että valmentaessa virheiden havaitseminen on helpompaa ja myös niiden korjaaminen, kun itsekin harjoitellessa niitä miettii.

Valmentajana hän pyrkii yksilökohtaiseen valmentamiseen. Siihen kuuluu jokaisen urheilijan vahvuuksien ja heikkouksien selvittäminen.

– Ampumatekniikkaa yritetään kehittää niin, ettei heikkouksia olisi. Kaikkia ei voi samaan sapluunaan laittaa, mutta tekniikassa on kaikille samat pääpiirteet siihen, miten kiekkoja rikotaan. Pieniä teknisiä detaljeja hiotaan yksilöllisten ominaisuuksia mukaan.

Vallioniemi sanoo olevansa valmentajana aika rauhallinen erityisesti kilpailutoiminnassa. Hän pyrkii luomaan ampujalle rauhan keskittyä pelkästään kilpailemiseen.

– Hoidan kaikki juoksevat asiat niin, ettei urheilijan tarvitsisi stressata mistään tai miettiä mitään ylimääräistä ja kaikki fokus on kilpailusuorituksessa.

”Seuroissa pitäisi olla henkilöitä, jotka pystyvät auttamaan eteenpäin”

Teksti: HEIDI LEHIKONEN

Nuoret skeet-ampujat **Artturi Ervasti**, **Tuomas Takalo** ja **Aapo Ylimäki** ovat yhtä mieltä siitä, että lajin nuoret painavat hommia hyvällä meiningillä. Jokainen tosin toivottaisi ilolla tervetulleeksi myös uudet harrastajat.

Oulunsalolainen Ervasti pitää skeetin tilannetta nuorten osalta kohtalaisen hyvänä, sillä uusia junioreita on jonkun verran tullut mukaan. Hän on itse päässyt nauttimaan hyvästä porukkameiningistä leireillä ja reissuilla.

– Se on mukavaa, mutta saisi sitä porukkaa enemmänkin olla.

Ervasti innostui skeetistä, koska heiltä kotoa oli ampumaradalle vain pari kilometriä. Hän tuli lajiin samoin kuin moni muu eli metsästyksen kautta.

– Tykkäsin ampua, ja kun ampumarata oli niin lähellä, innostuin käymään siellä.

Oman kokemuksensa pohjalta Ervasti kannustaa muitakin. Metsästyksen kautta haulikkolajeihin on luontevaa tulla, ja kun intoa riittää, radalla kannattaa käydä ampumassa. Hän toivoo myös seuroilta tukea aloitteleville ampujille.

– Voisi tukea vaikka sponsoroimalla kiekkoja ja niin, että radalla olisi joku opettaja. Ampumaseurat ja metsästysseurat voisivat varmaan tehdä yhteistyötä, jos on jotain nuoria metsästäjiä. Seurat voisivat yhdessä pitää nuorille suunnattuja treeni-iltoja tai -päiviä, jos joku nuorempi innostuisi, Ervasti miettii.

Hän toivoo, että nuorilla olisi heti alkuun hyvä ja asiastaan innostunut valmentaja. Esimerkiksi **Janne Vallioniemestä** hänellä on pelkästään positiivista sanottavaa.

– Hän on hoitanut kaikki asiat tosi hyvin.

Ervastilla on myös selkeä käsitys siitä, mitä hän itse tarvitsee kehittyäkseen ampujana.

– Enemmän treeniä ja kilpailuja.

Kittiläläinen Takalo toivoisi myös nuorten

sarjoihin vielä enemmän osallistujia. Lajin parissa jo olevien meininkiä hänkin kehuu. Uusien harrastajien houkuttelemiseksi nykyiset harrastajat voivat tehdä paljon.

– Radalla pitäisi ottaa ehkä avoimemmin vastaan ja neuvoa. Esimerkiksi me täällä otimme toissa kesänä nuoren ampujan vastaan ja neuvoimme, nyt hän sitten ampuu kisoissakin. Siitä muutkin ottamaan mallia, Takalo sanoo.

Hän on itse tullut lajiin isänsä kautta ja tietää, että vanhemmilla on iso merkitys lasten harrastuksiin ja niiden valintaan.

– Nykyajan vanhemmathan saattavat olla semmoisia, että ei pyssyjä lähelle.

Lassi Kauppinen menestyksestä hänkin on iloinen. Omasta kehitymisestään Takalokin tietää, että treeniä tarvitaan.

– Harkittuja laukauksia ja enemmän valmentajan kanssa ampumista. Ensi kaudella ulkomailta joku mitali olisi ihan kiva.

Lapualainen Aapo Ylimäki sanoo, että suomalaisnuoret ovat tällä hetkellä todella kovalla tasolla. Nyt kun Kauppinen, Ervasti ja Matias Vyyryläinen kasvavat tämän vuoden jälkeen ikänsä puolesta ulos nuorten maajoukkueesta, uusille olisi tarvetta.

– Tuntuu, että nuoria tulee lisää vähemmän ja vähemmän. Sitä myöten tasokin saattaa alkaa jossain kohtaa tippua, jos ei lisää nuoria saada, Ylimäki sanoo.

Myös Ylimäki on tullut lajiin isänsä kautta. Seuroilta Ylimäkikin toivoo alkuvaiheen ampujille tukea.

– Seuroissa pitäisi olla henkilöitä, jotka pystyvät auttamaan eteenpäin. Ettei tulisi sellaista tilannetta, että kehitys pysähtyy siihen, ettei ole ketään auttamassa, Ylimäki sanoo.

Häntä on auttanut nuorempana myös se, että kiekkojen keräämistä vastaan ampumaan on päässyt ilmaiseksi.

Omia kehitysaskeleita miettiessään Ylimäkikin sanoo vaativansa vielä lisää treeniä.

– Ei kehity, jos ei ammu. Tavoitteet pidetään korkealla.

VAIKKA YKSITTÄISIÄ innokkaita skeettiin panostavia nuoria ampumaurheilijoita on Suomessa useammalla paikkakunnalla, pääkaupunkiseudulla tai Uudellamaalla laji on ainakin jonkinlaisessa katveessa.

– Varmasti Compak Sportingiin menee jonkun verran harrastajia. Suomessa tuntuu olevan vähän niin, että lähiseurassa saattaa olla joku laji, joka tavallaan dominoi ja vetää sen lajin pariin. Esimerkiksi Orimattilas-

sa trap ja meillä Lopella skeet, Vallioniemi sanoo.

Haulikkokoulun jälkeen tärkeintä nuorille on jatkuvuus.

– Kun haulikkokoulussa on innokkaita harrastajia, niille pitäisi saada jatkoa. Haulikkokoulua ei kuitenkaan ole kuin muutama kerta kesässä. Toivoisin, että niille, jotka enemmän innostuvat, saataisiin selkeä polku lajin pariin. 🌱

Mitalin väriä kirkastamaan

Liikkuvan maalin MM-kilpailujen heinäkuinen avauspäivä jäi erityisen hyvin Ida Heikkilän ja William Wilkmanin mieleen.

Teksti LASSI PALO
Kuva VILLE HÄYRINEN

Liikkuvan maalin MM-kilpailut Tallinnassa heinäkuussa alkoivat 10m liikkuvan maalin sekajouksuilla, ja ne toivat suomalaisjoukkueelle heti kaksi mitalia. **Ida Heikkilä** saavutti naisten sarjassa hopeaa ja **William Wilkman** ampui poikien sarjassa pronssia.

Heikkilälle, 23, mitali oli erityisen merkittävä, sillä kyseessä oli hänen ensimmäinen MM-mitalinsa naisten sarjassa. Hän tähtäsi 371 pistettä ja pääsi hopeamitaliutinta Ukrainan moninkertaisen maailmanmestarin **Halina Avramenkon** kanssa. Heikkilä oli uusinnassa vahvempi pistein 20–17. Voittoon ampui Saksan **Daniela Vogelbacher** (374).

– Kilpasarjan lopussa jännitti kovasti, mutta sain lopetettua kisan hyvin. Mahtava fiilis voittaa MM-hopeaa, Heikkilä kommentoi heti kilpailun jälkeen.

ON SYYSKUUN puoliväli, kun Heikkilä palaa hyvin onnistuneeseen kauteensa. Syy onnistumiseen on selkeä:

– Olen tehnyt tarkkaa ja täsmällistä treeniä. Naisten sarjan ekalla MM-mitalillani on ollut iso merkitys. Minulla on useita EM-mitaleja, ja tämä oli nyt tärkeä saavutus. Ensi vuonna lähdän kirkastamaan sitä kultaiseksi.

Kymppi 64 -seuraa edustava Heikkilä asuu ja opiskelee Tampereella, missä hän suorittaa yliopistossa maisteriopintojaan. Hän valmistuu ensi vuonna.

– Olen ollut koko ampumaurheilu-urani ajan opiskelija, ja kun valmistun, alkavat uudet kuviot. Kaikki on siis vielä auki, mutta olen avoimin mielin. En ole kuitenkaan lopettamassa ampumaurheilua, ja olen erittäin motivoitunut jatkamaan kansainvälisellä huipputasolla, hän kiirehti täsmentämään.

HEIKKILÄN KAUSI päättyi elokuussa, jonka jälkeen hän on pitänyt ampumaurheilusta hivenen taukoa. Uusi kausi alkaa pian – Heikkilän sanoin ”taas rytinällä”. Kaudesta tulee erilainen aiempiin verrattuna sen takia, että MM-kilpailut järjestetään Etelä-Korean Daegussa vasta loka-marraskuussa (28.10.–9.11.).

William Wilkman ja Ida Heikkilä Tallinnan MM-kisoissa palkintojenjaon jälkeen.

Myöhäinen ajankohta vaatii Heikkilältä ja hänen valmentajaltaan Sami Heikkilältä pohdintaa harjoittelun rytmittamisestä. Ida Heikkilä harjoittelee Tampereen Koskikeskuksen ja Kangasalan radoilla.

– Minulla on aika vahva rutiini harjoitteluun. Opiskelu on myös tärkeää. Teenkin suunnitelmat aina kolmeksi viikoksi kerrallaan – ammuntatreenit, laukaisumäärät ja kouluviikot. Käytän treeneissäni paljon myös luovuutta, Heikkilä kertoo.

Hän ei tapaa valmentajaansa kovinkaan usein, mutta kaksikko on yhteydessä toisiinsa säännöllisesti.

– Sami on tyyppi, jonka saa aina kiinni ja joka on aina valmis auttamaan. Hänelle ei tarvitse selitellä mitään. Saan häneltä varmuutta ja perspektiiviä tekemiseeni.

Heikkilä kutsuu itseään ”positiiviseksi tyyppiksi”. On kuitenkin yksi asia, joka askarruttaa hänen mieltään: liikkuvassa maalissa ei ole ollut pitkään aikaan päävalmentajaa tai lajivalmentajaa. Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Ville Häyrinen vastaa oman työnsä ohella lajikoordinoinnista. Tässä auttaa toki se, että Häyrinen on liikkuvan

maalin entinen pitkäaikainen päävalmentaja.

– Valmentajan puuttuminen on kuitenkin tosi iso asia. Urheilijat tekevät kisareissuilla paljon sellaisia asioita, joita valmentaja tekisi, eikä kisoissa ole valmentajaa selän takana. Urheilijat ovat totta kai oppineet toimimaan itsenäisesti, ja hommat hoituvat näinkin. Tilanne on silti harmillinen. Mutta minkäs teet, jos valmentajaa ei löydy, Heikkilä sanoo.

– Hyvää on se, että liikkuvassa maalissa kaikki auttavat toisiaan eikä ongelmien kanssa tarvitse olla yksin.

WILLIAM WILKMAN sanoo onnistuneensa arvokilpailuissa ”paljon paremmin” kuin hän odotti.

– Ylipäätään kausi oli erittäin hyvä, varsinkin sekajouksutulokset ilmakiväärissä ja pienoiskiväärissä olivat hyviä. Ensi vuoden tavoitteeni ovat: paranna tuloksia ja puolusta päättyneen kauden arvokisamitskuja, Raseborgs Skyttar -seuraa edustava Wilkman, 19, sanoo.

Wilkman voitti Tallinnassa jutun alussa mainitun pronssin lisäksi kaksi poikien MM-kultaa. 🌸

Lasse Kurkelan hyvä pistoolivuosi

Pistooliampuja
Lasse Kurkelan
ampumaurheiluvuosi on
ollut jälleen kerran hyvä.

Teksti LASSI PALO
Kuva HEIKKI KURKELA

Ruotsin Öckeröstä kantautui elokuussa iloisia uutisia, kun **Lasse Kurkela** sijoittui ensin Lapua Eurooppa cupin 25m isopistoolissa neljänneksi ja sitten seuraavana päivänä avoimessa vakiopistoolissa hienosti toiseksi.

Tulostaululle kirjattiin 567 pistettä. Norjan **Ludvik Hembre** oli kisan ykkönen 570 pisteellään, ja Ranskan **Kevin Champon** sai pronssia (565).

Kurkela, 23, rikkoi isopistoolissa Ampumaurheiluliiton asettaman alemman tulosrajan MM-kilpailuihin (mcs) tähtäämällä 575 pistettä. Vakiopistoolin tulos ylitti ylemmän tulosrajan (mq5).

– Oli hyvinkin sama tunnelma kuin eilen. Onneksi 20 sekunnin sarjat menivät erityisen hyvin heikon alun jälkeen, tulokseen sa tyytyväinen Kurkela sanoi heti kilpailun jälkeen.

Lisäksi Kurkela edusti kauden aikana Suomea ensimmäisen kerran kansainvälisissä arvokilpailuissa, kun hänet nimettiin kivääri- ja pistoolilajien EM-joukkueeseen. Kisat käytiin toukokuussa Kroatian Osijekissa.

Poimittakoon Kurkelan saavutuksista sekin, kun hän sai miesten ilmapistoolin SM-pronssia huhtikuussa Salossa. Hänen peruskilpailunsa tulos oli 572.

EI SIIS IHME, että Raseborgs Skyttar -seuraa edustava Kurkela sanoo, että vuosi on ollut ”tähän asti hyvä”. Erityisen tyytyväinen hän on Öckerön vakiopistooliin. Kurkelan tavoitteena oli ampua sen mq5-tulos, ja tavoite toteutui.

– Parannettavaa jäi vielä kisoihin valmistautumiseen. Öckeröä lukuun ottamatta tuli ammuttua liikaa juuri ennen kisaa, eikä sitten huipputuloksia meinannut tulla, hän pohti syyskuussa.

– Tulostaso on tasoittunut aika hyväksi vuoden aikana. Olympiakin on mennyt ylättävän hyvin treenin määrään verrattuna.

Mikä on ollut kauden huipentuma toiseksi?

– Kauden huipentuma on ollut juurikin tuo vakiopistoolin mq5-tulos. Osijekin EM-kisat olivat myös hieno kokemus.

Lasse Kurkela oli tyytyväinen suorituksiinsa Öckerön Lapua Eurooppa cupissa.

"Mielestäni olympia- ja vapaapistooli ovat kaikista parhaat lajit. Tarkoituksenani on ampua niitä enemmän ensi kesänä."

Entä mitä alkusyksyys kuuluu?

– Nyt on lukukausi alkanut normaalisti, ja ampumisen osalta olen ottanut rennommin. Lihaskuntotreeniä ja kestävyysurheilua olen lisännyt.

Kurkela kilpailee vielä 25m iso- ja vakiopistoolin Lapua Eurooppa cupin finaalissa, joka järjestetään Sveitsin Thunissa syys-lokakuun vaihteessa (28.9.–4.10.)

KUTEN EDELLÄ kirjoitetusta käy ilmi, Kurkela ampuu monipuolisesti eri pistoolilajeja. Hän sanoo, että päälaji on tällä hetkellä vakiopistooli, mutta ”isoakin on tullut treenattua”.

– Muissa lajeissa on tullut lähinnä kilpailtua. Talvella sitten ilmapistoolia. Mielestäni olympia- ja vapaapistooli ovat kaikista parhaat lajit. Tarkoituksenani on ampua niitä enemmän ensi kesänä.

Entä millaisia ajatuksia ensi vuosi herät-

tää juuri nyt? Kurkelalla ei ole ensi vuodelle tai siitä eteenpäin yksityiskohtaista suunnitelmaa.

– Välitavoitteena on hilata tulostaso sinne 580 paikkeille. Vakiopistoolissa riittää vähempikin. Sitä varten saa vielä harjoitella paljon.

KURKELASTA tehtiin Urheiluampuja-lehden kansijuttu numeroon 1/2022. Otsikko oli: ”Lasse Kurkela on menestynyt kahden harrastuksen taitaja – pistooliampuja ja luontokuvaaja.” Hän menestyi hienosti edellisen kesän kilpailuissa ja rikkoi ennätyksiä toisensa jälkeen. Kurkela muun muassa voitti M18-sarjassa kaksi SM-kultaa ja yhden hopean.

Valokuvauksessa hän oli nuoresta iästään huolimatta saavuttanut palkintoja jo vuosien ajan – jopa maailman arvostetuimmissa kilpailuissa.

Kurkela aloitti Heikki-isänsä jalanjäljissä pistooliampumisen, kun hän oli kymmenvuotias.

Hän voitti urheilupistoolin vuoden 2016 Kultahippufinaaleissa. Luontokuvauskin alkoi isän kanssa ja innoittamana.

Kuusamon, Kajaanin, Lieksan ja Kuhmon piilokojut ovat tulleet tutuiksi vuosien varrella.

– Valokuvaus on nyt jäänyt vähälle, mutta luontoharrastus jatkuu erityisesti vaeltamisen merkeissä. Talvelle on luvassa pari hiihtovaellusta. ❄️

MM-kilpailut jättivät nälk

Posio on kehittynyt ampujana tasaisesti, ja kansainvälinen kärkitaso lähestyy.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Sari Posio sai para-ampumaurheilun MM-kilpailuista paljon positiivista, vaikka sijoituksissa (pienoiskiväärin makuu 35:s ja ilmakiväärin makuu 46:s) ei hänen itsensä mielestä olekaan muisteltavaa.

– Olen tyytyväinen siihen, että pystyin toteuttamaan kilpailuihin tekemiäni suunnitelmia. Nälkää tästä jäi ja seuraavaa ulkomaan reissua odotellessa, Posio sanoi.

Pienoiskiväärin makuukilpailu oli hänelle kauden päätavoite, joka jätti erittäin tyytyväisen mielen. Tulos oli 612,8, mikä on kansainvälisten kilpailujen osalta hänen parastaan.

– Sain pidettyä suunnitelmasta kiinni loppuun asti. Olo oli rauhallinen koko kisan ajan, ei jännittänyt. Keskityin perusasioihin, olin huolellinen ja ammuin todennäköisesti rauhallisimman kilpasarjani ikinä. Alku sujui todella hyvin, ja sijoitukseni oli kuulemma ollut viidentoista hujakoilla parhaimmillaan. Puolen välin jälkeen neljännessä tuli kyykkysarja (99,3). Mikään ei vaan auttanut, vaikka pidin taukoa, hengittelin ja otin asentoa uudelleen. Ei vaan tullut riittävän hyvää kymppiä. Loppu sujui onneksi paremmin.

ILMAKIVÄÄRIN makuukilpailussa Posio joutui vaihtamaan paikkaa, kun koelaukausten aikaan hänen taululaitteeseensa tuli häiriö.

– Pysyin kuitenkin etukäteissuunnitelmassani, ja siihen olen tyytyväinen. Painopiste treeneissä on ollut pienoiskiväärissä, ehkä se näkyi epävarmuutena. Yleensä en ammu ysejä, mutta nyt niitä tuli. Ne laskivat loppupisteitä vähintään 4–5 pisteellä.

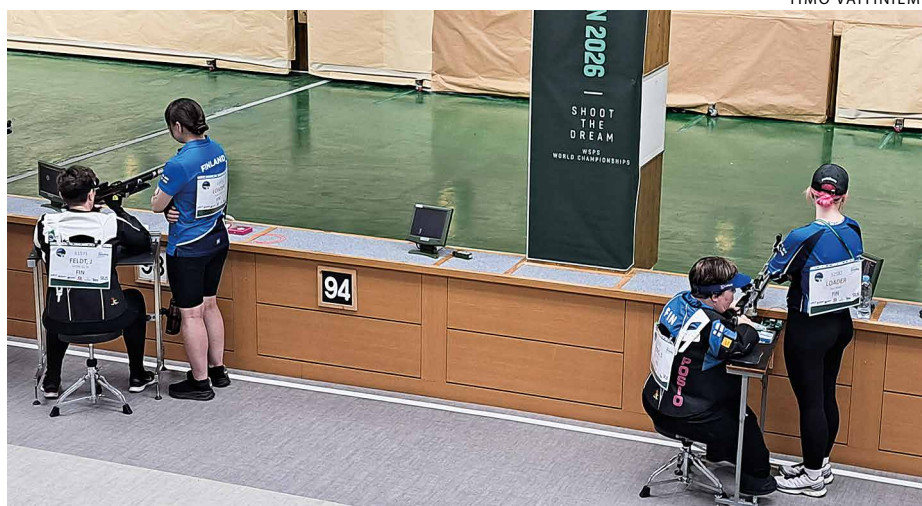
Ennen MM-reissua tehdyssä ennakkovideossa hän sanoi kehittyneensä vuodessa ampujana ainakin pienoiskiväärin tuuliamunnassa.

– Sitä on harjoiteltu. Tuskin siinä koskaan voi täydelliseksi tulla. Ylipäättään olen pyrkinyt treeneissä keskittymään erilaisiin osa-alueitreeneihin. Ampumaurheilijana maajoukkueuran alussa en ehkä osannut keskittyä samalla lailla eri osa-alueisiin. Esimerkiksi liipaisun puhtautta, asento- ja pitoharjoittelua ja pienoiskiväärillä tuuliamunnan ennakkoa, Posio sanoi esimerkkeinä.

POSIO ON kehittynyt ampujana tasaisesti. Kansainvälinen kärkitaso lähestyy, mutta kuinka pienistä asioista puhutaan?

Sari Posio Salon ampumaradalla.

Sari Posio (oik.) ja Jaana Feldt saivat MM-kilpailuissa paljon onnistumisia, mutta haasteitakin oli.

– Varmaan on tosiaan pienistä asioista kiinni. Ja se, että kaikki osuu ratkaisevalla hetkellä kohdalleen. Se, että on oma vire kohdillaan, jännitys sopivalla tasolla ja sopivan rento meininki. Kyllä se tulos siitä sitten tulee.

Kansainväliset kilpailut tuovat hyvää oppia myös henkiselle puolelle, miltä vaa-

ditaan varsinkin arvokilpailuissa paljon. Posio pyrkii ampuessaan pääsemään omaan kuplaansa.

– Että pääsee sellaiseen tilaan, että täällä ei ole ketään muita kuin minä. Se on mielestäni onnistunut tila. Totta kai aina jännittää, mutta se ei ole huono asia. Jos jännitys pääsee hirveän kovaksi, pitää vaan hengitellä ja

ää Sari Posiolle

ANSSI MÄKINEN

pitää taukoa. Toisinaan jännittää enemmän.

Kun Posiolta kysyy tällä hetkellä ammunnessa eniten turhautumista aiheuttavan asian, hän naurahtaa.

– En osaa sanoa oikein mitään erityistä. Jos on hirveän vaihtelevat ja kovat tuulet, ne ovat vielä minulle vaikeita.

KIVÄÄRIN paravalmentaja **Timo Vaitiniemi** sanoo, ettei kivääriässä ihan parasta tulokuntoa saatu tällä kertaa MM-kisoissa ulos. Paljon positiivistakin oli.

– Pienosivivääriässä Sarin (Posio) tulos jäi kyllä reilusti plussalle. Se oli selkeästi paras kansainvälisen kisan tulos. Hän on mennyt roimasti eteenpäin siinä, ja se ”piekkari” kehittyä koko ajan. Ilmakivääri meni Sarin osalta pieleen siinä, kun taululaite hajosi ja hän joutui vaihtamaan paikkaa. Se vähän sotki keskittymistä.

Jaana Feldtin MM-kilpailut olivat haastavat ruokailun ja sen myötä jaksamisen suhteen, mutta ammunnan suhteen Vaitiniemi näkee tilanteessa paljon positiivista myös hänellä.

– Hän on vasta kehityksen alkuvaiheessa. Varsinkin pystyammunta tulee olemaan kova hänellä.

Järvinen ja Myllymäki edelleen kärkikaartia paratrapissa

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Para-ampumaurheilun MM-kilpailuissa kilpaili yhteensä kahdeksan suomalaista, joista parhaiten sijoittuivat paratrapissa kilpailleet **Vesa Järvinen** ja **Juha Myllymäki**.

Mitaleja ei tällä kertaa juhlistu, mutta Järvinen oli PT2-luokassa viides ja Myllymäki PT1-luokassa seitsemäs. Molemmat osoittivat jälleen olevansa lajissa kovenevalla kansainvälisellä tasolla.

Myllymäki oli peruskilpailussa ykkösen, Järvinen neljäs. Vaikka finaali-paikka arvokisoissa on aina hieno juttu, mitaleillekin aiempina vuosina yltäneet suomalaiset eivät sijoituksistaan sen kummemmin riemuineet.

– Oli aika paljon vaikeuksia jaksaa, kun on näin pitkä matkustus ja aikaeroa kuusi tuntia. Ja harvoin nykyään pääsee lähtemään kovin freesinä. Peruskilpailussa oli muutama ookoo sarja, mutta ei siihenkään oikein tyytyväinen voi olla. Finaali starttasi hyvin, mutta sitten sekoilin kiekon suunnan kanssa, ja se sekoitti ammuttaa hetkeksi. Paljon on parannettavaa ja mitä pystyy tekemään vielä paremmin. Voisi sanoa, että nyt ollaan tienrysteyksessä ja valittava mihin suuntaan haluaa mennä, Järvinen sanoi.

Nälkää jäi myös Myllymäelle, joka voitti peruskilpailun tuloksella 103, mikä ilahdutti. Finaalissa vastaavaa onnistumista ei tullut.

– Minimitavoitteet saavutin komeasti, kun pääsin finaaliin ykköspaikalta. Tulostaso hiukan aina laskee MM-kisois-

Posio ja Feldt olivat vielä kaukana finaalistasosta, mutta näkymä on positiivinen.

– Treenaamallaan se sieltä tulee.

Positiivinen on myös **Niina Seppälän** tilanne. Hän ampui kevätkaudella kaksi MQS-rajaa rikki ja on ottanut pystyammunnan uutena mukaan.

– Nyt oli siinä haasteita, kun varustetarkastuksessa joutui muuttamaan asentoa. Eli ampui kisan eri asennosta kuin mitä oli

KUVAT: PEKKA MAUNULA

Vesa Järvinen (alh.) ja Juha Myllymäki.

sa, joten siinä mielessä ihan hyvä. Finaali ei sitten kulkenut pätkääkään, en saanut nyt lähtemään. En osaa sanoa, miksi. Ei jännittänyt edes hirveästi, ehkä olin liiankin rento. Ehkä olisi pitänyt hiukan olla kiukkumoodia. Tämä on tällaista, Myllymäki sanoi.

Näkövammaisten ammunnessa suomalaiset eivät onnistuneet toivotusti.

Esko Karmala oli parhaana suomalaisena 13:s tuloksella 601,8, **Heikki Mäkelä** 16:s ja **Mikael Toivainen** 17:s.

– Positiivista oli yksi sarja, negatiivista ne viisi muuta sarjaa. Oli liikaa jännitystä, jota en pystynyt hallitsemaan. En saanut tehtyä sitä mitä halusin, mutta (tulos) oli sentään yli 600, Karmala sanoi.

Valmentaja **Mikko Taussi** kuvasi näkövammaisten MM-kilpailua suomalaisittain kokonaisuudessaan mollivoittoiseksi.

– Jokaisella ampujalla oli hyviä hetkiä, mutta huonot hetket veivät niin nopeasti tulokset alaspäin. Karmala oli suurin toivomme päästä finaaliin, mutta hän ampui hivenen alakanttiin. Eskon ammunnessa hyvää oli se, että hän pystyi täyttämään valintakriteerimme. Tästä on vain jatkettava eteenpäin ja kehitettävä sekä harjoittelua että kilpailuvalmiuksia.

treenannut. Se pilasi kisan. Makuuamunnassa Niina ei ihan päässyt tasolleen, vaikka siinäkin oli paljon hyvää. Naisampujat ovat hyvällä kehityskäyrällä, Vaitiniemi sanoo.

Pitkään suomalaisten kärkinimenä ollut **Jarkko Mylly** on tänä vuonna pitänyt kansainvälisten kisojen osalta väliavuotta, mutta ensi vuonna hänkin on jälleen tulossa mukaan. 🌀

Siluetin MM-kisat tarjosivat kokemuksen perheharras-

"Aina ei tarvitse osua kymppiin."

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Siluettiammunnan rento tunnelma ja haastavuus kiehtovat kaikenikäisiä ampujia, joista monen harrastus on alkanut oman vanhemman harrastuksen innoittamana.

Isiensä perässä lajin pariin ovat päätyneet **Lotta Liimatta, Antti Sikiö, Aini Jyrä** ja **Aleksi Vitikka**. Heistä jokaiselle Heinolassa heinäkuussa järjestetty MM-kilpailut tarjosivat unohtumattoman kokemuksen.

Liimatan **Pekka**-isä on harrastanut siluettiammuntaa pitkään. Lotta Liimatta aloitti ammunnan harrastamisen viisi vuotta sitten ja pari vuotta sitten innostui myös kilpailemaan. MM-kilpailut olivat hänelle siluettissa vasta kolmas kilpailutapahtuma.

– MM-kisat olivat kiva kokemus. Jos kisat olisivat olleet muualla (kuin Heinolassa), minulla olisi tuskin ollut mahdollisuutta lähteä, kouvolalainen Liimatta sanoi.

Tulevaisuudessa hän toivoo kehittyvänsä, saavansa tasaisia tuloksia ja pärjäävänsä kilpailuissakin. Siluettiammunnassa Liimattaa kiehtoo se, että harrastus on rentouttava.

– Ei tarvitse miettiä mitään muuta. Aina ei tarvitse osua kymppiin, vaan riittää, että osuu maaliin.

Hän tietää, että monelle siluettiammunta on lajina tuntematon.

– Lajissa vaikeinta on ehkä kestävyys, että kestää sinne loppuun asti ja jaksaa vielä ne viimeisetkin pässit. Kun MM-kisoissa oli 80 laukausta, niin se, että pystyisi keskittymään ihan loppuun asti.

ANTTI SIKIÖ aloitti siluettiammunnan jo vuonna 2010, mutta hänen isällään kokemusta on jo 1980-luvulta lähtien. Antti katsoi isänsä harrastusta aikansa, kunnes koeli itse ja totesi ammunnan olevan ”ihan mukavaa puuhaa”.

– Hauskinta on varmaan oikeastaan se, että osuman näkee heti. Laji on haastava. Tässä lajissa ei oikeastaan ysejä ole. Jos se on ysi, se on ohi. Kuvan koko on pieni, neljä eri matkaa. Napsut pitää osua kohdilleen. Ampumamatkat ovat samat, olosuhteet vaihtuvat aina sään ja auringon mukaan, joten joka rata on erilainen.

Ampumaurheilun harrastajana hän on monipuolinen, sillä mukana on myös practicalia ja PRS-ammuntaa. Siluetti on kuitenkin ollut aina ykköslaji.

MM-kisaurakastaan hän totesi, että ”pari kolme osumaa on jäänyt vähän kaikista

Aini Jyrä oli yksi nuorista osallistujista MM-kilpailuissa. Hän viihtyi tapahtumassa.

Antti Sikiön mielestä hauskinta lajissa lienee se, että osuman näkee heti.

puuttumaan”. Mitaleille hän silti ylsi rata-pistoolissa ja yhteistuloksissa.

– Ihan hyvät kisathan nämä olivat, hyvät järjestelyt, lappeenrantalainen Sikiö sanoi.

MYÖS LEMPÄÄLÄINEN Aleksi Vitikka, 14, ja keravalainen Aini Jyrä, 14, innostuivat siluettiammunnan pariin isiensä harrastuksen kautta. Molemmat nuoret pääsivät kokemaan MM-kotikisat, jotka olivat Aleksille ylipäättään ensimmäiset kilpailut.

– MM-kisat olivat tosi upea kokemus.

Lotta Liimattalle siluettiammunta on rentouttava harrastus.

Oli kiva nähdä minkälaisia ampujia muista maista tuli. Ehkä omat suoritukset jäivät kisoista päällimmäisenä mieleen, Jyrä sanoi ja kertoi saaneensa vielä lisää intoa kilpailemiseen.

Jyrän Jouni-isä on aktiivinen siluettiammunnan harrastaja. Aini oli useamman kerran ollut reissuilla mukana, kunnes innostui pari vuotta sitten itsekin.

– Isä ehdotti, että voisin vaikka pienoiskiväärillä aloittaa. Tulin sitten aina ampumaradalle mukaan, ja innostukseni kasvoi. Laji

vat kivan stuksen parissa

PETRI SAVINAINEN

tuntui hauskalta, hän muistelee.

Jyrä pitää lajissa parhaana asiana sitä, että kehityksen näkee.

– Alkaa ymmärtää asioita ja saa rutiinia ammunassa. Pystyy myös kokeilemaan erilaisia aseita.

Hän on miettinyt myös jonkun practicalin tyyllisen lajin aloitusta, mutta toistaiseksi siluettiammunta on ainoa laji. Hän kannustaa mielellään muitakin kokeilemaan siluettiammuntaa.

– Tässä lajissa pystyy kehittymään tosi nopeasti. Kisaamaan pääsee heti, jos se kiinnostaa, Jyrä sanoo.

Isänsä kautta lajiin päätyi myös Aleksi Vitikka. Kolmisen vuotta lajia harrastaneen isänsä **Jukka Vitikan** mukana hän lähti radalle ja kokeili itsekin.

– Onhan se mukavaa. Melkein sanoisin, että meditaatiota. Siinä ei pysty ajattelemaan muuta kuin ampumista, Aleksi sanoo.

Harva saa aloittaa kilpailemisen suoraan MM-kilpailuista, mutta Aleksi pääsi näin tekemään. Jukka-isä oli menossa Heinolaan joka tapauksessa, ja pienen mietinnän ja selvittelyn jälkeen Aleksikin päätyi osallistumaan MM-kilpailuihin.

Suomi onnistui MM-radalla ja järjestelyissä

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Suomi saavutti siluetin MM-kotikisoissaan Heinolassa 40 mitalia, joista 34 henkilökohtaisissa kilpailuissa ja kuusi joukkuekilpailuissa. Henkilökohtaisia kultamitaleita tuli 19, joukkueestaruuksia kolme.

Yksi menestyjistä oli jälleen **Jyrki Viitakoski**, joka voitti pistoolilajeissa kaikkiaan kuusi kultaa.

Hän on ajankäytöllisistä syistä erikoistunut pistoolilla ammuttaviin pystylajeihin. Niissä hän voitti kaikki kilpailut, joihin Heinolassa osallistui.

Keväällä Porin Katinkurun radalla virettään rakentaneen Viitakosken vuosi oli kuitenkin poikkeuksellinen, sillä hän ei ehtinyt karsintakilpailuihin ollenkaan.

– Karsintakilpailut ovat kuitenkin sillä lailla tärkeitä, että ne tuovat rutiinia. Mutta hyvinhän tuo MM-kisoissa meni, hermot pysyivät kurissa ja kaikki lajit satuin voittamaan ihan suoraan. Finaaliammuetoja ei tullut.

Hän ei taustaansa nähden uskonut aivan tuollaiseen tulokseen Heinolassa.

– Oli positiivinen yllätys. Tulokset olivat oikeastaan ihan samaa tasoa kuin vuonna 2008 Heinolassa, jolloin ammuin yhden maailmanennätyksenkin. Hyvin samaan tyyliin meni, tulostaso on pysynyt.

Viitakoski kääntää katseensa seuraavaksi ensi vuonna Ruotsissa järjestettäviin EM-kilpailuihin. Hän kiitteli Heinolan kilpailujen järjestelyjä, joissa näkyy kova rutiini isoista kilpailuista.

– Reilu viikko ennen kisoja Aleksi ampui ekaa kertaa pistoolilla oikeaoppisesta asenosta siluettikuvaa, Jukka Vitikka sanoo.

AINO JA ALEKSI eivät suinkaan olleet ainoita nuoria ampujia MM-kilpailuissa, vaikka ikähaitari onkin laaja ja suurin osa ampujista keski-ikäisiä tai vanhempia.

– Ensimmäiset kilpailut jännittivät kyllä, mutta jännitys unohtui, kun aloin ampua, Aleksi sanoo.

Hän kannustaa muitakin kokeilemaan.

– Kaikki toimi. Tunnelma oli lämmin ja kaikki kuvannostotoimitsijat toimivat kuin rasvattu kone.

Viitakoski ja monet muutkin ampujat kiittelivät järjestelyjä. Sama tunne onnistumisesta oli myös kilpailunjohtaja **Sami Mäkelällä**.

– Järjestelyt ovat menneet hyvin mukavasti. Tämä on ollut aika onnistunut kokonaisuus, Mäkelä sanoi tapahtuman lähestyessä loppuaan.

Osanottajamäärältään Heinolassa nähtiin Mäkelän mukaan vähän keskimääräistä suuremmat MM-kilpailut. Heille laadukkaat kilpailutapahtumat mahdollistivat toimitsijat, jotka hoitivat eri tehtävissä roolinsa erinomaisesti.

– Toimitsijoita on ollut neljästä seurasta.

Ammuttajat ovat olleet aika kovilla, kun heille ei ole ollut vaihtomiehiä. Muihin toimitsijahommiin on ollut vaihtomiehiä.

Ulkomaalaiset ampujat olivat kokemaan ilmeisen tyytyväisiä. Tyytyväisyyttä huokunutta kommenttia tuli Mäkelällekin asti.

– Eräs pitkän linjan ampuja sanoi, että täällä eräluettelo on ollut laadittu paremmin kuin missään. Niin, että on otettu huomioon, että useampi ihminen ampuu monta lajia. Ei ole ollut niin, että sama ihminen olisi aina aamulla ensimmäisenä.

Mäkelä haluaa kiittää kaikkia asianosaisia:

– Niitä, jotka tulivat paikalle ja saivat tämän kilpailun aikaiseksi. Sekä niitä, jotka tämän kilpailun pyörittivät. Tässä tarvittiin sekä järjestäjiä että kilpailijoita, kumpikaan ei pärjää yksinään.

– Lajissa yhteisö on tosi ystävällinen ja mukava.

Jukka Vitikka täydentää, että siluettiammunta on yksi niistä ampumaurheilun lajeista, joissa desimaalien sijaan katsotaan osumia.

– Kun kuva kaatuu, se riittää. Lajissa tulee myös välitöntä palautetta: kuulet, kun kilahtaa ja kuva kaatuu. Ampujan ja spotterin yhteistyö on myös tärkeää, tämä ei ole pelkästään yksilön suoritus, Jukka Vitikka sanoo. 🚰

Mustaruudin tapahtuma

Mustaruutiammunta jatkui perinteiseen malliin niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. SM-kilpailut ammuttiin Orivedellä, PM-kisat Ruotsissa ja MM-kisat Itävallan Eisenstadtissa.

Teksti PASI ANIAS, REIJO NÄÄTÄNEN

Tämän vuoden kilpailukalenteri näytti tuttuja tapahtumia tutuilla kotimaisilla radoilla. Orivedellä, suomalaisen mustaruutiammunnan kotipaikkakunnalla, järjestettiin tänäkin vuonna kolmet kilpailut, mukaan lukien SM-kilpailut heinäkuun alussa.

Salossa järjestetyt kilpailut olivat järjestysnumeroltaan jo 40:nnet, Nokialla vasta viidennet.

Ennätystuloksia vahvistettaneen syksyn aikana ainakin uusimmassa virallisessa lajissa Jarmann. Takaaladattava (hylsystä ammusta) käyttävä kiväärilaji on nostanut nopeasti suosiotaan. Se sopii uusille tulokkaillekin.

ORIVEDEN SM-kilpailuihin osallistui 43 ampujaa 16 seurasta. Joukossa oli niin kokeneita konkareita kuin verraten uusiakin urheilijoita. Ampumaurheilijat osallistuvat keskimäärin viiteen lajiin per urheilija. Tämä kuitenkin vaihtelee paljon, sillä jotkut keskittyvät yhdenlaisiin aseisiin tai yksittäisiin lajeihin, jotkut osallistuvat useisiin kivääri-, pistooli- ja haulikkolajeihin.

Eniten Suomen mestaruuksia ampui **Pauli Manninen** (HIAS), joka voitti lajit Mariette, Donald Malson, Remington ja Pennsylvania. **Matti Kuonanoja** (OMAS) ylsi kolmeen mestaruuteen ja auttoi osaltaan pitämään joukkuekilpailujen kiertopalkinnon Oulussa.

Kaikkiaan lajeja ammuttiin 22, lisäksi näytöslajina mustaruutitykkikilpailu. Ampumatta jäivät vain lunttulukkolajit, joihin niihinkin kaivattaisiin uusia ampujia.

POHJOISMAIDEN MESTARUUSKILPAILUIHIN lähetettiin pieni viisihenkinen tiimi, joka menestyi erinomaisesti. **Helene Janhunen** (OrivA) voitti mestaruuden kahdessa lajissa Valkyrie/O ja Whitworth/O. **Jukka Päärnilä** (SSG) ampui kultaa lajissa Donald Malson/R ja hopeaa lajissa Tanzutsu/R ja Remington/R. **Kari Haapalehto** (LeA) puolestaan ampui nallilukkohaulikolla kultaa lajissa Lorenzoni/R ja **Jari Janhunen** (OrivA) hopeaa lajissa Lamarmore/R ja Donald Malson/O.

Yksilölajien ohella Suomen joukkue

Suosituin urheiluväline mustaruutikisoissa oli taas nallilukkorevolveri.

M. KESKISEN ARKISTO

Suomen joukkue mustaruudin PM-kisoissa Ruotsissa.

PASI ANIAS

Eniten Suomen mestaruuksia 2026 voitti Hämeenlinnan Ampumaseuran Pauli Manninen.

PASI ANIAS

Joukkuekilpailujen kiertopalkinto pysyi Oulun Metsästys- ja Ampumaseurassa.

sai joukkuemitaleja, kun **Matti Keskinen** (LeA), **Päärnilä** ja **Haapalehto** ampuivat hopeaa lajissa Wogdon ja pronssia lajissa Forsyth. Keskinen, Janhunen ja Päärnilä ampuivat lisäksi pronssia joukkuelajissa Peterlongo.

UUDEEN KOKOKOHTA olivat maailmanmestaruuskilpailut Itävallan Eisenstadtin radalla. Mustaruudissa MM- ja EM-kilpailut järjestetään nykyään vuorovuosittain, mutta MM-kilpailu oli silti järjestysnumeroltaan jo 31:s. Kilpailuun osallistui kaikkiaan 361 urheilijaa 23 maasta. Suomesta kilpailuun osallistui seitsemän ampujaa.

Ainoaksi mitaliksi jäi tällä kertaa kisan ensimmäisenä päivänä **Timo Näättänen-Lihavainen** (SSG), **Sakari Viertolan** (SSG) ja

PEKKA SUURONEN

29.12.1945 – 14.8.2026

Terveisiä Itävallasta!

Eisenstadtin rata oli jo entuudestaan tuttu. Vähän ahdas, mutta toimiva. Paikan päällä oltaisiin reilu viikko. Ensimmäinen lauantai meni kokouksissa ja organisaatioon tutustumisessa, sunnuntai asetarkastuksessa ja harjoituksissa.

Kuten normaalia, alussa ei toiminut mikään, mutta kaikki järjestyy. Hellettä piisasi jopa meille "etelän asukeiksi" ryhtyneille.

Maanantaina oli harjoituksia ja kisojen avajaiset. Lipun- ja maakyntin kantajiksi komennettiin vanhan tavan mukaan noviisit: lippuun **Pauli Manninen** ja maakynttiin **Rami Niiranen**.

Avajaisten puheet oli karsittu minimiin sääennusteen luvattua ukkoskuuroja – mistä kilpailijat kiittivät. Delegaatteja kutsuttiin vastaanotolle, mutta jotenkin onnistuivat missaamaan tilaisuuden.

Tiistaina aloitettiin kilpaileminen ja otettiin se mitä oli otettavissa. Loppuviikko jatkui lähinnä suorittamisen merkeissä. Lämmitä riitti, ja välillä tuli vettä.

KISOJEN TULOSTASO ei ollut mitenkään päätähuimaava, vaikka kansainväliset huippuampujat toki erottuivat. Suomenkin joukkueen tulostaso oli hieman vaatimaton. Omalta osin syytä oli

pitkälti harjoitusmahdollisuuksien puute. Täällä etelässä, missä nykyisin asomme, kotirata lanattiin kolme vuotta sitten. Uusi La Linean rata saataneen auki syksyllä.

Jos intoa riittää, tervetuloa treenaamaan talvikautena. Kaikki matkat löytyvät pl. haulikko.

ERITYISEN TYYTYVÄINEN olin ensikeräisten suorituksiin. Kilpailu- ja henkilökohtaisia ennätyksiä saavutettiin. Lisää uutta verta maajoukkueeseen kaivattaisiin muutenkin. Vuoden 2027 EM-kisat pidetään Espanjan Valenciassa ja vuoden 2028 MM-kisat Ranskassa Châteauroux'ssa.

Alustavasti on suunniteltu, että jatketaan vielä nuo kilpailut ja sen jälkeen siirrytään kansallisiin kisoihin täällä kotosalla. Joten jos kiinnostusta riittää, niin parina seuraavana vuotena olisi hyvä tulla arvokisoihin oppimaan tapoja ja toiminta.

Tosin myönnetään, ettei tämä ole halpaa hupia. Parhaillaan työistetään yhteenvetoa reissun kaikista kuluista. Itse en edes halua kuulla loppusummaa. Toisaalta voisin väittää, että huonomminkin voisi rahansa hassata kuin ampumalla mustaruudin maailmanmestaruuskisoissa.

REIJO, TIMO JA JANITA

Suomen joukkue MM-kilpailun avajaisissa Itävallan Eisenstadtissa.

Reijo Näätäsen (SSG) piilukkomuskettien 50 metrin joukkuekilpailussa Halikko ampuma pronssi.

Yksilötuloksissa parhaan suorituksen ampui ensimmäistä kertaa MM tasolla kilpaillut **Rami Niiranen** (OMAS) sijoittuessaan kuudenneksi lajissa Kuchenreuter/RS.

Kymmenen parhaan joukkoon ampuivat myös Timo Näätäsen-Lihavainen (SSG) 7. Sija Miquelet/R ja 9. Sija Minie/R, Sakari Viertola (SSG) 8. Sija Miquelet/R ja **Pekka Paatinen** (SSG) 8. Sija Cominazzo/O

Kisamatkastaan ohessa kertoo joukkueen johtajana toiminut Reijo Näätäsen. 🛠️

Espoolainen toimittaja **Pekka Suuronen** kuoli 14. elokuuta 80 vuoden ikäisenä. Hän syntyi 29.12.1945 Pornaisissa.

Viimeiset vuosikymmenet Suuronen työskenteli toimittajana kirjoittaen erityisesti aseista, ampumaurheilusta ja ilmailusta. DC-3 oli hänen mielenkiintonsa keskeinen kohde.

Suuronen oli nopea kirjoittaja. Asiantuntevat jutut tuntuivat toimituksessa joskus liian pitkiltä, mutta ei niitä osannut mistään lyhentää! Eivätkä lukijat sitä halunneetkaan!

Hän oli ylioppilas. Kauppatieteen opinnot jäivät kesken, mutta ei se tainnut syvästi surettua. "Olen 75:n prosentin ekonomi!"

UTELIAISUUTTA Suurosella riitti, tieto tarttui päähän ja muisti ei pettänyt. Moni toimittaja kadehtisi.

Ennen toimittajan uraa Suuronen ahersi myynnin ja markkinoinnin parissa. Toimittajan työ oli kuitenkin ollut haaveena jo aiemmin. Näin ampumaurheilu ja ilmailu saivat hänestä säännöllisen, luotettavan "avustajan" vuosikymmenten ajaksi. SAL:n Urheiluampuja-lehdessä julkaistiin Suurosen kuvallisia ase-esittelyjä 1970-luvulta vuoteen 2024 saakka.

SUURONEN ASUI kodissaan elämänsä loppuun saakka. Tarvitsemansa avun hän sai elonsa iltapuolella sukulaisiltaan ja tuttaviltaan sekä Espoon kaupungin palvelujen kautta. Hän eli rikkaan, monivaiheisen elämän. Häntä jäivät muistamaan tytär, poika, monet ystävät ja tuttavat.

MATTI ERKKILÄ

MIKA SUURONEN

Haulikkopojat yhteiskuvassa: Eino Korhonen (MA, vas.), Elias Mustaparta (MA), Jalmar Nykänen (MA) ja takana Oliver Rannikko (SaSA).

Kultahippufinaalien lajik

Salossa järjestetyissä ruutilajien Kultahippufinaaleissa nähtiin uusi laji, kun neljä poikaa ampui haulikolla.

Teksti LASSI PALO
Kuvat ANSSI MÄKINEN

Kultahippujen ruutifinaalit ammuttiin elokuun 2. päivänä Salossa aurinkoisessa ja hivenen tuulisessa kelissä, mutta mitä iloisimmissa tunnelmissa. Kisoihin osallistui noin viisikymmentä ampujaa yhdestätoista eri seurasta.

Lajeina olivat tuttuun tapaan pienoiskivääri ja pistooli sekä uutena lajina haulikko.

Kultahippufinaalien lajikirjo kasvoi näin taas yhdellä, sillä myös kevään ilma-asefinaaleissa Kauhajoella nähtiin uusi laji. Silloin kilpailtiin liikkuvassa maalissa ensimmäisen kerran.

AMPUMAUHEILULIITON koulutus- ja nuorisopäällikkö **Kustaa Ylitälo** kiittää ”isosti” Salon Seudun Ampujien (SaSA) talkoolaistiimiä kisajärjestelyistä sekä

Väinö Vännisen (MA) tyylinäyte.

Komea rivistö kivääriampujia.

irjo kasvoi taas

tietyt myös upeita nuoria kilpailijoita ja heidän taustajoukkojaan hienosta kisapäivästä.

– Kisat onnistuivat hyvin, ja fiilis oli hyvä. Osanottajia olisi voinut olla enemmänkin, mutta siihen varmasti vaikutti se, että ajankohta varmistui varsin myöhään, ja kisapäivä oli lasten viimeinen lomaviikko, Ylitalo sanoo.

Hän kiittää myös **Maija Hoppua**, joka

laati Kultahippufinaalien haulikkosäännöt. Kisamuodossa yhdistyvät trap ja skeet. Trapin osuus ammuttiin trap-radalla ja skeetin osuus skeet-radalla.

Maija Hopun lisäksi Ylitalo nostaa esiin Mikkelin Ampujien **Elias Mustaparran**, joka kilpaili Salossa kahdessa pistoolin sarjassa (12- ja 14-vuotiaat) ja haulikossa.

– Hieno esimerkki siitä, miten monilajisuus voi toimia, Ylitalo kehuu.

RUUTILAJIEN Kultahippufinaalit järjestetään Salossa myös ensi vuonna. Ajankohta ei ole vielä tiedossa. Tiedossa ei ole vielä myöskään se, missä ilma-aseiden Kultahippufinaalit ensi vuonna järjestetään.

Salon ruutifinaalin tulokset löytyvät SAsA:n verkkosivuilta. Kultahippufinaalien kaikki tulokset julkaistaan vuoden 2027 ensimmäisessä Urheiluampuja-lehdessä SM-tulosten kanssa. 🛠️

Seurakysely: seurojen perusta on vahva – kehityssuunnat nyt selvillä

Teksti ANN-MARIE LAIROLAHTI

Kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton touko-kesäkuun aikana toteutettu seurakysely tavoitti 57 seuraa eri puolilta Suomea. Tulokset piirtävät monipuolisen kuvan suomalaisista ampumaurheiluseuroista juuri nyt.

Mukana on alle kymmenen jäsenen pien-seuroja ja yli 300 jäsenen suurseuroja. Suurin yksittäinen ryhmä ovat 101–300 jäsenen seurat, joita on reilu kolmannes vastaajista.

Tämä kirjo näkyy myös vastauksissa – haasteet ja tarpeet vaihtelevat merkittävästi seuran koon mukaan.

Seurat pyörivät talkoilla – ja perusasiat ovat kunnossa

VALTAOSA SEUROISTA toimii edelleen vahvasti vapaaehtoisvoimin. Palkattua henkilöstöä on vain harvassa seurassa, ja heistäkin suurin osa on osa-aikaisia valmentajia tai ohjaajia.

Palkkaamista ei myöskään juuri harkita niissä seuroissa, joissa sitä ei vielä ole: vain kuusi vastaajaa 53:sta kertoi harkinneensa työntekijän palkkaamista.

Tästä huolimatta perusasiat ovat vahvalla pohjalla. Ampumaurheilukoulua tai aloittelijoiden kurssia järjestää jo 63 prosenttia seuroista, yhteydenpito liittoon koetaan lähes poikkeuksetta helpoksi, ja liiton asiakaspalveluun ollaan pääosin tyytyväisiä – arvosana asteikolla 1–5 asettuu keskimäärin lähelle nelosta.

Yhteinen arvopohjakin löytyy: turvallisuus, avoimuus ja läpinäkyvyys sekä harrastamisen ilo nousivat seurojen tärkeimmiksi arvoiksi.

Yhteisöllisyys ja hyvä ilmapiiri korostuvat vastauksissa. 93 prosenttia seuroista kokee, että ampumaurheilussa vallitsee positiivinen asenneilmapiiri ja että toisia arvostetaan. Myös paikallinen yhteistyö muiden ampumaharrastuksen toimijoiden – kuten reserviläisten ja metsästäjien – kanssa koetaan pääosin vahvaksi, ja kolme neljästä seurasta näkee kiinnostuksen ampumaurheilua kohtaan kasvavan omalla paikkakunnallaan.

Resurssien osalta tilanne on kahtiajakoinen: vain 58 prosenttia seuroista kokee, että heillä on riittävästi osaavia toimijoita ja taloudellisia mahdollisuuksia toimintaansa.

Valmennukseen halutaan panostaa – palkkaamiseen ei vielä olla valmiita

VALMENNUKSEN KEHITTÄMINEN nousee kyselyssä keskeiseksi kehityskohteeksi. Vas-

Ilma-aseiden Kultahippufinaalit on yksi SAL:n vuoden värikkäimmistä tapahtumista.

tanneista seuroista 75 prosenttia haluaa lisätä valmentajien määrää, ja lähes yhtä moni (73 %) kannustaa aktiivisesti uusia ihmisiä valmentajan polulle.

Myös nykyisten valmentajien osaamisen vahvistaminen kouluttamalla nousi vahvasti esiin (67 %). Sen sijaan valmentajien palkkaaminen ei ole seuroille juuri ajankohtaista – vain neljä prosenttia suunnittelee maksavansa valmentajille palkkaa.

Koulutettuja ohjaajia ja valmentajia on useimmissa seuroissa muutama, tyypillisesti yhdestä viiteen henkilöä, mutta noin joka neljännessä seurassa koulutettua ohjaajaa ei ole lainkaan.

Suunnitelmallisuus on vasta kehittymässä

PITKÄN TÄHTÄIMEN suunnittelu on seurakentällä kehittymässä. Noin puolella vastanneista seuroista ei ole strategiaa tai muuta pitkän aikavälin suunnitelmaa, mutta suurin osa kertoo olevansa kiinnostunut sellaisen laatimisesta.

Samansuuntainen tilanne on jäsenpalautteen keräämisessä: vain 23 prosenttia seuroista kerää säännöllistä palautetta jäsenistöltään, mutta yli neljännes olisi kiinnostunut aloittamaan jäsenkyselyt.

Myös uusien harrastajien rekrytointi on useimmissa seuroissa (68 %) satunnaista suunnitelmallisen sijaan – huomionarvoista on, että samaan aikaan 82 prosenttia seuroista kertoo pystyvänsä vastaamaan alueellaan kasvavaan kiinnostukseen lajia kohtaan.

Turvallisuuden ja yhdenvertaisuuden osalta seurat ovat ottaneet jo askelia eteenpäin, mutta matkaa on vielä jäljellä. Harjoitustilojen esteettömyyttä on arvioinut jo 68

prosenttia vastanneista seuroista. Sen sijaan toimintamalli häirintään ja epäasialliseen käyttäytymiseen puuttumiseksi puuttuu vielä suurimmalta osalta vastanneista seuroista, ja yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma löytyy vain joka kuudennelta – joskin osa on kiinnostunut laatimaan sellaisen. Näissä teemoissa liitto voi jatkossa tarjota seuroille konkreettista tukea ja valmiita malleja.

Kyselyssä kysyttiin myös, mihin liiton toiminnan tulisi jatkossa keskittyä. Vastaus oli yksiselitteinen: nuorten saaminen lajin pariin ja ampumarataverkoston turvaaminen nousivat ylivoimaisesti tärkeimmiksi painopisteiksi vuosien 2029–2032 aikana.

Aluetoiminnan tärkeystä mielipiteet puolestaan jakautuivat kahtia: puolet seuroista pitää sitä tärkeänä tai erittäin tärkeänä, kun taas lähes yhtä moni ei pidä sitä kovin tärkeänä. Tämä kertonee siitä, että aluetoiminnan merkitys ja muoto vaihtelevat paljon seurasta ja alueesta riippuen – tieto, joka on hyödyllistä juuri nyt käynnissä olevassa aluekoordinaattorimallin kehitystyössä.

Kiitos vastaajille

KYSELYN TULOKSIA hyödynnetään laajasti liiton toiminnan kehittämiseksi: ne antavat arvokasta tietoa siitä, mihin tukea ja resursseja kannattaa jatkossa suunnata, niin valmennuksen, seuratoiminnan ja strategiatyön kuin turvallisen ja yhdenvertaisen toimintaympäristön kehittämisessä.

Ampumaurheiluliitto kiittää kaikkia kyselyyn vastanneita seuroja arvokkaasta panoksesta! Vastanneiden seurojen kesken arvottiin Corrosafe-asekaappi, jonka voitti tällä kertaa Pielisen Ampujat. Onnittelut voittajalle! 🎉

Empowering defence.

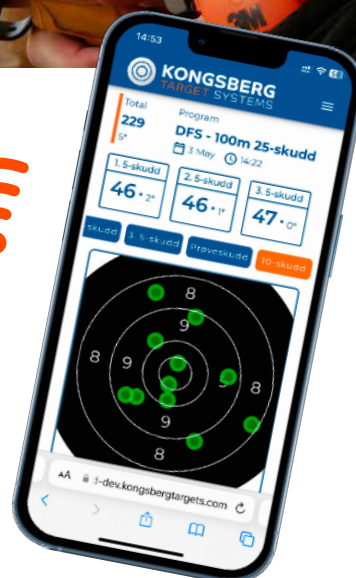
Pohjoismainen kumppanisi urheiluun, metsästykseen ja puolustusvoimille

NYT SUOMESSA

Kaikki mitä ampumaratasi tarvitsee – yhdeltä luotettavalta toimittajalta

- ▶ Suomessa kehitetyt Nasta™-savikiekonheittimet
- ▶ Norjalaiset Kongsberg eScore™ -elektroniset taululaitteet
- ▶ Ruotsalaiset Liikkuvan maalin järjestelmät
- ▶ ISSF-hyväksytyt huipputuotteet
- ▶ Tarjoamme myös kattavat ratakoulutus- ja huoltopalvelut
- ▶ Myynti Suomessa yhdessä paikallisten kumppaneidemme, Kurvisen ja EcoAimsin kanssa

Ota yhteyttä: tommi.rossi@w5solutions.com

Tutustu tuotteisiimme:
w5training.com

Kokonaisratkaisut ampumaradoille – yhdestä paikasta

ELEKTRONISET TAULUJÄRJESTELMÄT • NOUSEVAT JA KÄÄNTYVÄT MAALIT • LIIKKUVAT MAALIT NASTA • SAVIKIEKONHEITTIMET, VARUSTEET HAULIKKO-, PISTOOLI- JA KIVÄÄRIAMMUNTAAN

Osallistua vai menestyä

Suomen joukkueeseen kuului 65 urheilijaa äskettäin Birminghamissa päättyneissä yleisurheilun EM-kilpailuissa.

Tämä aiheutti keskustelua sekä puolesta että vastaan. Onko mukana liikaa väkeä, mutta toisaalta joku kisoihin periaatteessa kelpuutettu jäi vielä uloskin.

On varmasti näkökulmasta riippuva kysymys, onko tuon kokoinen joukkue jo liian iso. Toisaalta lajeihin otetaan 30–40 Euroopan parasta maakiintiötä huomioiden. Voi myös ajatella, että jos mukana olisi vain absoluuttinen kärki, olisi EM-kisa helposti tynkäkisa.

MIKÄ ON TILANNE ampumaurheilussa? Meidän arviointiamme vaikeuttaa se, että meillä on sekä maakiintiöihin kiintiöityjä lajeja että vapaan osallistumisoikeuden lajeja. Tämä tekee lajien ja osallistujamäärien vertailusta hankalaa.

Kuitenkin ammunnan arvokilpailuja pelkäs-tään ISSF:n lajeissa oli tänä vuonna kymmenen ja muissa lajeissamme vielä toinen mokoma. Näissä kilpailuissa ammuttavien yksittäisten lajien määrää en uskalla edes arvailla, mutta joka tapauksessa puhutaan varmasti sadoista.

Suomalaisia ampumaurheilijoita osallistuu arvokisoihin vuoden aikana runsaat 200. Isoja

VILLE HÄYRINEN
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

lukuja kaiken kaikkiaan.

Myös meillä voi kysyä, onko tärkeää olla "vain" mukana arvokilpailussa, vai tuleeko meidän aina tähdätä menestymiseen. Jo perinteisissä ISSF:n lajeissamme joutuu miettimään, että mikä on arvokilpailun arvo – etenkin nyt, kun niitä riittää melkein jokaiselle kuukaudelle.

Kokeeko esimerkiksi EM-mitali jossain kohtaa inflaation? Tästä kuului jo kaikuja tämän vuoden uutuuden eli U23 EM-kil-

pailujen osalta. Osallistujista 80 prosenttia oli alle 21-vuotiaita eli ryhmä, jolle on jo oma arvokisansa.

Mitä lisäarvoa uuden sarjan EM-kisa toi? Kuitenkin monelle urheilijalle arvokilpailu on se juttu, se voi olla päämäärä, tavoite tai unelma, jonka toteutumisen eteen on tehty lujasti töitä. Siksi osallistumista arvokisaan ei voi väheksyä, menestymistä vielä vähemmän.

MUISTAN ENSIMMÄISEN arvokilpailuvalintani, joka oli iso juttu, ja oikeastaan ensimmäinen kerta kun tuli olo, että tässä voi päästä jonnekin. Sen tunteen arvoa ei voi mitata. Ei siis lytätä, jos on arvokisoissa "vain" mukana.

Arvokisoja ei saa väheksyä, muttei myöskään tule nostaa liian korkealle jalustalle.

Arvokisavalinta on luonnollinen seuraus oikein tehdyistä asioista, mutta sen tulee tulla vastaan vasta oikeassa uravaiheessa.

Kiirehtimällä ei asiaa paranneta. Jokainen (nuori) urheilija kehittyy omaan tahtiinsa. Joku voi nousta korkealle nopeasti, ja toinen tarvitsee vuosien ajan perustystä sen eteen.

Tämä on tärkeä jokaisen valmentajan ja sellaiseksi aikovan muistaa. Realistinen oman tason tunteminen ja sen mukaan toimiminen on myös meidän lajimme parissa toimivien tehtävä.

Kehittyä voi vain askel kerrallaan, ja välitavoitteet ovat aivan oleellinen asia jokaisen urheilijan polulla. Tavoitteita ja unelmia saa ja pitääkin olla, mutta niissä on hyvä olla mukana myös etenemissuunnitelma.

OLEN SAANUT kesän ja syksyn aikana kiertää monen lajin kilpailuissa. Meillä on hieno ampumaurheiluperhe ja laji, jonka arvoa emme aina muista. Ehkä hienointa on se, että ampumaurheilussa yhdistyvät fysiikka, tekniikka ja psyykkinen suorituskyky.

Rauhallisuus ampumatilanteessa on meille se tärkein asia, kisasuorituksen ulkopuolella taas voi olla hyvinkin rennosti. Kaikissa näissä kilpailuissa olen tavannut intohimoisia laji-ihmisiä, kaikissa rooleissa. Kilpailijoina, tuomareina, toimitsijoina, huoltajina ja valmentajina.

Hienoa työtä kaikilta! 🛠️

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja.

ISSF-Akatemian valmentajakurssilla kansainvälinen tunnelma

Kuvat LASSI PALO

ISSF AKATEMIAN järjestämä B-valmentajakurssin lähivaihe järjestettiin elokuussa Kisakallion urheiluopistolla Lohjalla. Kurssille osallistui nelisenkymmentä ihmistä Kanadasta Australiaan, kaikista maanosista, kertoi Akatemian johtaja **Vesa Nissinen**.

Suomalaisista olivat mukana **Mari Backman-Hyrkäs** ja **Janne Terkola**. Kurssilla käytiin läpi muun muassa fyysiseen harjoitteluun ja testaukseen liittyviä asioita Susi Centerissä. 🛠️

Millaista asekeräily on ja

Asekeräily on monelle Urheiluampuja-lehden lukijalle ainakin käsitteenä tuttu harrastus. Harrastukseen liittyy paljon myyttejä ja väärinkäsityksiä.

Teksti MIIKA ALAJÄÄSKÖ

Kuvat NIKO MUKKALA

Asekeräilyä voi harrastaa Suomessa vain yhdellä tavalla: hankkimalla Poliisihallituksen hyväksynnän asekeräilijäksi ja sitten hankkimalla aseita keräilyperusteella.

Ampuma-aselaissa asekeräilijä on määritelty tarkoittamaan ”luonnollista henkilöä taikka Suomessa rekisteröityä tai julkista tehtävää hoitavaa yhteisöä tai säätiötä, joka kerää ja säilyttää ampuma-aseita, aseosia, patruunoita tai erityisen vaarallisia ammuksia historiaan, tieteeseen, tekniikkaan, koulutukseen tai kulttuuriperintöön liittyviä tarkoituksia varten ja jolle Poliisihallitus on hakemuksesta antanut asekeräilijän hyväksynnän.”

Laissa asetetaan useita ehtoja asekeräilijäksi hyväksymiseksi. Ensinnäkin hakijan on oltava taustaltaan nuhteeton ja terveydentilaltaan sopiva. Tämän vaatimuksen täyttää lähtökohtaisesti jokainen, jolle voidaan myöntää aselupa.

Luonnollisesti hakijan tulee olla täysi-ikäinen. Käytännössä kuitenkin nuorimmat keräilijät ovat noin parikymppisiä, joten nuoruus ei ole este. Lisäksi laissa määrätään, että asekeräilijällä on oltava tarpeellinen asehistoriallinen ja asetekninen asiantuntemus. Tämä tarkoittaa, että hakijalla on oltava kohtuullinen teoreettinen tietämys niistä aseista, joita hän haluaa keräillä.

POLIISI KIINNITTÄÄ myös huomiota siihen, miten asekeräilijä säilyttää aseita. Käytännössä vaaditaan vähintään sertifioitu asekaappi.

Poliisin hyväksymä asehuone on myös mahdollinen tapa säilyttää aseita. Toisin kuin yleensä luullaan, asekeräilijältä ei vaadita erillisen asehuoneen rakentamista.

Poliisi myös tarkastaa kotikäynnillä aseiden säilyttämisen ennen kuin henkilö hyväksytään asekeräilijäksi ja voidaan vaatia esimerkiksi hälytysjärjestelmän asentamista, jos kokoelma on laaja tai sisältää esimerkiksi sarjatuliaseita.

ASEKERÄILIJÄKSI haluavan tulee toimittaa hakemuksen liitteenä poliisille asekeräilysuunnitelma, josta ilmenee mitä aseita

Romanian armeijan MD PM 93 on todellinen harvinaisuus siviilimarkkinoilla.

hakija haluaa hankkia ja miksi. Tämä määrittelee käytännössä keräilyalueen, joka kertoo mitä aseita asekeräilijä voi hankkia.

Keräilyalue voi olla vaikkapa Suomen sodissa käytetyt aseet, jonkin tietyn tehtaan

aseet tai tietyllä toimintaperiaatteella toimivat aseet, kunhan keräilyalue on koherentti eli siinä on jokin ”punainen lanka”.

Tässä on rajana vain asekeräilijän oma kiinnostus ja aseiden saatavuus. Eräs ase-

mitä se vaatii?

Lahti-Saloranta M/26 -konekivääri koeammunnassa. Asekeräilyssä aseilla myös ammutaan.

keräilijä tietävästi keräilee James Bond -elokuviissa ja kirjoissa esiintyneitä aseita ja jopa rakentaa sellaisia erikoisaseita, joita ei ole saatavissa muuten.

MITÄ ASEITA keräilijöiden kokoelmista sitten löytyy? Tilastojen perusteella kaikkea mahdollista mustaruutiaseista sarjatuliaseisiin, sinkoihin ja kenttätykkeihin.

Kokoelma on kuitenkin aina omistajansa näköinen. Osa keräilijöistä keskittyy mustaruutimusketteihin, Suomen sotien aseisiin tai vaikkapa Vietnamin sodassa käytettyihin asemalleihin. Laissa ei siis ole rajoitettu minkä ikäisiä tai tyyppisiä aseita voi keräillä.

On muistettava, että tämän päivän käyttöaseet ovat osa huomispäivän asehistoriaa. Moderneista aseista kiinnostuneet asekeräilijät voivat hankkia vaikkapa Sakon valmistaman AR-pohjaisen rynnäkkökiväärin tai Ensio Firearmsin KAR-21:n viranomaisversion.

Tiettyjen asetyyppien saaminen osaksi keräilysuunnitelmaa vaatii erilaista taustaa. Pääsääntönä on, ettei esimerkiksi sarjatuliaseita myönnetä osaksi ensimmäistä keräilysuunnitelmaa, vaan hakijan pitää ensin kerryttää kokemusta asekeräilijänä.

Vuonna 2024 Suomessa oli noin 1600 henkilöä tai yhteisöä, joille oli myönnetty asekeräilijähyväksyntä.

Poliisihallituksen mukaan karkeasti noin sata näistä oli yhteisöjä, kuten museoita, säätiöitä tai yhdistyksiä.

Vuosina 2014–2024 asekeräilijäksi hyväksyttiin vuodessa keskimäärin 28 hakijaa. On kuitenkin huomattava, että läheskään kaikki asekeräilijät eivät aktiivisesti hanki uusia aseita. Melkoinen osa aseista on suurten ikäluokkien hallussa ja vanhemmat asekeräilijät eivät tavallisesti hanki uusia aseita, vaan päin vastoin moni myy hiljalleen kokoelmaansa.

TOISIN KUIN yleensä väitetään, keräilyaseilla saa pääsääntöisesti myös ampua ja aseita voi käyttää muihin laillisiin tarkoituksiin, kuten ampumaurheiluun ja metsästykseen.

Hyvänä esimerkkinä tästä on perinne-ivääri- ja pistooliammunta, joihin voi osallistua kokoelma-aseilla.

Näiden yleisempien lajien lisäksi Suomen asehistoriallisen seuran ampumakilpailuissa ammutaan eksoottisempiakin lajeja, kuten 25m taskupistooli, 100m konepistooli ja 100m pikakivääri.

Yleensä poliisi tosin määrää sarjatuliaseiden aseluvassa, että aseella saa ampua vain testausmielessä, kuten teknisen toiminnan tai ominaisuuksien havainnoimiseksi. Tämä ei kuitenkaan estä kisoissa ampumista, sillä hakemuksen perusteella ampumakielto voidaan purkaa määrääjäksi, esimerkiksi kilpailua tai vapaampaa ”virkistysammuntaa varten”.

Joillain paikkakunnilla asekeräilijät ovat järjestäneet esimerkiksi paikallisten ampumaseurojen ja reserviläisyhdistysten kanssa ammuntopäiviä, joissa ammutaan erilaisilla keräilyaseilla.

ASEKERÄILIJÖILLE suunnattujen ampumalajien säännöt poikkeavat totutusta. Esimerkiksi 100m konepistoolissa ja pikakiväärissä kilpailuaseeksi hyväksytään ase, joka on ollut sotilaskäytössä, kunnoltaan alkuperäinen ja valmistettu vuonna 1945 tai sitä ennen.

Ampuma-aikaa on yksi minuutti, johon sisältyvät asennon- ja lippaanvaihdot. Ampuma-asentoja on kolme: makuulta, polvelta ja pystystä. Kustakin asennosta ammutaan 5 laukausta. Jokaisen asennonvaihdon yhteydessä myös lipas vaihdetaan. Kolme lipasta täytetään jokainen viidellä patruu-

Suojeluskuntakivääri M/28-30.

nalla. Käytännössä säännöt siis ohjaavat ampumaan sarjatulta.

Asekeräilyyn liittyy itse aseiden hankkimisen ja niillä ampumisen lisäksi myös aseita koskeva tutkimus.

Kaikki suomalainen asehistoriallinen kirjallisuus on asekeräilijöiden kirjoittamaa, sillä ammattilaiseksi asehistorian saralla tullaan tavallisesti oman kiinnostuksen kautta. Asekeräilijän on mahdollista laajentaa tietämystään jokaisen hankkimansa uuden aseiden myötä ja vertailla kokoelmansa aseita keskenään.

Internet on tietysti mullistanut mahdollisuuden saada ja jakaa tietoa, sillä asekeräilijät ympäri maailman voivat jakaa tietoa verkossa. Asekeräilijästä muodostuu usein oman keräilyalueensa asiantuntija.

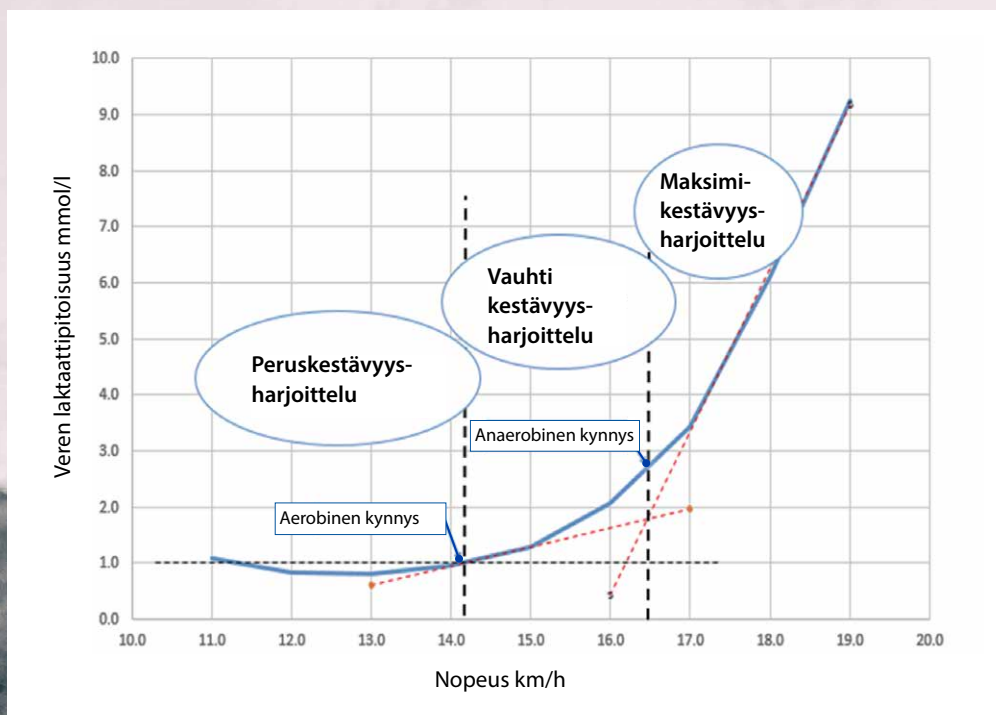
MYÖS ASEHISTORIAN säilyminen on Suomessa käytännössä pitkälti yksityisten asekeräilijöiden varassa, sillä julkisella rahoituksella toimivien museoiden tilat ja hankintabudjetit ovat hyvin rajalliset. Esimerkiksi moni maakuntamuseo ei omista toimivia aseita.

Suomessa yksityisissä asekoeloissa on maailmanluokan harvinaisuuksia, joista monet ovat päätyneet tunnettuihin asekeräilijöihin. Yksityisessä asekoelmassa vieraileminen on paljon helpompaa kuin vaikkapa Sotamuseon kokoelmiin tutustuminen. Lisäksi yksityiskoelman aseita on omistajan valvonnassa mahdollista koeampua testaus-tarkoituksessa, jolloin saadaan tärkeää käytännön tietoa.

ILMAN YKSITYISTEN keräilijöiden intohimoa, taloudellista panostusta ja tutkimustyötä merkittävä osa suomalaisesta asehistoriasta olisi jo kadonnut.

Suomalainen asekeräilijä onkin parhaimmillaan historian elävöittäjä ja tutkija, joka pitää huolen siitä, että tämän päivän harvinaisuudet ja huomispäivän klassikot säilyvät mekaanisesti toimivina ja tutkittuina myös tuleville sukupolville.

Kyseessä on laji, joka kantaa vastuunsa – niin turvallisuudesta kuin kulttuuriperinnöstäkin. 🔧

Ampujan fysiikkaharjoitt

Urheiluampuja-lehden valmennusta käsitteleviä artikkeleja kirjoittaa Mikko Saarinen. Hän on toiminut ampumaurheilun parissa useiden vuosien ajan ja laatinut harjoitusohjelmia urheilijoille.

Teksti MIKKO SAARINEN
Kuva ADOBE STOCK

Tällä kertaa käsittelen fysiikkaharjoittelun perusteita. Ensi kerralla sitten tarkemmin harjoittelun ohjelmoinnista ja suunnittelusta.

KESTÄVYYS. Kestävyys voidaan jakaa neljään eri kestävyyslajiin: perus-, vauhti-, maksimi- ja nopeuskestävyyteen. Peruskestävyys on ampujalle tärkein ominaisuus, ja toisena tulevat vauhtikestävyys ja nopeuskestävyys.

Vauhti- ja nopeuskestävyys tulee kysy-

mykseen toiminnallisissa ammunnoissa, kuten practical ja SRA (sovellettu reserviläisammunta). Maksimikestävyyteen asti mikään laji tuskin koskaan menee. Käsittelen kuitenkin kaikki, koska harjoittelussa maksimikestävyys-harjoittelulla voi olla paikkansa.

Kestävyyden perustana on maksimialinen aerobinen energiantuotto (VO₂ max), pitkäaikainen aerobinen kestävyys, suoritusten taloudellisuus sekä hermo- ja lihasjärjestelmän voimantuotto. Se, kuinka taloudellisesti urheilija pystyy toteuttamaan suoritusten, ratkaisee lopullisesti kestävyys-suorituksen tason, mutta hermolihasarjoittelun voimantuotto ja VO₂max antavat kestävyys-suoritukselle raamit.

Kestävyys-harjoittelussa harjoitteluvaihtelua voidaan saada aikaan kahdella tavalla, harjoituksen suurella teholla tai pitkällä kestolla. Joka tapauksessa tämä tapahtuu rasittamalla hengitys- ja verenkiertoelimistöä pois normaalista tasapainotilasta. Kaiken kaikkiaan kestävyys-harjoittelu kehittää pitkäaikaista kestävyttä sekä anaerobista ja aerobista kynnystä, parantaa hiusuonitusta työskentelevissä lihaksissa, nostaa veren tilavuutta ja laskee sykettä.

Aerobinen kynnyks on se kohta, jossa keho alkaa tuottaa maitohappoa ja muita kuona-aineita yli perustason, mutta pystyy edelleen tehokkaasti puskuroimaan ne pois kehosta ilman, että ne haittaavat suoritusta.

Anaerobinen kynnyks on korkein energiankulutuksen ja kuormituksen taso, jolla veren laktaattipitoisuus ei vielä nouse ratkaisevasti. Kyseisellä kuormitustasolla veressä on suurin mahdollinen maitohapon tuottamisen ja puskuroimisen tasapainotila.

Kun intensiteettiä edelleen lisätään, keho alkaa tuottaa niin paljon maitohappoa ja muita kuona-aineita, että se ei enää pysty tehokkaasti puskuroimaan niitä pois, jolloin elimistö muuttuu happamaksi, mikä muuttaman minuutin sisällä johtaa uupumukseen tai siihen, että suoritusteho on laskettava.

PERUSKESTÄVYYS, PK. Peruskestävyys luo pohjan lajinomaiselle kestävyydelle.

Peruskestävyys-harjoittelun vaikutuksia: vahvistaa sydänlihasta, leposyke laskee, lihasten hiusuonitus kehittyy ja ääreisverenkierto vilkastuu, mitokondrioiden määrä lisääntyy (mitokondriot muuntavat ravintoa energiaksi, osallistuvat aineenvaihdunnan säätelyyn ja auttavat kehoa säättämään lämpöä), entsyymitoiminta tehostuu (entsyy-

elun perusteita

mit käynnistävät ja nopeuttavat kemiallisia reaktioita esim. ruuansulatuksessa), elimistö adaptoituu käyttämään energian rasvoja hiilihydraattivarastojen sijasta), hermo-lihasjärjestelmä pystyy aktivoimaan hitaita lihassoluja paremmin, mutta myös nopeat lihassolut tottuvat pitkäkestoiseen työhön.

Peruskestävyys kehittyy parhaiten pitkäkestoilla ja matalatehoisilla harjoituksilla, jolloin veren laktaattipitoisuudet eivät juuri lainkaan nouse lepotasosta. Aluksi veren laktaattipitoisuus voi jopa laskea. Sykealue peruskestävyysharjoittelussa on 40–70% maksimisyykkeestä.

VAUHTIKESTÄVYYS, VK. Vauhtikestävyysharjoittelulla pyritään kehittämään suorituksen taloudellisuutta, vauhtia ja suorituskykyä, tarkoituksena nostaa anaerobista kynnystä lähemmäksi maksimisyykettä.

Vauhtikestävyys on siis kykyä kestää kovempaa vauhtia pidempään. Peruskestävyyttä harjoitellaan aerobisen ja anaerobisen kynnysten välisellä alueella 70–90 % maksimisyykkeestä.

NOPEUSKESTÄVYYS. Nopeuskestävyys on kestävyiden alalaji, jonka merkitys korostuu lajeissa, joissa suorituksen kesto on 10–30

sekuntia, intervallityyppisissä lajeissa.

Ampumalajeista ei tule mieleen kuin sovelletut reserviläisammunnat ja practical, missä tämä ominaisuus tulee parhaiten esille. Nopeuskestävyys onkin äärimmäisen lajikohtainen ominaisuus. Se rakentuukin nopeuden, kestävyiden, voiman ja lajitekniikan varaan. Nopeuskestävyys perustuu pääosin anaerobiseen energiantuotantoon.

MAKSIMIKESTÄVYYS. Maksimikestävyysharjoittelulla päätavoite on harjoittaa hengitys- ja verenkiertoelimistö kapasiteettia ja maksimaalista hapenottoa.

Vaikutukset verrattuna peruskestävyysharjoitteluun ovat hivenen erilaiset. Laktaatin sietämiskapasiteetti kasvaa, ns. haponsietokyky kasvaa. Hengitykseen osallistuvien lihasten ja keuhkojen toimintakyky paranee ja energianvarastojen hyödyntäminen tehostuu.

Näiden lisäksi nopeiden lihassolujen saaman ärsyksen tuloksena ne oppivat hyödyntämään happea tehokkaammin verestä. Maksimikestävyys nimensä mukaan on siis osa maksimaalista suorituskykyä.

MIKSI HARJOITELLA KESTÄVYYTTÄ? Suurin osa ampujalajeista ovat staattisia tai

kohtalaisen staattisia suorituksiltaan. Ammunnassa peruskestävyys luo siis pohjaa kovalle harjoittelulle. Peruskestävyysharjoittelu ei siis suoraan näy ampumatuloksessa, vaan luo pohjan kovalle harjoittelulle. Lajinomaiset kestävyysominaisuudet kehittyvät pelkällä ammunnan harjoittelulla sille tasolle, että kilpailusuoritus ei sinänsä tarvitse erittäin hyvää peruskestävyyttä.

Se, että harjoittelee monta kertaa viikossa, vaatii hyvää peruskestävyyssuorituskykyä, siten että itse kilpailussakin riittää vielä paukkuja joka laukaukseen. Peruskestävyys tuo myös kestävyttä olosuhteita vastaan. Välillä on 40 astetta lämmintä tai aamupala on heikohko. Voi käydä myös niin, että yöunet eivät mene ihan nappiin, jolloin hyvä peruskunto auttaa tämänkin sietämisessä. Sillä onhan todettu, että yhden huonosti nukkuneen yön ei pitäisi vaikuttaa suorituskykyyn. Korvien välissä ehkä, fyysisesti ei.

VOIMA. Voimaharjoittelulla voidaan muokata kehon koostumusta, lisätä voimaa ja tehoa tai lihasmassaa sekä parantaa motorisia taitoja. Voima jaetaan valmennuspillisesti eri voimantuotto-ominaisuuksia kehitettäviin alueisiin:

jatkuu

kestovoimaan, maksimivoimaan ja nopeusvoimaan.

Maksimivoima voidaan vielä jaotella hermostolliseen ja hypertrofiseen (lihasta kasvattavaan) voimaharjoitteluun.

Voiman lisääminen tapahtuu ottamalla käyttöön uusia motorisia yksiköitä ja/tai lisäämällä käytössä olevien yksiköiden käskytystiheyttä. Voima voi lisääntyä ilman lihaksen koon kasvua, mutta ei ilman hermostollista ohjausta.

Voimaharjoittelu ei siis automaattisesti tarkoita, että lihakset kasvavat, vaikka voima lisääntyisi. Tähän seikkaan olen urallani maajoukkueessa törmännyt useammankin kerran. Lihaskasvua yritetään välttää, jotta aseenerän paikka ei vaihdu, tai että ampu-
mapuku muuttuu väärän kokoiseksi.

Siltikin pitää huomioida, että voiman kasvu on lähes lineaarisessa suhteessa lihasmassan kasvuun, sillä mitä isompi lihas, sitä voimakkaampi se on.

Ampumalajeissa usein kesto-voima taitaa olla suurimmassa roolissa, mutta itse pidän maksimivoiman merkitystä lähes yhtä tärkeänä. Nopeusvoimaakin tarvitaan, mutta ehkä eniten harjoittelun monipuolistamiseksi kuin itse lajispesifinä harjoitteena.

KESTOVOIMA. Kestovoimalla tarkoitetaan lihasten kykyä vastustaa väsymystä. Kykyä ylläpitää tiettyä voimatasoa mahdollisimman pitkään tai sitten toistaa samaa liikettä mahdollisimman monta kertaa.

Näitä molempia ominaisuuksia tarvitaan ammunassa, varsinkin olympialajeissa. Pitää kyetä ampumaan pystyasennosta 20 laukausta tarkasti jäljellä olevassa ajassa tai nostaa sekä hallita haulikko usean noston ajan kilpailussa. Harjoittelumuotona kuntopiirit ja vastaavat lienevät monellekin tuttuja. Nyyrkkisääntönä harjoittelussa voisi pitää, että toistoja per sarja tulee vähintään 20.

"Uuden harjoitusohjelman alussa, etenkin aloittelejoilla, voiman kasvu on lähinnä hermoston tehostumista ensimmäisten 6-8 viikon aikana."

MAKSIMIVOIMA. Maksimivoimalla tarkoitetaan suurinta voimaa, jonka lihas tai lihakset yhdessä kykenevät tuottamaan.

Maksimivoima voidaan jakaa tosiaan kahteen eri voimaharjoittelun osa-alueeseen. Hypetrofiosessa eli lihasmassaa kasvattavassa harjoittelussa tähdätään mahdollisimman suureen lihaskasvuun. Kuten aiemmin totesin, niin lihasten poikkipinta-ala on yleensä suorassa suhteessa voiman määrään. Hermostollisessa harjoittelussa taas pyritään saamaan hermostoa adaptoitumaan paremmaksi eli aivojen ja hermoston kykyä käskyttää lihaksia.

Tällöin motorisia yksiköitä saadaan enemmän käyttöön, signaalin kulkeminen hermostossa paranee ja aivoissa olevat liikkeet käskyttävät alueiden toiminta paranee (huom. samoja asioita kuin motorisen taidon kehittymisessä).

NOPEUSVOIMA. Nopeusvoimalla tarkoitetaan lihaksen kykyä tuottaa mahdollisimman suuri voima lyhyessä ajassa. Hyviä esimerkkejä nopeusvoiman käytöstä ovat ponnistaminen, kovavauhtinen juoksu tai nopeat käännökset.

Nopeusvoimaa voidaan jakaa edelleen räjähtävään voimaan (vauhditon pituus) ja pikavoimaan (100m sprintti). Kuten kirjoitettua, nopeusvoima ei itsessään ole tärkeimpiä voiman muotoja ampujalle, mutta harjoittelun monipuolistamisessa toimii varsin hyvin.

keimpiä voiman muotoja ampujalle, mutta harjoittelun monipuolistamisessa toimii varsin hyvin.

MIKSI TEHDÄ VOIMAHARJOITTELUA?

Uuden harjoitusohjelman alussa, etenkin aloittelijoilla, voiman kasvu on lähinnä hermoston tehostumista ensimmäisten 6-8 viikon aikana. Tällöin ei ole siis pelkoa siitä, että ampumapuku ei harjoittelun jälkeen sovi päälle tai että haulikkoon joutuu hankkimaan uuden perän rintalihaksen kasvaessa liian isoksi.

Itse asiassa urheilijasta tulee vain motorisesti taitavampi, joka jo itsessään auttaa tulosten parantamisessa. Lihaskestävytyllä on jo sitten selkeämpi merkitys. Samalla tavalla kuin peruskestävyys auttaa jaksamaan harjoittelua, niin kesto-voimakin edesauttaa siinä.

Kestovoimalla on jo suoranaisia vaikutuksia tulokseenkin, sillä jos esimerkiksi keskivartalon lihaksista loppuu pito kesken kisan, niin on tuloskin huonompi kuin olisi voinut olla. Ase alkaa heilua eikä pysy osoitteessa.

Vaikka maksimivoima ei ole tärkein ominaisuus ampujalle, ei sitäkään kannata väheksyä. Keittiöjärjellä selitettynä maksimivoiman merkitys voisi kuulua vaikka näin: "Mitä enemmän voimaa, sitä kevyemmältä ase tuntuu. Mitä kevyempää asetta on kannatella, sitä kauemmin sitä jaksaa kannatella." Maksimivoima on siis suorassa suhteessa myös kesto-voimaan.

KESTÄVYYTTÄ JA voimaa tarvitaan niin elämässä kuin ammunassakin. Nyt kun olen vähän avannut perusteita asiasta, niin ensi kerralla kerron miten niitä tosiasiallisesti harjoitellaan, harjoittelua ohjelmoidaan ja suunnitellaan. ⚙️

Kirjoittaja on ammattisotilas, liikuntatieteen yo, koulutettu hieroja.

Urheilija on aina itse vastuussa käyttämistään valmisteista

Suomen urheilun eettinen keskus muistuttaa verkkosivuillaan, että urheilija on aina itse vastuussa käyttämistään valmisteista.

Suomen urheilun eettisen keskuksen eli SUEKin KAMU-lääkehaku pohjautuu Maailman antidopingtoimiston (WADA) kiellettyjen aineiden ja menetelmien luetteloon 2026, jonka mukaan lääkeaineet on luokiteltu kielletyiksi, ehdoin kielletyiksi ja sallituiksi.

Jotkut kansainväliset lajiliitot ovat kieltäneet omissa säännöissään WADAn luettelon lisäksi myös muita lääkeaineita. Nämä lajiliittojen omissa säännöissään mahdollisesti kieltämät lääkeaineet eivät ole mukana KAMU-lääkehaun luokittelussa.

Lääkehaussa voi tarkistaa vain Suomesta saatavia resepti- ja itsehoitolääkevalmisteita. Lääkehaku ei sisällä erityislupavalmisteita. Mikäli haettua lääkevalmistetta ei löydy, käyttäjän tulee olla yhteydessä SUEKiin.

Valmistetta tarkistaessa pitää ottaa huomioon, että antotapa täsmää etsittyyn valmisteeseen. Lääkehaussa on samannimisiä valmisteita, joiden antotapa vaihtelee esimerkiksi tabletista voiteeseen. Näistä toinen voi olla sallittu ja toinen kielletty.

Lääkevalmiste voi sisältää useita vaikuttavia aineita, joilla on eri dopingluokitus. Mikäli lääkevalmiste sisältää yhdenkin kielletyn vaikuttavan aineen, on valmiste kielletty. Tarkentavissa viitteissä on täsmennyksiä.

SUOMESSA JA ulkomailla saattaa olla samannimisiä lääkevalmisteita, jotka sisältävät eri lääkeaineita. KAMU-lääkehausta ei siksi tule tarkistaa ulkomailta hankittujen lääkkeiden sallittavuutta.

Teknokemiallisia tuotteita, homeopaattisia valmisteita, ravintolisä ja niin sanottuja luontaistuotteita ei haussa ole. Niiden koostumusta tulee tiedustella myyjältä tai maahantuojalta. Joskus ravintolisät saattavat sisältää kiellettyjä aineita, vaikka niitä ei ole mainittu tuoteselosteessa.

On hyvä muistaa, että urheilija on aina itse vastuussa käyttämistään valmisteista. ⚙️

Lähde: SUEKin verkkosivut

Sami Jetsosen monilajinen tulospalveluohjelma

Sami Jetsosen koodasi tulospalveluohjelman.

"Opiskelujeni ohessa koodasin sivun, ensin raakaversion ja sitten sitä kehittäen. Tämä auttaa itseäni ja muita järjestämään kilpailuja."

Teksti LASSI PALO

Jetsosen perhe on tunnettu suomalainen ampumaurheiluperhe. Nyt se tunnetaan myös tulospalveluohjelmasta, jonka perheen poika **Sami Jetsonen** on tehnyt. Ensimmäinen kilpailu oli maaliskuun 21. päivänä, ja nyt päivityksiä on melkein pä päivittäin.

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Ville Häyrinen** on tyytyväinen, koska Jetsosen tulospalveluohjelmassa ovat kivääri, pistooli ja liikkuva maali sekä uusimpana haulikko.

– Tulosten suora Kiti-vienti on isoin plussa seurakäyttäjän näkökulmasta. Hyvää on totta kai myös live-seurantamahdollisuus, hän sanoo.

JETSOSEN AJATUKSENA olikin tarjota lajeille yhteinen tulospalvelu, joka on ohjelman vahvuus. Hän sanoo tehneensä nyt kaikki ne lajit, jotka hän oli suunnitellut tekensä.

– Kaikki alkoi siitä, että kilpailussa voi olla monta lajia, ja niiden välillä katsomisen pitäisi olla helppoa. Jokaisella ampujalla on vain yksi ampujanumero, joka helpottaa organisoimista erittäin paljon.

Jetsosen mukaan isompi vahvuus on näkyminen verkossa:

– Mikään vanha alusta ei antanut yhtä hyvää näkyvyyttä kilpailuille Ampumaurheiluliiton (SAL) säännöillä. Tällä alustalla ovat kaikki sarjat ja Suomen tasatulossäännöt samassa paikassa. Siuksen nettisivuilla on omia rajoitteita SAL:n kilpailuiden hyvään näyttämiseen.

– Olen ollut 20 vuoden ajan tulospalvelussa mukana. Tiedän, mitä se tarvitsee eri lajeissa, ja olen tehnyt nyt siitä mahdollisimman helppoa – sponsoreista tulosten syöttämiseen kännykällä.

KEHITYSTYÖ JATKUU, totta kai. Jetsonen haluaa kehittää esimerkiksi kuvagalleriaa ja parempaa itseilmoittautumista.

– En ole vielä ostanut uutta palvelinta näiden rakentamiseksi. Olen jo toteuttanut

Faktalaatikko

- ✗ Tulospalvelu löytyy osoitteesta: tulospalvelujetsonen.fi
- ✗ Pääkäyttäjältä voi saada seuralle kutsun sivustolle. Yhdellä seuralla voi olla monta käyttäjää, ja he näkevät seuran mahdolliset toiset kilpailut.
- ✗ Sivun oikeassa yläreunassa on kirjautuneilla henkilöillä Hallinta-navigointivalikko, josta pääsee kilpailun eri taustasivuille.
- ✗ Tulokset, Kiti-vienti, lehdistötulokset sekä PDF-tulokset jäävät auki.
- ✗ Tulospalvelu ei vastaa siitä, onko urheilijoilla voimassa olevaa SAL:n kilpailulisenssiä.
- ✗ Sami Jetsonen ei ole vielä rakentanut lisenssin varmistusta eikä tuomarikortin katsomista. Teknisesti ne olisivat toteutettavissa.

2	Mikkonen Kari	KeSA	18	20	19	21
Kierros 1	3 6 9 11 14 17 19 23 25					18
Kierros 2						20
Kierros 3						19
Kierros 4						21
	1A 1A 1B 2A 2A 2B 3A 3A 3B 4A 4B 5B 5B 5A 6B 6B 6A 7B 7A 4A 4B 4B 4A 8A 8B					

Kuvakaappaukset Sami Jetsosen 10m pistoolitaulusta (yllä) ja Kari Mikkosen skeet-kilpailusta (alla).

kin saamiani kehitysehdotuksia. OMAS ehdotti Eriytä suunnat -toimintoa osumakarttaan. Otan ehdotuksia vastaan ja toteutan niitä, mikäli ne ovat realistisia.

Kilpailuilla on yksi ampujataulukko ja sen alla monta lajia. Ampujanumero, nimi ja seura ovat ampujalla samat kaikissa lajeissa, mutta ampumapaikat, erät sekä huomautukset ovat eri joka lajeissa, Jetsonen selvittää.

– On siinä taustalla paljon muutakin, mutta koko palvelun rakentaminen alkoi yksi kilpailu, monta lajia -periaatteella. Ohjelmassa on myös lajien välinen yhteistuloksen laskenta, jos sen perusteella haluaa antaa palkinnon.

ENTÄ MITEN kaikki alkoi? Jetsosen mukaan työ alkoi ideasta, että eikö tuloksia voi laittaa verkkoon.

– Opiskelujeni ohessa koodasin sivun, ensin raakaversion ja sitten sitä kehittäen. Tämä auttaa itseäni ja muita järjestämään kilpailuja. Kisajärjestäjille se tarjoaa helpoutta. Kiti-vienti ei ole enää parin tunnin

homma, vaan minuutin työ yhdellä napilla. Samoin on lehdistömuotoinen teksti. SIUS- ja MEGALink-integraatio vapauttavat tulospalvelua vain valvomiseksi. Tulosten automaattinen vienti ja laskenta on tehty helpoksi. Sponsorit, selkälaput, ilmoittautuminen, kilpailukutsut ja totta kai tulosten tulostamiset, Jetsonen luettelee.

– Olen kuullut kuinka eri puolilla Suomea on seurattu livetuloksia.

Jetsonen rahoittaa tulospalveluohjelmansa prosenttiosuudella kilpailujen osallistumismaksuista. Se vaihtelee seuroittain eikä kaikilla osallistujilla ole samaa osallistumismaksua, hän sanoo.

Tulospalveluohjelman käyttäjät ovat erikokoisia – isoista pieniin. Jetsosella ei ole rajoitteita sille, minkä kokoinen seura voi järjestää kilpailuja.

– Tämä antaa niille näkyvyyttä. Olen saanut erittäin positiivista palautetta. Isoin työ, jota palaute teetti, oli haulikkolajien rakentaminen. Siinä meni oma aikansa ja hyvä tuli.

Taloudellinen varautumi ampumaradan toiminnna

Ampumaratatoiminnan nykypäivän turvallisuus- ja ympäristövaatimukset ovat merkittävästi muuttuneet vuosikymmenten takaisista. Tämä vaatii ampumaratoja hallinnoivilta yhdistyksiltä pitkäjänteistä taloudellista varautumista.

Teksti PIRITTA LAINE, ESKO PAANANEN
Kuvat ESKO PAANANEN

Ampumaratojen ympäristölupahankkeessa on huomattu ampumaratojen toiminnanharjoittajilla olevan käsitys, ettei yleishyödyllinen yhdistystoiminta saisi kerryttää taloudellista ylijäämää.

Yleishyödyllisyys ei kuitenkaan tarkoita, ettei yhdistyksen taloutta voisi ja tulisi suunnitella pitkäjänteisesti. Toiminnan kehittäminen ja varautuminen pitkällä aikavälillä on mahdotonta, jos yhdistyksen rahat käytetään vuosittain loppuun.

Voittoa tavoittelemattoman yleishyödyllisen yhdistyksen määritelmässä olennaista on, ettei toiminta tuota taloudellista hyötyä rajatulle joukolle. Sen sijaan tulot tulee käyttää yleishyödyllisen toiminnan rahoittamiseen.

Ylijäämää saa siis kertyä, kun sen käyttö on suunnitelmallista, yhdistyksen sääntöjen mukaista ja avointa jäsenille. Asia koskee kaikkia yleishyödyllisiä yhdistyksiä, mutta tässä artikkelissa keskitytään ampumaratoja hallinnoiviin yhdistyksiin.

Ympäristölupavelvoitteet saattavat yllättää

ULKONA SIJAITSEVAT ampumaradat tarvitsevat toiminnalleen muun muassa ympäristöluvan. Yleensä ympäristöluvan vaativat toiminnot ovat elinkeinotoimintaa, kuten teollisuuslaitoksia, eläinsuojia ja jätteenkäsittelylaitoksia. Ampumaratatoimijat lienevät ainoa ryhmä, jossa suurin osa ympäristöluvan haltijoista on voittoa tavoittelemattomia yhdistyksiä.

Ympäristönsuojeluun liittyvät vaatimukset ovat ajansaatossa tiukentuneet, kun tieto ja ymmärrys ympäristövaikutuksista ovat lisääntyneet. Lisäksi moni ampumaratatoimi-

Haulikkoradoilla vaadittavia meluntorjuntatoimia voivat olla esimerkiksi meluseinät ja -vallit.

Raskasmetallien kulkeutumisen estäminen saattaa edellyttää esimerkiksi taustavallin kattamista.

nen on n kulmakivi

ja on toiminut tähän saakka Lääninhallituksen myöntämien ampumaratalupien nojalla ja ovat vasta nyt hakemassa ensimmäistä ympäristölupaa toiminnalleen. Näistä syistä ympäristöluvan nykyvaatimukset ja niiden kalleus saattavat tulla yllätyksenä.

Ympäristölupaprosessin kulut vaihtelevat laajasti. Siihen vaikuttavat tarvittavat ympäristötutkimukset, meluselvityksen tarve ja lupahakemuksen käsittelymaksu.

Karkeana nyrkkisääntönä voidaan pitää, että kuluja kertyy noin 2 000–10 000 euroa.

Lisäksi ympäristölupa sisältää toimintaa velvoittavia lupamääräyksiä, jotka voivat sisältää esimerkiksi pinta- tai pohjaveden säännöllistä tarkkailua. Tämä voi tarkoittaa esimerkiksi 1000 euron edestä säännöllisiä, toistuvia menoja yhdistyksen budjettiin.

Luvassa voidaan vaatia myös meluntorjunta- tai vesiensuojelurakenteiden toteuttamista radalle. Tällöin puhutaan isommista kertainvestoinneista ja suojaustoimetkin vaativat pitkällä aikavälillä korjauksia tai osittaisia uusimista. Ympäristöluvan omaavaa toimintaa valvotaan viranomaisen toi-

mesta säännöllisesti, mistä kertyy myös valvontamaksuja.

Lisäksi toiminnanharjoittajilla on velvollisuus ampumaratatoiminnan päätyttyä selvittää alueen pilaantuminen ja tarvittaessa puhdistaa alue.

Pelkkien tutkimusten osalta puhutaan useista tuhansista euroista ja puhdistuskustannusten osalta vielä suuremmista summista. Nämä toimet vaativat väistämättä taloudellisia resursseja, eikä kaikkea voi tehdä talkootyönä. Siksi on elintärkeää varautua näihin menoihin jo hyvissä ajoin.

Talousarvio on yhdistyksen tärkein taloushallinnan työkalu

VARAUTUMINEN ei synny itsestään, vaan se vaatii suunnittelua ja tietoisia päätöksiä. Yhdistysten talouden näkökulmasta tärkein työkalu on vuosikokouksessa hyväksyttävä seuraavan vuoden talousarvio eli budjetti.

Kun varaudutaan tulevaisuudessa tapahtuviin suurempiin investointeihin tai muihin kuluihin, voi olla tarpeen laatia ylimääräinen talousarvio. Varoja voidaan kerätä useamman vuoden ajan. Yhdistyksen hallituksen tulee esittää selkeät syyt yhdistyksen kokoukselle ylimääräisen kerryttämiseksi sekä esittää varojen rahastoimista taseessa. Tällöin ne korvamerkitään tiettyyn käyttöön ja se sitoo hallitusta, kuten budjetti muutinkin. Tärkeää on siis olla avoin ja selkeä niin jäsenistön, tilintarkastajan kuin verottajan suuntaan miksi ja kuinka paljon ylimäärää kerrytetään.

Monipuoliset rahoituslähteet takaavat vakaamman kassavirran

PERINTEISESTI AMPUMINEN on ollut hyvin halpa harrastus. Nykymuotoinen kulurakenne edellyttää kuitenkin yhdistyksiä keräämään varoja toiminnan pyörittämiseen. Yleisesti yhdistysten merkittävin tulonlähde ovat niiden keräämät jäsenmaksut. Jokaisen yhdistyksen tulisi tarkastella jäsenmaksunsa suuruutta kriittisesti, jotta siitä jää riittävä osuus myös yhdistyksen kulujen kattamiseen.

Jäsenmaksujen lisäksi useilla radoilla on käytössä ratakohdaiset käyttömaksut tai esimerkiksi kierrosmaksu haulikkoradoilla.

Näitä voidaan kerätä jäsenten lisäksi myös muilta radan käyttäjiltä. Rahaa ampumaradan ylläpitoon onkin järkevintä kerätä ratojen käyttäjiltä.

Sen lisäksi ampumaradalla järjestettävien kilpailujen ja ampumakokeiden kautta yhdistyksellä on mahdollisuus kerryttää kassaa. Kilpailuissa myyntiä voidaan tehdä esimerkiksi pääsylippujen, kisaohjelmien, tavaroiden, ruokatarjoilu- tai virvokemyynnin kautta. Toiminta on verovapaata, kun yleishyödyllinen yhdistys itse järjestää tilaisuuden tai jakaa järjestämisvastuun toisen yleishyödyllisen yhteisön kanssa. Toiminnan tulee olla tilapäistä, mutta se saa olla toistuvaa.

Yleishyödyllisen yhdistyksen toiminnan rahoittamiseksi järjestämät tapahtumat ja myynnit ovat siis verovapaata tuloa yhdistykselle. Mikäli yhdistys harjoittaa elinkeinotoimintaa esimerkiksi perustamalla voittoa tavoittelevan kahvilan radan yhteyteen, tulee elinkeinotoiminnasta maksaa verot.

Ampumaratayhdistys voi helpottaa toiminnan organisointia

AMPUMARATOJEN toiminnanharjoittajina toimivat usein yhdistykset, joilla on muutaakin toimintaa.

Samalla rata-alueella saattaa lisäksi toimia useamman eri yhdistyksen ylläpitämiä lajiratoja, joiden toiminta yleensä on saman ympäristöluvan alla. Varsinkin tällaisissa tapauksissa erillisen ampumaratayhdistyksen perustaminen voi selkeyttää toiminnan organisointia ja taloudellista varautumista, kun ampumarataa hallinnoivan yhdistyksen toiminta keskittyy vain ampumaradan pyörittämiseen. Tällöin kuitenkin ei välttämättä ole enää kyse yleishyödyllisestä yhdistyksestä, vaan tapauskohtainen tulkinta on hyvä varmistaa verottajalta. Esimerkiksi pelkkää vuokraustoimintaa harjoittavat yhdistykset eivät lähtökohtaisesti ole yleishyödyllisiä. 🌱

Verohallinnon johtava veroasiantuntija on tarkastanut ja kommentoinut verotusta koskevaa tekstiä.

Verohallinnon nettisivuilta vero.fi lisätietoa yleishyödyllisen yhdistyksen tuloverotuksesta.

Jutun ovat kirjoittaneet Ampumaratojen ympäristölupahankkeen ympäristöasiantuntijat Esko Paananen ja Piritta Laine.

Jäsenedut

Suomen Ampumaurheiluliittoon (SAL) kuuluu noin 300 jäsenseuraa, joita varten liitto on olemassa. Seuroille tarjotaan kattavia jäsenpalveluita ja -etuja, joista osaa seura voi tarjota suoraan myös omille jäsenilleen etuna. Henkilöjäseniä liitolla ei ole. Tähän on koottu suosituimmat jäsenpalvelut ja -edut:

YMPÄRISTÖLUPAPALVELU. Ampumaradan ympäristölupahakemus ammattilaistemme tekemänä voimakkaasti tuettuun jäsenhintaan.

TUPLATURVA-VAKUUTUS. Ilmainen vakuutus, joka kattaa seuran vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksen ja seuran vastuuvakuutuksen.

URHEILUAMPUJA-LEHTI. Ilmainen neljä kertaa vuodessa ilmestyvä lehti kaikille seuran jäsenille (norm. 55 €/vuosikerta).

APU RAHOITUKSEN HAKEMISEEN. Ampumaurheiluliitosta voi kysyä neuvoja rahoituksen etsimiseen, kuten esimerkiksi OKM:n seuratukeen ja Leader- ja muuhun EU-rahoitukseen.

VALMENTAJAKOULUTUSTUET. Tukea valmentajakoulutuksen suorittamiseen, SAL subventoi: I-taso 100€, II-taso 200€ ja III-taso 300€

KULTAHIPPUFINAALITUKI. SAL maksaa tukea kultahippufinaalien järjestäjille 1000€ (ilma-aseet) tai 500 € (ruutiaseet) ja kustantaa lisäksi palkinnot, diplomit ja teknisen asiantuntijan kulut.

TEOSTO- JA GRAMEX-SOPIMUKSET. Ilmainen musiikin julkinen esittäminen: sopimukset antavat seuroille oikeuden käyttää musiikkia järjestämässään liikunta- ja urheilutoiminnassa (esimerkiksi kilpailuissa, harjoituksissa, kilpailu- ja harjoitusalueella sekä liikunta- ja urheilutapahtumissa) sekä pienimuotoisissa oheistapahtumissa (esimerkiksi myyjäisissä, juhlissa ja illanvietoissa, näytöksissä sekä leiritilaisuuksissa).

ASELUPANEUVONTA. Aselupaneuvonta on Ampumaurheiluliiton jäsenseuroille ja niiden jäsenille suunnattu palvelu, jota tarjottiin jäsenetuna ilman veloitusta määräajan aselain muuttumisen aikaan. Aselupaneuvonta palveluna on päättynyt, mutta olemme koonneet vastaukset yleisimpiin kysymyksiin.

MUITA PALVELUJA:

- o Tähtiseuratoiminta ja seurakehityksen tuki
- o Tuki Suomisportin käyttöönottoon ja käyttöön
- o Vaikuttamistyö, edunvalvonta, lausunnot, kehitystyö ja neuvonta ympäristö- ja rata-asioissa sekä lakiasioissa
- o Lajikäyvyyden edistäminen: lähes 200 mediatiedotetta vuodessa, some-sisällöt, nettisivujen uutiset, urheilijaprofiilit jne.
- o Seuratoimijan opas
- o Kilpailu- ja tilastopalvelu Kiti
- o Messut ja lajesittelyt
- o Kouluvierailuohjeistukset ja -mallit
- o Ampumaurheilukoulu ja kultahipputoiminta, mallit ja materiaalit
- o Maajoukkueitoiminta
- o Kansainvälinen kilpailutoiminta
- o Alue- ja lajijaostotuet
- o Yläkoululeiritykset
- o Oppilaitos- ja urheiluopistoyhteistyö, urheiluakatemit
- o Materiaalit (mm. sääntökirjat, oppaat, esittelymateriaalit, ansiomerkit, viirit)
- o Koulutukset (mm. tuomarikoulutus, ohjaaja- ja valmentajakoulutukset, seuratoiminnan koulutukset)
- o Käytettyjen välineiden myyntipalvelu
- o Kilpailukalenteri, mm. SM-kilpailut
- o Suomen ennätykset, TA-toiminta
- o Lisenssit ja lisenssivakuutukset
- o Kokeilijavakuutus
- o Urheilijoiden matkavakuutus
- o Urheilijoiden yhteistyösopimukset (valmennusrahasasto)
- o Simulaattori-, Noptel- ja Mantis -lainaukset
- o Tehoryhmä- ja Talenttiryhmätoiminta
- o SAL-valmentajaverkoston toiminta
- o Ilmainen jäsenrekisteri- ja tapahtumapalvelu (Suomisport)
- o Seurojen tapahtumien markkinointiapu
- o Uusien harrastajien tavoittaminen
- o Harrastajille suunnattu ajankohtaisviestintä (mm. uutiskirjeet, netti, some)
- o Henkilökohtainen asiakaspalvelu
- o SAL Kauppa

EDUT YHTEISTYÖKUMPPANEILTA

CORROSAFE. Poliisin hyväksymiin kotimaisiin asekaappeihin koodilukko ilman lisähintaa (arvo 180 €). Corrosafe tukee SAL:n nuorisotyötä 35€ per myyty asekaappi. Tilaukset corrosafe.fi tai 0400 391 725

GREENSTAR. Majoituspalveluita GreenStarin ympäristöystävällisistä hoteleista jäsenetuhintaan 13% alennuksella edullisimmasta päivän huonehinnasta. Varaukset greenstar.fi tai suoraan hotellien vastaanotoista koodilla GSLIITTO. Hotellilla oikeus tarkastaa jäsenyyttä.

AVIS. Alennusta jopa 10 % kotimaan henkilöautojen päivävuokrauksista sekä alueen ja ajankohdan mukaan vaihteleva alennus päivähinnoista kaikkialla maailmassa. Varaa etusi www.avis.fi tai puh. 010 436 2200 tai sähköposti reservations@avisbudget.fi. Mainitse alennuskoodi varatessasi: henkilöautovuokraus kotimaassa alennuskoodilla N801903 ja ulkomailla koodilla E40000

VIKING LINE. Alennusta risteilyistä ja reittimatkoista. Alennusta yksittäisistä varauksista hytti-luokasta riippuen jopa 20 % päivän hinnasta, reittimatkat koodilla FVRES, risteilyt koodilla FKKRY, päivärasteilyt koodilla FKKRYD, varaukset vikingline.fi tai 0600 41577. Ryhmäedut (vähintään 10 hlön ryhmille) pysyvästi alennettuun hintaan, lisätiedot www.vikingline.fi/urheilu

SIMWAY HUNT. Alennusta SimWay Hunt -simulaattorista ja koulutuksesta. Lisätiedot simwayhunt.fi, koodi SimWay-SAL

RANTALAINEN. Alennusta taloushallinnon palveluista. Maksuton taloushallintopalvelujen kartoitus seuroille, perustamiskulut jopa 50% alennuksella. Sähköinen Visma Netvisor -ohjelmisto seurojen käyttöön 30–50% alennuksella. Lisätiedot rantalainen.fi, puh 040 668 3788 jon.vaisanen@rantalainen.fi, koodi Olympiakomitea.

"VIIME VUOSIEN menestyksekkäimmän suomalaisen haulikkoampujan Eetu Kallioisen voittaminen on monen kilpakumppanin tavoitteena SM-kisoissa. Tornionseudun Ampujien Uko-Pekka Mäkinen on onnistunut siinä kahdesti. Mäkinen voitti uransa toisen miesten skeetin Suomen mestaruuden Lappeenrannassa. Edellisen kerran Mäkinen peittosi Kallioisen SM-finaalissa kolme vuotta sitten.

– Voitto ei ollut yllätys, Mäkinen sanoi."

* Lapin Kansa 19.8.2026

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN FEINWERKBAU 800

Ilmoittaja: Tuomas Saarenpää, tumppijuhani@gmail.com
+358 40 358 5887
Uuden veroinen, vähän ammuttu. 2xsäiliö ja salkku tarvikkeineen.

MYYDÄÄN Feinwerkbau ilmakivääri kiikarilla

Ilmoittaja: Helena Koivunen, koivunenhelena@gmail.com
050 323 5927
Myydään hyvin pidetty Feinwerkbau Runnin target 4,5mm. Kiikari Hakko 4-12x40 AO ennakkotäplillä. Säiliö vanhentunut 2003. Mukaan salkku ja halutessa Kurt Thune ampumatakki koko 54.
Hintapyyntö 900€.

MYYDÄÄN ANSCHUTZ 9015 One ilmakivääri tarvikkeineen

Ilmoittaja: Juha Huttunen, juhuttun@gmail.com
0400 690 422
Uudenveroinen ase, ammuttu alle 2000 laukausta. Mukaan kuvassa näkyvät tarvikkeet, kiikaritähntäin korotuspalalla. Takatähntäin vaihdettu säädettävään malliin. Säiliön leima voimassa 01/2036 asti. HP 2850. Lisäkuvia ja tietoja saa kysyä.

MYYDÄÄN Vapaapistooli MC-55

Ilmoittaja: Jyrki Turja, jyrki.turja@atria.com
+358 50 546 1945
TOZ 35:n paranneltu versio, ollut seura aseena ja vähällä käytöllä viime vuodet. Hintapyyntö 300€/tarjoa.

MYYDÄÄN Walther LG300

Ilmoittaja: Axel Ramsay, acceramsay1@gmail.com
0400 530 341
Myydään hyväkuntoinen Walther LG300xt alutech. Säiliö on mennyt vanhaksi, mutta ase muuten täysin toimiva. Mukaan tulee kova salkku. Tähtäimissä korokepaloja, joita voi tarvittaessa poistaa. 800€.

OSTETAAN Ilmapistooli PCP

Ilmoittaja: Jarmo Kiuru, oikeus@oikeusasematieto.fi
040 503 3017
Ostetaan täysi-ikäiselle tyttarelle lajiin tutustumista varten.

LISÄÄ ILMOITUKSIA SAL:N VERKKOSIVUILLA

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus
Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

SAL:n syyskokous 14.11.

AMPUMAUURHEILULIITON syyskokous pidetään lauantaina 14.11. klo 13 Finlandia-talolla Helsingissä. Kokoukseen voi osallistua myös etänä. Kokoukseen on pakollinen etukäteisilmoittautuminen viimeistään 13.11. klo 8.00. Lisää tietoja SAL:n verkkosivuilla.

ONNITTELUT

85 VUOTTA

Esko Niemi SäSA 26.11.

80 VUOTTA

Antti Koskinen TSA 3 .11.
Jouko Forstén SäSA 21.11.

75 VUOTTA

Matti Korvela TSA 9.10.
Pekka Aho SäSA 28.10.

70 VUOTTA

Esa Vuollet SäSA 13.12.

60 VUOTTA

Jari Majaneva SäSA 1.10.
Marjaana Tenkanen HVA 5.10.
Keimo Korpioksa SäSA 23.10.
Heikki Kanerva TSA 14.11.
Peter Sundström TSA 22.11.
Jari Lindström HVA 30.11.
Kari Asikainen SäSA 8.12.

50 VUOTTA

Teppo Nikkanen SäSA 7.10.
Harri Janhonen SäSA 20.10.
Kari Kulju HVA 31.10.
Kim Lundqvist TSA 10.12.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

THE WINTER GRAND PRIX

11-17.1.2027

KOLMEN KAMPUKSEN URHEILUORISTO KISAKALLIO

ILMOITTAUDU
HETI!
VAIN 80
MUKAAN!

TREENILEIRI
EM-NÄYTÖT
WINTER GP

TUOTE-
ARVONNAT
OSALLISTUJILLE
PE-SU

www.wintergrandprix.fi

Sommaren fylld av mästerskap

I detta nummer av svenska sidorna kommer rapporterna som är gjorda från sommarens SFS mästerskap vara i centrum. Under sommaren ordnades det fem olika mästerskap i Sibbo, Ingå och Karleby. Resultatlistorna från årets alla mästerskap finns till påseende på SFS hemsida.

SFSM i trap lockade 26 deltagare

SVENSKA FINLANDS Sportskytteförbunds förbundsmästerskap i trapskytte ordnades under det sista veckoslutet i maj i Sibbo. Sibbo Skyttegille stod för de lyckade arrangemangen.

Man tävlade först i nationell trap på lördag och i automat trap på söndag. Båda dagarna var det dryga 20 starter och den sammanlagda mängden deltagare landade på 26.

I nationell trap stod Raseborgs Skyttars **Marcus Bäckman** för det bästa resultatet, 91 träffar av 100 möjliga. Med det segrade Bäckman i klassen H50 och tog hem vandringspokalen för bästa resultat i nationell trap.

I damklassen segrade **Mopsi Veromaa**, SSG med 70 träffar och i herrklassen var **Tuomas Tähtinen**, SSG bäst med 79 träffar. I H20 sköt **Ilmari Räsänen**, SSG 65 träffar. Bland med de äldre herremännen så segra **Jörgen Lill-Smeds**, SSG i A60 med 82 träffar, **Matti Haimi**, SSG i A70 med 70 träffar, **Matti Mannonen**, SSG i A75 med 77 träffar och **Jarl Österman**, RS i klassen A80 med 62 träffar.

Rautelin bäst på automat trap

PÅ AUTOMAT trap sköt **Harri Rautelin**, RS det bästa resultatet, 86 träffar. Med det segra han i klassen H50 och tog hem vandringspriset för bästa resultatet.

Det var en jämn kamp om segern i H50 när Marcus Bäckman sköt 83 träffar. Veromaa och Tähtinen segrade igen i sina respektive klasser med 69 samt 70 träffar.

William Wilkman var i god form på SFSM i rörligt mål.

Räsänen var bäst igen i H20, nu med 51 träffar. Bland med de äldre herremännen denna gång så segra **Sauli Turpeinen**, SSG i A60 med 64 träffar, **Kari Vilen**, SSG i A70 med 65 träffar, Mannonen igen i A75 nu med 69 träffar och Österman tog också sin andra seger, nu med 54 träffar i klassen A80.

Många nya mästerskapsrekord i SFSM på Ingå

I SLUTET AV JUNI och i inledningen av juli ordnades det SFSM på 25, 50 och 100 meter med krutvapen.

27-28.6. ordnades SFSM på pistol och gevär i Ingå och 4-5.7. ordnades SFSM på rörligt mål också i Ingå. Raseborgs Skyttar stod som värd för båda tävlingarna.

I SFSM på pistol och gevär deltog det sammanlagt 32 deltagare

UNDER TÄVLINGARNA sköts det åtta nya förbundsmästerskapsrekord. På pistol sköts det sex nya rekord och på gevär två stycken.

Närpes Skytteklubbs **Per-Erik Gammelgård** sköt tre nya förbundsmästerskapsrekord i klassen A80. På standardpistol skrivs det nya rekordet 495 poäng, på grovpistol 504 poäng och på fripistol 442 poäng. På klenpistol i samma klass sköt **Vidar Fagerstöm**, Raseborgs Skyttar nytt rekord, 512 poäng. **Päivi Mariani-Cerati**, Esbo Skytteförening sköt två nya rekord i klassen D70. På sportpistol sköt hon 526 poäng och på

standardpistol 483 poäng.

Flera skyttar förutom Gammelgård och Mariani-Cerati blev flerfaldiga mästare på pistol under tävlingshelgen.

Tomas Högbäck från Vasa Skyttegille – Vaasan Ampujat knep tre mästerskap i herrklassen och samtidigt lika många vandringspris. Högbäck sköt bästa resultaten i standardpistol med 549 poäng, klenpistol med 553 poäng och olympiapistol med 523

poäng. I grovpistol stod Högbäcks klubbkamrat, **Bernt Björkqvist**, i klassen H70 för överlag det bästa resultatet, 526 poäng. På fripistol var det igen en Vasa-skytt som var bäst av alla, **Thomas Ågren** som sköt 515 poäng och med det vann han herrklassen.

Roos skrev om rekord på gevär

PÅ 50 METER GEVÄR sköt **Markus Roos** från Esbo Skytteförening två nya förbundsmästerskapsrekord.

Roos sköt 597,1 poäng i klassen A60 SH2 R9 och 591,7 poäng i klassen A50 SH2 R9. Vandringspriserna för bästa resultatet på 60 skott liggande och 3x20 skott gick till **Cristian Friman**, ESF. Friman vann herrklassen på liggande med 614 poäng och 3x20 skott med 571 poäng. Det deltog också fem stycken stödskyttar i tävlingarna. S14 vanns av **Mathilda Lundström**, KSF, i S12 var **Veikko Kallunki**, KSF bäst och **Hanna-Maria Virtanen**, RS i S10.

15 nya rekord på rörligt mål

I SFSM PÅ RÖRLIGT MÅL var det 24 deltagare. I tävlingarna sköts det hela 15 nya mästerskapsrekord.

Den som skrev om mest mästerskapsrekord var Borgå Skyttars – Porvoon Ampujats, **Tapani Koskela**, som sköt nya rekord i alla fyra tävlingar i klassen A70. Koskela inledde med att skjuta 359 poäng på normalloppet på 50 meter, som var en över 50 poängs förbättring av det gamla rekordet och gav honom en klar segermarginal. På blandloppet sköt Koskela 351 poäng, det var igen en klar förbättring av det gamla rekordet. På 100 meters grenarna var Koskela ännu suveränare mot sina medtävlare och samtidigt skrev han nya rekord, i enkelskotts tävlingen sköt han 353 poäng och i dubbelskottstävlingen 336 poäng.

Bröderna **William** och **Wilmer Wilkman** från Raseborgs Skyttar förnyade två mästerskapsrekord per man. William visade upp fin resultatnivå i klassen H20 med 585.

SFSM på 300 meter i Karleby

18.7. ORDNADE Skytteklubben Blinken SFSM på 300 meter i Karleby. I tävlingarna deltog fem skyttar.

Kyrkslätt Skytteförenings **Jan Liljeberg** sköt de bästa resultaten i både liggande med frigevär och 3x20 skott med standardgevär. På liggande sköt Liljeberg 557 poäng och på standardgevär 506 poäng.

Med dessa resultat tog Liljeberg hand om mästerskapen i herrklassen.

Andra förbundsmästare i tävlingarna var **Kent Häggblom**, SkB i klassen H50 och **Göran Eklund**, SkB i klassen A80 i liggande på frigevär.

SFSM på nationell skeet

UNDER HELGEN hölls SFSM i nationell skeet med Sibbo Skyttegille som arrangör. I tävlingarna var man sköt 50 lerduvor så deltog sju stycken skyttar.

Bästa resultatet stod attångörsföreningens **Timo Laitinen** för, 48 träffar.

Laitinen segrade i herrklassen med detta resultat, en träff före klubbkamraten **Lassi Kauppinen**. SSG:s **Veli-Matti Matikainen** var tredje med 24 poäng. I H20 klassen segrade Närpes Skytteklubb:s **William Eriksberg** med 38 träffar.

I H50 var SSG:s **Timo Kinnula** bäst med 35 träffar, i A60 **Jarmo Rosenqvist** med 22 träffar och i A70 **Matti Mattsson** med 46 träffar.

Detta år kommer det inte att ordnas flera SFS mästerskap.

186 deltagare har det varit i de olika mästerskapen under hela året, detta är en nedgång från fjolåret.

En del av nedgången förklaras med att det inte ordnas förbundsmästerskap på Compak i år.

Nu kommer SFS att kartlägga bättre föreningsarnas möjligheter till att ordna olika mästerskap för att det inte ska uppstå situationer där planerade mästerskap inte ordnas. 🚩

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Joni Stenström, verksamhetsledare
050 405 5573, joni.stenstrom@idrott.fi
www.sfs.idrott.fi

Följ med vad SFS-skyttarna åstadkommer
och vad annat som händer inom förbundet
på hemsidan, Facebook och Instagram.

10 napakkaa

LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton haulikkojaoston puheenjohtaja ja kilpailuvaliokunnan jäsen Ari Stigell, 61, toimii kesäisin trapin tehoryhmän ohjaajana. Stigell asuu Lohjalla ja on harrastanut ampumaurheilua noin 35 vuotta. Hänen lajivalikoimaansa kuuluvat kaikki trap-lajit.

1 EKA ENNAKOIVA:

Millaista on ollut toimia haulikkojaoston puheenjohtajana?

Mielenkiintoista, koska haluan olla mukana kehittämässä lajia. Toimin paljon myös teknisenä asiantuntijana (TA).

2 TOKA TUNKEILEVA:

Miten luonnehdit kvk:n toimintaa?

Yllättäviä asioita tulee kvk:n käsiteltäväksi. Mielenkiintoista kuulla myös muiden lajien asioita.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Kuinka paljon tämä kaikki vie sinulta aikaa?

Tämä vuosi on ollut erittäin työläs. Olemme istuneet pitkiä iltoja uusien sääntöjen parissa. Lisäksi ykköstuomarikortin uusimiskoulutuksen vieminen nettiin on vienyt paljon aikaa.

4 NELJÄS NALLITUS:

Kuinka paljon ehdit itse ampua?

(Naurua.) Harmittavan vähän. En kilpaile, kun olen TA:na. Kesälomalla ammun päivittäin.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Montako kisastarttia on ollut tänä vuonna?

Yksi. Se oli kaksoistrapin SM-kilpailu (josta oheinen kuva).

6 KUODES KYSYMYS:

Kuinka monta viikonloppua vuodessa vietät ampumaurheilun parissa?

Käytännössä kaikki – vapaaehtoisuuden, kiinnostuksen ja innostuksen kautta.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Mitä teet työksesi?

Olen ohjelmistoalalla konsulttina.

8 KAHEDEKSAS KULTAHIPPU:

Mitkä ovat ennätöksesi?

En muista! Parhaat sijoitukseni ovat M50-sarjan trapin ja kaksoistrapin SM-hopeat. Muistan, että harmitti jäädä kiekon päähän mestaruudesta.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Ajatuksia Los Angelesin olympialaista?

Suomalaisilla on ihan varteenotettavat mahdollisuudet ottaa maapaikkoja. He ovat kovassa kunnossa. Toivottavasti onnistuvat!

10 NAPAKYMPPI:

Mikä olisi ensi vuoden napakymppi?

Jos pääsisin keväällä aikaisemmin liikkeelle ja saisin enemmän aikaa omalle amunnalleni.

LASSI PALO

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliitto laittoi elokuussa trapin lajivalmentajan tehtävän hakuun, koska **Pekka Maunula**, 65, ei halunnut jatkaa tehtävässään.

Perustelu on varsin ymmärrettävä: hän toimi trapin ja kaksoistrapin päävalmentajana, lajivalmentajana ja nuorten valmentajana yhtäjaksoisesti peräti 26 vuoden ajan. Trapin paravalmentajana hän sen sijaan edelleen jatkaa.

– Alun perin mietin mitä teen, mutta minua pyydettiin jatkamaan paran parissa. Sainoin, että jatkan vielä. Innolla totta kai, heidän kanssaan on mukava touhuta.

MAUNULAN uralle on mahtunut monenlaisia käänteitä. Esimerkkinä mainittakoon vuosi 2023, kun brittiläinen **Lesley Goddard** irtisautui trapin päävalmentajan tehtävästään vain noin runsaan vuoden jälkeen.

Ajankohta ei ollut helppo, sillä tavoitteena oli saavuttaa maapaikkoja Pariisin olympialaisiin, jotka alkoivat jo vajaan puolentoista vuoden kuluttua. Goddardin irtisanouduttua Maunula otti lyhyellä varoitusajalla päävalmentajan tehtävät vastaan.

Maunula lähtee pian viimeisen kerran junioreiden kanssa arvokisamatkalle, kun Ateenassa ammutaan EM-mitaleista. Hän jatkaa vielä **Saku Tallgrenin** henkilökohtaisena valmentajana.

ORIMATTILALAINEN Maunulan perhe on erittäin aktiivisesti mukana ampumaurheilussa. Maunulan vaimo **Marja** ampuu trapia ja kuului liiton hallitukseen usean vuoden ajan. Poika **Juho-Pekka** on haulikkojaoston varapuheenjohtaja ja tytär **Mira** kilpailee aktiivisesti trapissa.

"NOSTAN VALMENNUSVUOSILTANI ensimmäisenä esiin menestyksen, jota on tullut vuosien aikana runsaasti. Olympialaisiin en koskaan ehtinyt, mutta kaikissa muissa kisoissa olen käynyt.

VALMENTAJAVUOTENI OVAT olleet mielenkiintoisia, värikkäitä ja vaihtelevia. Paljon on ollut matkustamista. On ollut hienoa olla mukana!

ENITEN KEHITETTÄVÄÄ on harjoitusmahdollisuuksissa ja leirityksissä. Toiminnan pitäisi olla entistä ammattimaisempaa. Yksi iso asia

olisi, jos Suomessakin olisi sisäämpumarata haulikolle.

MINULLA ON OLLUT kiireisimmillään matkavuorokausia vuodessa paljon. Olen säästänyt kaikki akkreditointikorttini. Niitä on iso laatikollinen. Aion laskea ne joku päivä.

OLEN VIETTÄNYT ORIMATTILAN RADALLA paljon aikaa. Voi vitsi, en todellakaan osaa sanoa määriä! Paljon!

TRAP JA KAKSOISTRAP ovat niin "verissä", että ne ovat kiehtoneet kaikki nämä vuodet. Ne ovat todella mielenkiintoisia lajeja, ja olen halunnut kehittää itseäni valmentajana.

SE OLI ISO PETTYMYS, kun kaksoistrap poistettiin ensin olympiaohjelmasta ja sitten MM- ja EM-kilpailuista.

LISÄÄNTYVÄLLÄ vapaa-ajallani aion käydä mökillä enemmän, metsästää ja kalastaa. Aikaa jää myös tehdä kotona erilaisia asioita. Nyt ei tarvitse miettiä ampumaurheilua ihan päivittäin.

NAPAKYMPPI olisi, jos trapista tulisi paralympialaji. Se olisi lajille tosi tärkeä asia." 🛠️

Palkitseminen & yrityslahjat

Paroistentie 2, 13600 Hämeenlinna
puh. 03 65 711 | palkitseminen@kultakeskus.fi
www.kultakeskus.fi

Kumppani palkitsemisessa ja huomioimisessa

Kultakeskuksen erikoisosaaminen ja pitkä kokemus jalometallialalta on käytettävissä kaikkiin palkitsemisen tarpeisiin. Valmistamme kaikki suomalaiset valtiolliset kunniamerkit sekä merkittävän määrän muita ansio-merkkejä ja -mitaleita. Monille järjestöille, yhdistyksille ja yrityksille tuotamme mitaleita, merkkejä ja patsaita. Valikoimastamme löytyvät myös tyylikkää ja käyttökelpoiset edustuslahjat.

MITALIT JA TAIDEMITALIT
PATSAAT JA PALKINNOT
ANSIO- JA KUNNIAMERKIT
SUUNNITTELUPALVELU JA
ASIAKASKOHTAISET TUOTTEET
EDUSTUSLAHJAT

Kultakeskus Oy

Perustettu 1918
Kotipaikka Hämeenlinna

Kultakeskus Oy on osa Kultakeskus Groupia, joka toimii kotimaan lisäksi myös Pohjoismaissa ja Baltiassa.

Valmistaa jalometallituotteita monipuolisesti sekä kuluttajamyynäntiin että erilaisten organisaatioiden tarpeisiin.

Tunnetut brändit. Kohinoor-timanttikorut, Kultakeskus Hopeaa, Design Tapio Wirkkala. Lisäksi monien tunnettujen kellobrändien edustus.

